

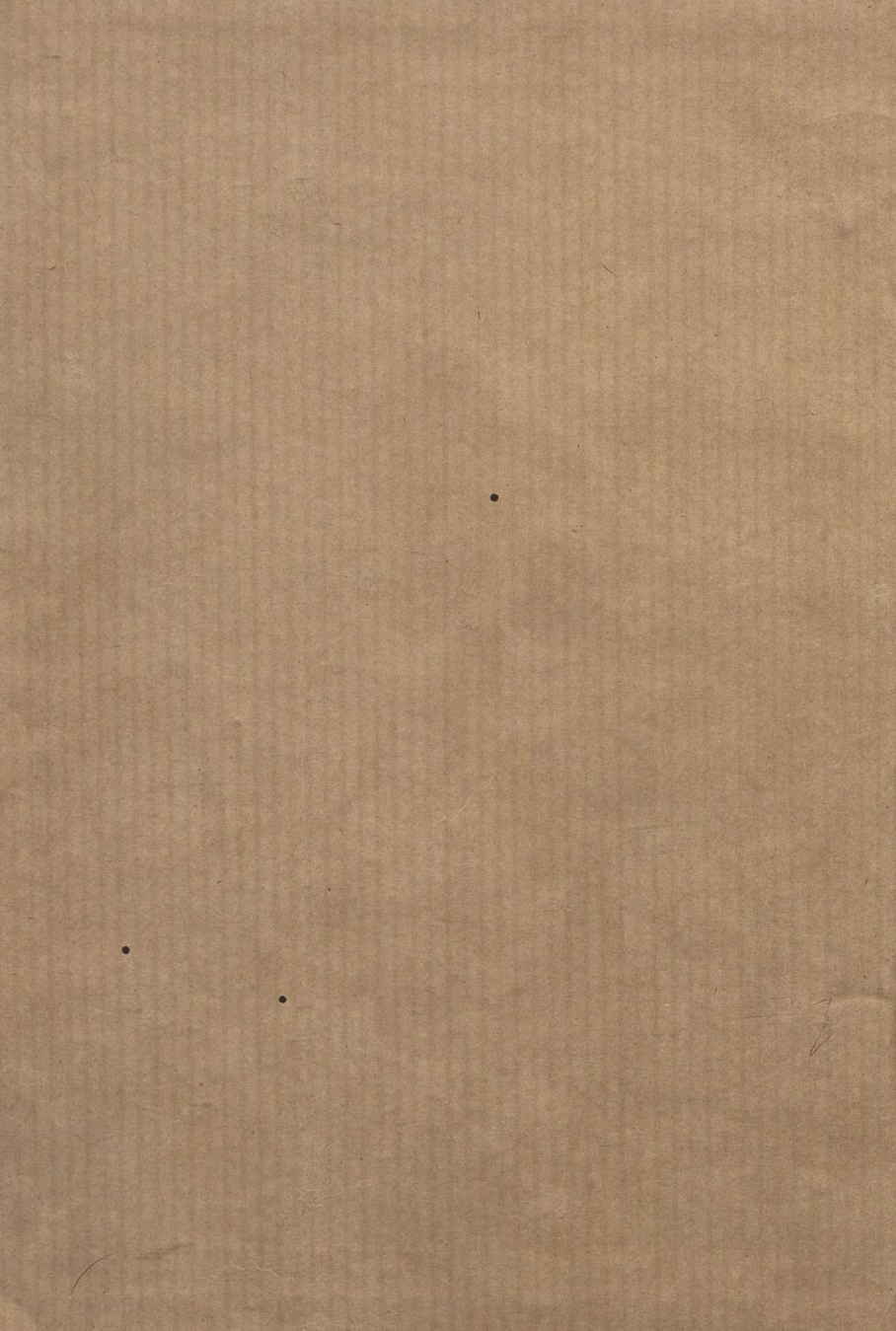
KOTTAYAM PUBLIC LIBRARY

MA2

Call No. SAS-3.....Acc. No. 90335.....

Author. രാജ്കുമാർ . നെ.വി......

Title. നി. വി. വാദികളുടെ ചരിത്രം.....

T.K.V

ശ്രീ

MA7

ചിത്രാഭിഷേകം ചമ്പു

വാരനാട്ടു

കെ. പി. ശാസ്ത്രികൾ,

ചേർത്തല.

90335

ശ്രീരാമവിലാസം പ്രസ്സ്,

കൊല്ലം.

[പകർപ്പവകാശം സ്വായത്തം]

[വില 1 രൂ. 8 ഞ.]

1940

എല്ലാ ഗ്രന്ഥങ്ങളിലും ഗ്രന്ഥകാരന്റെ മുദ്ര ഉണ്ടായിരിക്കും.

100

முனைப்புகள் அமைப்பு

சுருக்கம்

17A2

வினாக்கள்

பகுதி 2

சென்னை

சுருக்கம்

பகுதி 2

சுருக்கம்

சுருக்கம்

சுருக்கம்

2

പ്രസ്താവന.

വിശിഷ്ടവസ്തുക്കളുമായുള്ള വേട്ടയിൽ അന്തരാത്മാവിനുള്ളൊരു നിരന്തരമായ ആനന്ദാനുഭൂതിയുടെ അനുരണനമാണ് കാവ്യോൽപ്പത്തിക്കുള്ള കാരണം. ധർമ്മസംസ്ഥാപകനായി ശ്രീവഞ്ചിരാജ്യം വാണരുളുന്ന ശ്രീചിത്തിരതിരുനാൾ പൊന്നരമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സിലെ കമനീയവിഗ്രഹത്തോടു കൂടി അവിടുത്തെ വിശിഷ്ടാപദാനങ്ങളുമായി എന്റെ ഹൃദയത്തിനുള്ളായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന നിരന്തരാനന്ദാനുഭവത്തെയാണ് ശ്രീചിത്തിരസ്മൃതിക്കുശേഷം ശ്രീചിത്രാഭിഷേകംചമ്പുവിന്റെയും രചനയ്ക്കു എന്നെ പ്രേരിപ്പിച്ചത്. കൂടാതെ, ഈ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ രചനാരംഭമുതൽ ഈ രൂപത്തിലുള്ള രംഗപ്രവേശംവരെ പല വിധത്തിലുള്ള മറ്റു ബഹുപ്രേരണകളും സഹായങ്ങളും എനിക്കുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. അവ ഓരോന്നിന്റെയും വസ്തുസ്വഭാവവിവരണം ഇവിടെ സാധ്യമല്ലെങ്കിലും കൃതജ്ഞതാതുദീപമായ ഹൃദയത്തോടുകൂടി ആ വിശിഷ്ടവ്യക്തികളുടെനേക്കുയരുന്ന എന്റെ ഈ കൃപ്തകൈയ്ക്കു എന്നും വാടാമലരായിരിക്കട്ടെ!!

എന്റെ ഹൃദയത്തിലെ നിയന്ത്രണത്തിനധീനമായൊരു നന്ദിപ്രവാഹത്തിന് അവരിൽ ചിലരേയെങ്കിലും തുട്ടിത്തടഞ്ഞു മുഖരിതമാവാതെ മുന്നോട്ടു കരിയ്ക്കാൻ കഴിയുന്നില്ല. ബഹുമാനപ്പെട്ട നിലമ്പൂർ വലിയരമ്പുരാൻ, മഹാശാസ്ത്ര മജിസ്ട്രേറ്റ്, രാജ്യസേവാനിരത കെ. ജി. പരമേശ്വരൻ പാണ്ടി, സഹൃദയാഗ്രാണി എൻ. കൃഷ്ണമൂർത്തി എന്നീ സുഗ്രഹീതനാമാക്കൾ അവരുടെ വിലയേറിയ കഴിവുകളിൽ

കരംശം ഈ കൃതിക്കുവേണ്ടി ചിലവിട്ടിട്ടുണ്ട്. ആ മഹാനുഗ്രഹങ്ങളുടെ രീതിവിശേഷങ്ങൾ ഗ്രന്ഥപാരാതന്നെ അറിയാവുന്നതുമാണ്. വിശേഷിച്ചും “അംഭോരാശികടംബിനീ തിലകമെ” എന്നുതടങ്ങുന്ന ചേലപ്പറമ്പിന്റെ പദ്യത്തിലെ “നൽച്ചാലിയാറി”നാൽ പരിവൃതമായ നീലമ്പൂർഭേശത്തിനധിപതിയായി, ചമ്പുകാവ്യകാലത്തിന്റെ ജീവാതുവെന്നോണം കൈരളിയാൽ സമാധാനമായ “മാനവേദൻ” എന്ന പാവനധാമയേയ്ക്കെ വഹിക്കുന്ന ആ പുണ്യശ്ലോകന്റെ അനുഗ്രഹം ത്രി ചിത്രാഭിഷേകംചമ്പുവിന്റെ മഹാഭാഗ്യംതന്നെയാണ്.

ചിത്രാഭിഷേകംചമ്പുവിന്റെ സംപൂർണ്ണതാലക്ഷ്യത്തിലേക്കുണ്ടായ എന്റെ പ്രയാണം നിർബാധവും സൽകാരപൂർണ്ണവുമായിരുന്നു. അഥവാ ഭഗവൽബിംബത്തെ എഴുന്നള്ളിക്കുന്ന പൂജകന്റെ മാർഗ്ഗം ആരാധനാപൂർണ്ണമാകുന്നതുള്ളതകരമല്ലല്ലോ. എന്നിരുന്നാലും, ബിംബത്തിൽ പ്രാണപ്രതിഷ്ഠാപനം ചെയ്ത ചൈതന്യവർത്തിയ മുൻപറഞ്ഞ പുരോഹിതശ്രേഷ്ഠന്മാർ ആചാര്യഭക്ഷിണപോലുമംഗീകരിക്കാതെ എന്നിൽചൊരിഞ്ഞ അനുഗ്രഹത്തെ സ്തുരിക്കുമ്പോൾ, വികാരപാരവശ്യംകൊണ്ടു വാചയമനായിപ്പോകുന്ന എന്നിക്ക്, ആ അഭിവന്ദ്യപാദങ്ങളിൽ ഭണ്ഡവൽ പ്രണിപതിക്കാൻ മാത്രമേ കഴിവു കാണുന്നുള്ളൂ!! ഹൃദയത്തിന്റെ സാക്ഷാന്നിവാണകല്പമായ ആ അനുഭവം എനിക്ക് ഒന്നുമുണ്ടാവാൻ കഴിഞ്ഞാൽ ഞാൻ ധന്യനായി!!

കേരള പ്രായം.

പണ്ഡിതന്മാരായ മഹാത്മാരുടെ ഒരു വിശിഷ്ട സഭ സ്ഥിരപ്പെട്ടു, ശ്രീ ചിത്രാഭിഷേകംചമ്പു വായിച്ചുകേട്ടു, റിട്ട യാർഡ് ലാക്കോളേജു പ്രിൻസിപ്പാൾ രാജശ്രീ മജിസ്ട്രേറ്റ് ഇപ്രകാരം പ്രസ്താവിച്ചു:—

“ഒരിരുപതു കൊല്ലമായിട്ടു വരുന്നതു കെ. പി. ശാസ്ത്രികളേയും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ സാഹിത്യപരിശ്രമത്തേയുംപറ്റി എനിക്കറിയാം. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചില ഗ്രന്ഥങ്ങൾക്കു ഞാൻ അവതാരികതന്നെ എഴുതിയിട്ടുണ്ട്. വിശേഷിച്ചും, ഈ ഗ്രന്ഥത്തിനു മുമ്പുണ്ടായ ശ്രീ ചിത്തിര സ്മൃതിക്കും ഞാനാണ് അവതാരിക എഴുതിയതു്. അതൊരു ഗംഭീരകാവ്യമാണു്. പല നിലയിലും അതിനേക്കാൾ വളരെ മികച്ച ഒരു കാവ്യമാണു് “ശ്രീ ചിത്രാഭിഷേകംചമ്പു”

ശാസ്ത്രി ഇന്നു കേരളത്തിലുള്ള കവികളിൽവെച്ചു് അഗ്രിമന്മാരായവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഒരുവനായിട്ടുണ്ട്. എന്നല്ല ഇന്നത്തെ കവികളിൽ പലർക്കും സാദ്ധ്യമല്ലാത്ത പല കഴിവുകളും ശാസ്ത്രിയുണ്ടു്. സ്വഭാവോക്തി ഉപമ ഉത്പ്രേക്ഷ ഈ അലങ്കാരങ്ങളുടെ നിർമ്മാണത്തിൽ ശാസ്ത്രിയോടുകൂടാൻ കഴിവുള്ള കവികൾ ഇല്ലെന്നു പറയുന്നതു വെറും പരമാർത്ഥം മാത്രമാണു്. നാം കണ്ടിട്ടുള്ള കാര്യങ്ങൾ പലതും അ

തേപ്പടി വണ്ണിക്കുന്നതിനു പലക്കും കഴിഞ്ഞേക്കാം. കാ
ണാത്തവയെ കണ്ടവരേക്കൂടി അതിശയിപ്പിക്കത്തക്ക നില
യിൽ വണ്ണിക്കുക എന്നത് അസാധാരണമായ ഒരു അനുഗ്ര
ഹശക്തിവിശേഷമാണ്. തിരുമനസ്സിലെ അവതാരാവസ്
രം, ശ്രീമൂലംതിരുമനസ്സിലെ സ്വർഗ്ഗാരോഹണം, പള്ളി
യടക്കമുക്കിലെ സംസ്കാരപരിപാടി, മതിലകത്തെ കല
ശാഭിഷേകം, ഡർബാർമാളിലെ കിരീടധാരണം, എല്ലാ
ററിനും മീതെ തിരുമനസ്സിലെ രഥോത്സവഘോഷയാത്ര
ഇതൊന്നും ശാസ്ത്രീ കണ്ടതല്ല. ശാസ്ത്രീ ചേർത്തല വാരനാ
ട്ടുള്ള ആളാണ്. ഇതെല്ലാംതന്നെ കണ്ടിട്ടുള്ള നമ്മിൽ പല
ക്കും ശാസ്ത്രീ പറഞ്ഞപ്പോഴാണ് അവ എന്നും മായാത്ത
ഓരോ വിഗ്രഹങ്ങളായി ഉള്ളിൽ പതിഞ്ഞത്.

ഒരു സംഗതിയിൽ മാത്രമേ ശാസ്ത്രിയ്ക്കു പരാജയം പറ്റിയിട്ടുള്ളൂ. പൊന്നൂരമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സിലെ സംഖ്യാ തീതങ്ങളായ അപഭാസവിശേഷങ്ങളെ മുഴുവനും വഴ്ത്തിച്ചു തീർക്കുക എന്നതിൽ ആർക്കും വിജയം സാധ്യമല്ലല്ലോ!!

പണ്ടു കവികൾക്ക് അക്ഷരലക്ഷം സംഭാവന ചെയ്ത ക എന്നൊരു നൂറ്റാണ്ടായിരുന്നു. ആ സമ്മാനമർഹിക്കത്തക്ക ശ്ലോകങ്ങൾ ചിത്രാഭിഷേകം ചമ്പുവിൽ എഴുതണമെന്നാണ് ഉത്തരം. ചിത്രാഭിഷേകം ചമ്പുവിൽ വിവിധഭംഗികളോടുകൂടിയ ആറുതരം പ്രതിപാദനരീതികൾ കാണുന്നു. അപ്രകാരം ശ്രീ ചിത്രാഭിഷേകം ചമ്പു, ചമ്പുക്കളിൽ പ്രഥമസ്ഥാനാർഹമായ നൈഷധം ചമ്പുവിനെ അതിശയിച്ചി

രിക്കുന്നു എന്നു പറവാൻ എനിക്കു സന്തോഷമുണ്ട്. ശാസ്ത്രീയുടെ വണ്ണനാസാമത്വവും ഭാഷാസപാധീനവും നിസ്തുല്യമാണ്. ആ ശക്തിമുഴുവനും ശ്രീചിത്തിരതിരുനാൾ പൊന്നത്തമ്പുരാൻതിരുമനസ്സിലെ അപഭാണങ്ങളെ വണ്ണിക്കാനും ഗാനം ചെയ്യുവാനും വിനിയോഗിച്ചിരിക്കുന്ന ശാസ്ത്രീയുടെ ജീവിതം ധന്യമാണ്. ശ്രീ ചിത്തിരസ്തുതിയിൽ മഹാരാജാവുതിരുമനസ്സുകൊണ്ട് ക്ഷേത്രപ്രവേശനവിളംബരം തുല്യംചാത്താൻ എഴുന്നള്ളിയിരിക്കുന്ന ആ ഭാഗം!! ഫാ! അതൊന്നു ചൊല്ലിക്കേൾക്കുകതന്നെവേണം (ചൊല്ലി) എന്റെ സ്നേഹിതനു സർവ്വ ഭാവുകങ്ങളുമുണ്ടാവട്ടെ!!”

അ വ താ രി ക

ഇക്കാലത്തു് എത്ര കാവ്യങ്ങളും ഒന്നാമതായി പുറത്തിറങ്ങുക, ഒരു അവതാരികയുടെ അവലംബത്തോടുകൂടിയാണു് പതിവായിക്കാണെന്നതു്. അതുകൊണ്ടു് അവതാരിക എഴുതുന്നതും ഒരു മാമൂലായി തീർന്നിരിക്കുന്നു. വാസ്തവത്തിൽ നല്ല കവിതയ്ക്കും, ചിത്തക്കവിതയ്ക്കും, അവതാരികകൊണ്ടു് യഥാർത്ഥത്തിൽ ഒരു പ്രയോജനവും ഉണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല. കവിതയുടെ ഗുണവൈശിഷ്ട്യത്തിന്നു മാത്രമാണു് ശ്രോതാക്കളുടെ ഹൃദയത്തെ ആകർഷിക്കുവാൻ ശക്തിയുള്ളതു്. എന്നാൽ അതിസന്ദർഭികളായ സ്ത്രീകൾക്കു് അലങ്കാരങ്ങളുടെ ആവശ്യം ഇല്ലെന്നു വരുന്നുണ്ടെങ്കിലും, അവർ സാമാന്യേന വിശിഷ്ടാഭരണങ്ങൾ അണിയുന്നവരായിത്തീരുന്നതാണു് കാണപ്പെടുന്നതു്. വസ്ത്രാഭരണങ്ങളുടെ സമുചിതമായ അലങ്കാരണമെന്നൊക്കെ ആ വനിതാരത്നത്തിന്റെ അംഗസൂക്ഷ്മ കണ്ടറിയുവാനും, അനുഭവിപ്പാനുമുള്ള കൌതുകം കാമുകന്മാരുടെ ഹൃദയത്തിൽ കുറയുകയല്ല, പ്രത്യുത അംകുരിപ്പിക്കയും, വളർത്തുകയും ചെയ്യുന്നതിനുള്ള ശക്തി മുൻപറഞ്ഞ ആഭരണങ്ങളിൽനിന്നു് ചിതറുന്ന പ്രഭാതിരേകത്തിന്നു് ഉണ്ടായി എന്നു വരുന്നുതിന്നു് യാതൊരു വിരോധവുമില്ല. അങ്ങിനെതന്നെയാണു് കണ്ടുവരുന്നതും. ഈ ഒരു ചെറിയ പ്രയോജനവും മനോഹരകാവ്യങ്ങൾക്കു് അവതാരികയുടെ സഹായമെന്നൊക്കെ സിദ്ധിച്ചേക്കാമെന്നുള്ളതു്

കൊണ്ടുതന്നെയായിരിക്കണം ഇന്ന് എല്ലാ കാവ്യങ്ങൾക്കും അവതാരിക നിർബന്ധമായിത്തീർന്നിട്ടുള്ളതു്.

കേരളത്തിലെ ആധുനികയുവകവികൾ സാധാരണയായി ഇന്ന്, ഖണ്ഡകൃതികൾ, ഗാനങ്ങൾ, മിസ്സിക്കുകവിതകൾ, ജീവത്സാഹിത്യം ഈ വകയിലാണ് വ്യാപരിച്ചു കാണുന്നത്. അവർക്ക് സംസ്കൃതപദങ്ങൾ, സംസ്കൃതവൃത്തങ്ങൾ എന്നിവ കാണുകതന്നെ വയ്യ. ചിന്നെ ഏതാണ്ടു് അഞ്ഞൂറുനൂറുകൊല്ലത്തെ പഴക്കമുള്ള മണിപ്രവാള ചമ്പു പ്രസ്ഥാനങ്ങളെപ്പറ്റി പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. ഇന്ന് പ്രതിപാദ്യവസ്തുക്കളെ എടുക്കുന്നതും വല്ല പൊളിഞ്ഞ വീടോ, പല്ലോ, കല്ലോ, വല്ല ദരിദ്രന്റേയും ഭക്ഷണം ഇല്ലാതെ ഒട്ടിയ വയറോ, ഇങ്ങനെ വല്ലതും ആയിരിക്കും. പാശ്ചാത്യസാഹിത്യരീതി കണ്ടുപറിക്കാനാണ് ഇതിനേക്കാളെല്ലാം താല്പര്യം അവർ കാണിക്കുന്നത്. പണ്ടുള്ള കാവ്യങ്ങൾ, നാടകങ്ങൾ, ചമ്പുക്കൾ മുതലായവ ഒന്നിലും ഇക്കൂട്ടർ കൈയ് വെയ്ക്കുന്നില്ല, എന്നല്ല അവ അരോചകങ്ങളായി തീർന്നിട്ടുപോലുമുള്ളതായി കാണുന്നു. ഇതിലെല്ലാറ്റിനും പുറമെ ഒരു മഹാരാജാവിനെപ്പറ്റിയോ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഗുണഗണങ്ങളെക്കുറിച്ചോ, ഭരണത്തിലുള്ള പാടവം പ്രജകളുടെ കൃതജ്ഞതാപരമായ രാജഭക്തി എന്നിവയെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയോ കാവ്യങ്ങൾ രചിക്കുക എന്നതിനെ ചിന്തിക്കുന്നതുതന്നെ അവർക്ക് അത്യന്തം വിരോധമായിട്ടാണു കാണുന്നത്.

സംസ്കൃതസാഹിത്യത്തിൽ വൃത്തങ്ങൾ ധാരാളമുണ്ട്. കൂടാതെ ദണ്ഡകങ്ങളും പല പ്രത്യേക പ്രതിപാദനരീതികളുമുണ്ട്. ഹൃദയത്തിൽ അനുഭൂതമാകുന്ന നൈസർഗ്ഗികമായ ആനന്ദത്തിന്റെ നിരർത്ഥകപ്രവാഹമാണ് കവിത. അതിന് ഭാഷാസാഹിത്യനിയമങ്ങളിൽ സ്വച്ഛന്ദഗമനം ചെയ്യുവാനുള്ള സരണികൾ ധാരാളം തെളിഞ്ഞുകാണുന്ന ഒരു പ്രസ്ഥാനമാകയാലായിരിക്കണം “ശ്രീചിത്രാഭിഷേകം” ചമ്പുവാക്കി രചിക്കാൻ നമ്മുടെ കവി ഒരുമ്പെട്ടത്. കേരളസാഹിത്യലോകത്തിൽ അപ്രതിമമായ ഒരു സ്ഥാനമാണ് ചമ്പു കാവ്യങ്ങൾക്കുള്ളത്. ആവക കാവ്യങ്ങളിൽ ഉത്തര കേരളത്തിലെ പല രാജാക്കന്മാരും നായകന്മാരായിട്ടുള്ളതായും കാണാം. അക്കൂട്ടത്തിൽ തന്റെ മഹാരാജാവിനും ഒരു സ്ഥാനമുണ്ടായിരിക്കണം എന്ന പക്ഷപാതപരമായ മമതാഭിമാനവും കവിയെ ഈ പന്ഥാവിലേക്ക് നയിച്ചതായി വിചാരിക്കാവുന്നതാണ്.

നമ്മുടെ വാർത്ത കെ. പി. ശാസ്ത്രികളെ ആദ്യമായി പരിചയിക്കാൻ ഇടവന്നത് ഇവിടെവെച്ച് എന്റെ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ നടന്ന സമസ്തകേരള സാഹിത്യപരിഷത്തിൽ വെച്ചാണ്. ആ സദസ്സിൽ ശാസ്ത്രിയും ഒരു വിശിഷ്ടമായ കവിത വായിക്കുകയുണ്ടായി. അപ്പോൾതന്നെ ശാസ്ത്രിയെപ്പറ്റിയുള്ള ജിജ്ഞാസ തുടങ്ങി. സാഹിത്യലോകത്തിൽ നാല്പതിൽപരം കൊല്ലമായി സ്വച്ഛന്ദം വിഹരിക്കുന്ന ഭേദവും, കൊച്ചിരാജവംശത്തിലെ ഒരു പ്രധാന അംഗവുമായ അപ്പൻതമ്പുരാനാണ് ശാസ്ത്രിയെ പരിചയ

പ്പെടുത്തിയത്. ശാസ്ത്രീയുടെ അന്നത്തെ ചെറിയ കവിതയുടെ മനോഹരതയും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ വായനയുടെ അസാധാരണഭംഗിയുംനിമിത്തം ആ കവിത പലപ്രാവശ്യം ചൊല്ലിച്ചുകേട്ട് രസിച്ചിരുന്നത് ഇപ്പോഴും ഓർമ്മയുണ്ട്. അക്കാലത്തുതന്നെ ഇദ്ദേഹം മധുരകാവ്യങ്ങൾ ഗാനം ചെയ്യുന്ന ഒരു വാസന്തികകോകിലമായി തീർന്നിരിക്കുന്നു. ‘മലയാളരാജ്യം’ ശാസ്ത്രീയെ ഒരു കവികോകിലമാക്കിയത് എത്രയോ സമുചിതമാണ്.

ശാസ്ത്രീയുടെ “ചിത്തിരസ്തുതി” പുറത്തുവന്നതോടുകൂടി ഇദ്ദേഹം കേരളത്തിലെ പ്രൗഢകവികളുടെ മദ്ധ്യത്തിൽ ഒരു മാന്യസ്ഥാനംതന്നെ നേടിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു എന്ന് ആർക്കും സമ്മതിക്കാതെ തരമില്ല. “ചിത്തിരസ്തുതി”യിലെ നായകനായ തിരുവിതാംകൂർ മഹാരാജാവ് ശ്രീചിത്തിരതിരുനാൾതിരുമനസ്സിലെ അസാധാരണ ഗുണഗണങ്ങളും, അവിടുത്തെ ലോകൈകവിശുതമായ ക്ഷേത്രപ്രവേശനവിളംബരവും ശാസ്ത്രീകളുടെ കവിതയെ അതിയായി പ്രോജപലിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു, എന്നതിന് യാതൊരു സംശയവുമില്ല. ഒന്നാമതായി തിരുവിതാംകൂറിലെ പ്രജകളെപ്പോലെ രാജഭക്തിയുണ്ടായിട്ട് ഇന്ത്യയിൽ വേറെ എങ്ങും കാണുന്നില്ല. രാജഭക്തന്മാരിൽവെച്ച് അഗ്രഗണ്യന്മാരായവരിൽ മുഖ്യനാണ് നമ്മുടെ കവി. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ ഈ ഭക്ത്യതിരേകമാണ് ആദ്യം “ചിത്തിരസ്തുതി” എന്ന കാവ്യമായി പ്രവഹിച്ചത്. അതിലും തൃപ്തിവരാതെ ആ ഭക്തിഗന്ധയുടെ പ്രവാഹം ഇതാ വിവിധ വിചിത്രസരണി.

കളിലൂടെ “ശ്രീചിത്രാഭിഷേകം” ചമ്പുവായി പ്രവഹിക്കുന്നു. ആ പ്രവാഹം ഇവിടംകൊണ്ടും നില്ക്കുമെന്ന് വിചാരിക്കാവുന്നതല്ലതന്നെ.

ഒരു പ്രൗഢകവിക്ക് ആദ്യമായി വേണ്ടത് വിശിഷ്ടമായ ഒരു പ്രതിപാദ്യവസ്തുവും, ലോകോത്തരനായ ഒരു നായകനും ഉണ്ടാവുക എന്നതാണ്. അങ്ങിനെയുള്ള ഒരു നായകനേയും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ അപടാനവിശേഷങ്ങളേയും, ശാസ്ത്രിക്ക് നാടുവാഴുന്ന മഹാരാജാവായും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഗുണഗണങ്ങളായും കൈവശമായപ്പോൾ ഈശ്വരഭക്തമായി തന്നിൽ ലയിച്ചിരുന്ന കവിതാശക്തിയുടെ വിജ്ഞാനം ഉണ്ടായത് അതുഭൂതമല്ലല്ലോ. ആ ശക്തിവിശേഷമാണ് “ശ്രീചിത്തിരസ്മൃതി” “ശ്രീചിത്രാഭിഷേകം” എന്നീ വിശിഷ്ടഗ്രന്ഥങ്ങൾവഴി നിർമ്മിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. ഒന്നുനിശ്ചയം, സരസ്വതീദേവിയുടെ കടാക്ഷാനുഗ്രഹങ്ങൾക്ക് ശാസ്ത്രി തികച്ചും പാത്രമായിട്ടുണ്ട്. ആ അനുഗ്രഹശക്തിയുടെ പ്രതിഫലനം ശാസ്ത്രിയുടെ കവിതയിൽ എങ്ങിനെയെല്ലാമാണ് രാമനീയകരംഗങ്ങളായി തീർന്നിട്ടുള്ളതെന്നുകൂടി ഒട്ടൊന്നു തിരഞ്ഞുനോക്കേണ്ടതാണ്.

ആപാദമൂലം ശ്രവണപേയവും, ഹൃദയാനന്ദസന്ദായകവുമായ ഒരു കാവ്യത്തിലെ ഗുണവിശേഷങ്ങളെ വീണ്ടും കടഞ്ഞെടുത്തു നോക്കുക എന്നത് ഒരു ശരംപചാന പ്രകൃതിയാണ്. എങ്കിലും വായനക്കാരുടെ ജിജ്ഞാസാശ്മനത്തിനുവേണ്ടി ആ സാഹസവും ഞാൻ അല്പമായി

ചെയ്യാം. പുരാതനാചാര്യന്മാരുടെ മണിപ്രവാളചമ്പുസ്വഭാവത്തെ വിടാത്തതും, എന്നാൽ അധുനാതനരായ വായനക്കാർക്ക് വിഷമമല്ലാത്തതുമായ ഒന്നാണ് ചിത്രാഭിഷേകം ചമ്പുവിലെ രചനാസ്വഭാവം. ശ്രീമൂലം മഹാരാജാവിനെപ്പറ്റി വണ്ണിക്കുന്നിടത്തു കാണുന്ന “ദിജകലപരിവൃശ്ശനെ നാകണക്കുതിവിനതാനന്ദമഹിമോദ്രേകൻ, തെളിവൊട്ടുമുഴുമതിയെന്നകണക്കെ ഹരിണാധിഷ്ഠിതഹൃദയൻ ദിനകരനെന്നകണക്കുദിവസമഹോദയ, നിനരഥമെന്നതുപോൽ ദൃശ്യനിയമിതനിജനിഖിലാക്ഷമഹാചക്രൻ, ദശരഥസമമിനിയസുമിത്രോപേതൻ, ഗ്രഹഗണവൽ ബുധസേവിതപാശ്വർ” — എന്നും ചിത്തിരമഹാരാജാവിന്റെ ബാല്യലീലാവിഹാരങ്ങളിൽ,

“പേശലാഭം വസന്തതുപോൽ കൌസുമോതഭാസഭാമോദിയാം സൌകമാദ്യത്തൊടും, പ്രാവൃഡാകാശവൽസവ്തഃ പ്രസംഹൃത്തായിണങ്ങും ഘനശ്രീവികാസത്തൊടും, ശ്രീ ശിശിരതുപോൽ ശീതളാമോദസമോദിതാശേഷലോകാന്തരംഗത്തൊടും” എന്നും തുടങ്ങുന്ന ശ്ലേഷമൂലകങ്ങളായ ഉപമകളും,

“മതിയിനിയഥവാ മദീയതേജസ്സതിലഘുവാക്ക-

മൊരുന്നതപ്രതാപൻ

ക്ഷിതിയിലവതരിക്കുമെന്തിനീണാനി”തി ദൃശ-

മന്തരധാൽ സ ചിത്രഭാനുഃ

എന്ന മണിപ്രവാളവും, രാജ്യഭാരമേല്ക്കാനായി ഒരുങ്ങുന്ന

അവസരത്തിൽ ഓരോ ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റുകളും പരിശോധി
ക്കവെ,

“തിരുമുഖമതിൽവന്ന മന്ദഹാസം

• കരുതിയൊരാൾ നിജ ചാരിതാത്മ്യമായി;

ഒരു ചെറുതലയാട്ടമന്യനോത്താൻ

പെരുമയിതിൽപരമില്ല വേറെയെന്നായ”

എന്ന ശുദ്ധഭാഷാശ്ലോകങ്ങളും ഇതിൽ സുലഭങ്ങളാണ്.

ഒരു വസ്തുവിനെപ്പറ്റി പ്രതിപാദിക്കുമ്പോൾ അതി
ന്റെ സമഗ്രമായ അനുഭൂതിയിൽ വായനക്കാരന്റെ ഹൃദയം
ലയിപ്പിക്കുന്ന വിശേഷമാണ് കവികർമ്മത്തിന്റെ സാ
ഹചര്യം. ചിത്രാഭിഷേകം ചമ്പുവിൽ ആമൃലാഗ്രം വിള
യാടുന്ന ഗുണവിശേഷവും അതുതന്നെയാണ്. മഹാരാജാ
വിന്റെ അവതാരം, ശ്രീമൂലംമഹാരാജാവിന്റെ ചരമം,
പള്ളിയടക്കമുക്കിലെ സംസ്കാരം, ശ്രീപത്മനാഭസ്വാമി
ക്ഷേത്രത്തിലെ അഭിഷേകം, ഡർബാർമാളിലെ കിരീടധാ
രണം, ഇവയിലെല്ലാം, എത്രമാത്രം കാര്യാന്തരലീനമനസ്സു
രായാലും, ഹൃദയമുള്ള വായനക്കാരന് ആനന്ദാനുഭവപൂർവ്വം
പങ്കുകൊള്ളാതെ തരമില്ല. വിശേഷിച്ചും വിദ്യാഭ്യാസം
കഴിഞ്ഞിട്ടും ഭരണോദ്യമനവിഷയത്തിൽ നിരുന്മേഷനാ
യി മൈസൂരിൽ സുഖമായിത്താമസിക്കുന്ന ചിത്തിരതിരു
നാൾ മഹാരാജാവു കാണുന്ന സ്വപ്നാനുഭവങ്ങളും, കിരീട
ധാരണത്തിനുശേഷമുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ രഥോത്സവ
ഘോഷയാത്രയും ഒരിക്കൽ വായിച്ചുപർ എന്നും എപ്പോഴും
അതിനെ അനുസ്മരിച്ചാനന്ദിക്കുതന്നെ ചെയ്യും. രാത്രിയുടെ

മദ്ധ്യത്തിൽ ഉലകത്തെ പുനിലാവിൽ അഭിഷേകം കഴിച്ചു
പ്രകൃതിഭംഗിയിൽ പ്രശാന്തസുന്ദരമായ നഗരത്തിൽ സ്ഥിതി
തപ്രദീപമായ പള്ളിയറയിൽ,

“നന്ദത്ത വെൺപട്ടണിമെത്തയിൽ ഭൂ-
ധവൻ സുഖംപൂണ്ടു കിടന്നിരുന്നു;
ശരണഭീസൈകതമാൻ പഞ്ചാ-
നനൻ കിടക്കുന്നതുപോലിരുന്നു.”

എന്നും, പള്ളിയിടുമുകിലേയ്ക്കുള്ള മുകുലോഷയാത്രയിൽ
കൂന്തലഴിഞ്ഞുലഞ്ഞു ശവമഞ്ചത്തെ ചുഴ്ന്നു സോരസ്താധ
മണഞ്ഞിടുന്ന പുരവധുവർഗ്ഗത്തിനഗ്രഭാഗത്തായി നീര
സ്രാവ്യസിതാസിതാഭ്രവിചലൽഖണ്ഡങ്ങളുടെ മുമ്പിൽ വാ
രഞ്ചു ശശിപോലെ പ്രത്യക്ഷമാകുന്ന ആ രൂപം—

“ഇന്ദ്രനീലനിറമായ മിനുത്തൊരുടയാട
ചാത്തി വളരുന്ന വാർ-
കന്തളം പിറകിൽ വാലുമിട്ടു ബത കെട്ടി-
വച്ചുതിരുനെറ്റിമേൽ
ഹന്ത! തൃക്കരതലത്തിനാൽ കൂശ വഹി-
ച്ചെഴുന്നള്ളിടുന്നതാ-
വന്തപസ്സലകചെയ്തതിൻഫലമൊരോ-
മനക്കനകവിഗ്രഹം”

എന്നും, രഥോത്സവലോഷയാത്രയിൽ വിദ്യുൽഗോള

ഭിപമാലാകലാപത്തിന്റെ കാന്തിപ്പരപ്പ് ഓളംതല്ലുന്ന
രാജവീഥിയിൽ, മോടിക്കൊക്കുന്ന വേഷപ്പൊലിയൊടു
പുത്തേറ്റിവാണും, ഇരുവശവും നിന്ന് ചാമരച്ചാത്തുവി
ശിയും സാദിവർഗ്ഗം നയിക്കുന്ന പൊൻകോപ്പണിഞ്ഞ
വെള്ളക്കുതിരകളെപ്പുട്ടിയ രാജകീയ സ്വന്ദനത്തിന്റെ മന്ദ
മന്ദമുള്ള ആ വരവിൽ,

“ഇതൊളം രത്നഷണ്ഡാവലിയരുകമണി-
ത്തുമ്പിലാടുന്ന തങ്ക-

ശുഭാരക്കൂമ്പ കൊററക്കടയുടെ മണി-

ഭണ്ഡാകുമാ സ്വന്ദനത്തിൽ

വാടാമാല്യങ്ങളൊടുംപടിയിരുവശവും

ചാമരം മുമ്പിൽ വീശും

നീടാർദപാരേ വിരാജിച്ചരുളിന സുഷമാ-

ബിംബമെന്തെന്തതയ്യാ!!”

“ശ്രീസന്ധ്യാ നവരാമണിയകമണിച്ചെപ്പിൻ

മുകുളോ, നരം

വാസന്തോജപലവാടികാവലിയിലെണ്ണമ-

പ്രഭാപുഞ്ജമോ,

ഭാസത്താം കരുണാപയോനിധിയിലെ-

പ്പുനികളിൻബിംബമോ,

ഹാ! സമൃദ്ധ്നരലോകഭാഗ്യപരിപാക-

ത്തിന്റെ മൂത്താളയോ,

ക്ഷത്രശ്രീയുടെ ധാർമികപ്രഭുചൊരിഞ്ഞിടുന്ന

സലാമമോ;

മിത്രൻതന്നദയാദ്രികദാമുഖപ്രാദുർഭവൽ

ബിംബമോ,

തത്ര പ്രസംഹിതതപിഷാരഥമതിൽ പ്രത്യ-

ക്ഷമാകുന്നു ഹാ!

ചിത്രക്ഷൻതിരുമേനിതൻ തിരുമുഖം

ഹാ! ഹാ! ജഗൽഭാഗ്യമേ!!”

എൻകണ്ണിൽക്കളിർവെണ്ണിലാവു, തന്നവിൽ

ചിരയുഷസേകം, മന-

സ്സുകല്പത്തിനു നിർമ്മലപ്രകൃതിതൻ

സൗന്ദര്യസാരോത്സവം,

തങ്കപ്പങ്കജരമ്യമീത്തിരുമുഖജ്യോതി-

സ്സിലാറാടിനി-

ന്നെൻകണ്ണേ! ഹൃദയത്തിൽ നിർവൃതിയെന്നി-

യ്ക്കെന്നും വളരേതന്നെമേ!!

എന്നുമുള്ള ഭാഗങ്ങൾ നോക്കുക. മഹാരാജാവിന്റെ

പ്പററി സ്തുതിക്കുന്ന ഭാഗങ്ങൾ ഇതിനേക്കാൾ മെച്ചമാക്കാ

വുന്ന കവികൾക്കു മറ്റൊന്നാണുള്ളതു്. ആ വിശിഷ്ട

സന്ദർശനത്തിലെ ആനന്ദാനന്ദരീയിൽ മുഴുകിപ്പോകുന്ന

കവിയോടൊപ്പം വായനക്കാരും,

“ശ്രീവഞ്ചിക്കോണിമാതിൻ ചിരസൂത-
 പരീപാകപുണ്യത്തിടമ്പേ!
 ശ്രീവഞ്ചിക്കോണിപാലാനന്ദമഹിതമഹി-
 കല്പകത്തിന്റെ നാമ്പേ!!
 ദേവശ്രീചിത്തിരർക്കുപ്രഭുവേ ജയ! ജയ!
 ശ്രീലമിത്തുപ്പദാംബുജം
 യാവച്ചുദ്രാർക്കുതാരം വിലസണമുലകാ-
 ണ്ണങ്ങരതൻ രമ്പുരാനേ!!”

എന്നു് കൈകൂപ്പി പ്രാർത്ഥിക്കുകതന്നെ ചെയ്യും. വസ്തുക്കളുടെ മാത്രമല്ല, അവസരവിശേഷങ്ങളുടെ ആവിഷ്കരണത്തിലും ഈ ഗുണം പ്രത്യക്ഷമാണ്. അതുപോലെ മഹാരാജാവിന്റെ അവതരണാവസരത്തിൽ സേവചെയ്യാനായി,

“ഇത്ഥം ഭൂതേ സമസ്തപ്രകൃതിസമുദയൈ
 വഷ്ഠവാരിപ്പരപ്പിൽ
 ശത്രുലം മുങ്ങിക്കളിച്ചാലവളരുചിര-
 മാമംബരച്ചാത്തുമായി
 പൃഥ്വിതണൈരലിതോരും കിസലയസുമ-
 പകാശ്യസമ്പത്തുപ്പി-
 ചുദ്യത്പങ്കേരുമപ്പൊൻകടയൊടു വരവായ്
 ശാരദാനന്ദലക്ഷ്മി”

ഈ വരവു കണ്ടാൽ നിർവൃതിയനുഭവിച്ചു നോക്കി നില്ക്കത്തക്കതാണ്. ഇതാ, ഇതാണ് ചിത്രാഭിഷേകം

ചമ്പുവിലെ പ്രതിപാദനാതീതിയുടെ വിശിഷ്ടസ്വഭാവം. ഇത്രമാത്രമുള്ള ദിങ്മാത്രനിർദ്ദേശംകൊണ്ട് കാവ്യഗുണത്തിന്റെ വിവരണം മതിയാക്കാവുന്നതാണ്. പഴയ ചമ്പു പ്രസ്ഥാനമായതുകൊണ്ട്, ആശയങ്ങൾക്കു് ഒരു നവീനതയും ഇല്ലെന്ന് വായനക്കാർ കരുതാതിരിക്കാൻ വേണ്ടി മാത്രം ഒരു പദ്യമിവിടെയുദ്ധരിക്കാം. ചിത്തിരതിരുനാൾ മഹാരാജാവ് വിദ്യാഭ്യാസംചെയ്ത് ഇന്ത്യ മുഴുവൻ സഞ്ചരിച്ചുവന്നപ്പോൾ

“ബംബാഭൂവിന്റെ കർമ്മക്ഷമത, യുരതകം
 വംഗഭൂസ്സാഭിമാനം,
 വമ്പായ് മാനാട്ടധീരസ്ഥിരഗതി, രജപു-
 ത്രായ് സമ്പന്നാരവീർവ്വം,
 അമ്പാളം കേരളത്തിൻ ലഘുശുചിവിഭവാ-
 ഡംബരം ജീവിതംതൊ-
 ട്ടമ്പാ! ശ്രീഭാരതത്തിൻ മഹിമകൾ പലതെൻ
 തമ്പുരാനിൽത്തിളങ്ങി.”

ഇങ്ങിനെയുള്ള ആശയനവീനതയോടുകൂടി, തന്റെ മഹാരാജാവിനെപ്പറ്റി സ്മരിക്കുമ്പോൾ, ശ്രീകൃഷ്ണനെ സ്മരിക്കുന്ന എഴുത്തച്ഛനെന്നപോലെ, “എന്റെ” എന്ന മമതാബന്ധം കൂടാതെ, ഒരു പറയുന്നതിനും കഴിയാത്ത വിധം ശാസ്ത്രീയുടെ ഹൃദയം അത്രമാത്രം രാജഭക്തിസമ്പന്നമായിക്കാണുന്നു.

വൃത്തം, വൃത്തി, രീതി, പാകം, ശയ്യ, അലങ്കാരം എ
ന്നിവയുടെ സമുചിതമായ സമ്മേളനത്തിലെ പാകവിശേഷ
മാണ് കാവ്യാനന്ദത്തിന്റെ ജന്മഭൂമിയിരിക്കെ മുന്പ
റഞ്ഞ ഉദാഹരണമെന്നൊരു ആവർത്തനമായിട്ടുണ്ട്. എ
ങ്കിലും അവയുടെ പ്രത്യേക സ്വഭാവത്തിന് ഒരു പദ്യമിവി
ടെയുൾക്കൊള്ളാം. ചിത്രാഭിഷേകത്തിലെ എല്ലാ അലങ്കാര
ങ്ങൾക്കുമെന്നപോലെ ഉപമകൾക്കും ഒരു സ്വാരസ്യം പ്ര
ത്യേകമാണ്. അവതരണം കഴിഞ്ഞ് ഉടനെ പിഞ്ചു
പൈതലായ ചിത്തിരതിരുനാൾ രാജകുമാരനെ തോളിലമ
ർത്തി താരാട്ടി നില്ക്കുന്ന ശ്രീമൂലം മഹാരാജാവിന്റെ സ്ഥിതി
നോക്കുക:—

“വടിവൊടു തിരുമാതൃലന്റെ പൊൻതോൾ
പ്പടിയിലമന്നുരണാഭമർകാംഗം
ചൊടിയൊടു പരമല്ലസിച്ഛ പൊന്നിൻ-
കൊടിമരമേറിയ ചെമ്പതാകപോലെ”

ഈ ഉപമയിലും, ശരൽക്കാലവണ്ണനയിലെ:—

“ആകാശത്തങ്ങുമിങ്ങും ചിതറിയ ചില വെ-
ണ്ണെപ്പോതങ്ങൾ, ദിവ്യ-
ശ്രീകാളം ഗർഭമേന്തും സുകൃതനിധി മഹാ-
രാജന്തിയെസ്സേവചെയ്യാൻ
പാകാരാതിപ്രമുഖ്യത്രിദശരെ നിവര-
ബ്ദേസിയാമന്ദമന്ത-
ന്നാകാൽപ്പോന്നീടുമൈരാവതവരഗജപോത-
ങ്ങളെപ്പോലെ കാണായ്.”

ഈ ഉൽപ്രേക്ഷയിലുള്ള രസികതാവിശേഷം ചിന്താശീലന്മാരുടെ അനുഭവത്തിനു വിട്ടുകൊടുക്കേതെന്നാണ് നല്ലതു്. ഇങ്ങിനെയുള്ള ഉപമ, ഉൽപ്രേക്ഷ, സ്വഭാവോക്തി തുടങ്ങിയ അലങ്കാരങ്ങളാൽ നിരന്തരം ഭൂഷിതമാണ് “ചിത്രാഭിഷേകം” ചമ്പു എന്ന് ചുരുക്കിപ്പറയാനേ എനിക്കിവിടെ തരമുള്ളു. ശ്രീമൂലം തിരുനാൾ കാണുന്ന സ്വപ്നം, രാജകുമാരാവതരണം, രഥോത്സവത്തിലെ പരിവാരങ്ങളുടെ ഘോഷയാത്ര എന്നിടങ്ങളിലെ ഗദ്യങ്ങളും, അവസരോചിതമായ ഭണ്ഡകങ്ങളും, അവതരണാവസരത്തിലെ ശരൽക്കാലാവസ്ഥയും ശബ്ദാത്മങ്ങളുടെ രമണീയമായ സംജോഗത്താൽ കവിതാമൃതനിഷ്പന്നം വഴിഞ്ഞവയാണ്. അവയെല്ലാം വായനക്കാരുടെ സ്വതന്ത്രാനുഭൂതിക്കായി വിട്ടുകൊണ്ട് ഉദ്ധരണഭാഗങ്ങളിൽ നിന്ന് ഞാൻ വിരമിക്കട്ടെ!

“ശ്രീ ചിത്തിരസ്തുതി” ശ്രീ ചിത്രാഭിഷേകം” എന്നീ രണ്ടു ഉത്തമ കാവ്യങ്ങളുടെ സൃഷ്ടികൊണ്ടുതന്നെ ശാസ്ത്രി കൈരളിയുടേയും, തന്റെ മഹാരാജാവിന്റേയും, പാടങ്ങളെ അച്ചിക്ക എന്നതു് ഭംഗിയായി നിവ്വഹിച്ചിരിക്കുന്നു. അക്കാലത്തിൽ ശാസ്ത്രിയുടെ ജീവിതം ധന്യമാണെന്നും തികച്ചും പറയാം. എന്നാൽ ശ്രീ ചിത്തിരതിരുനാൾ തിരുമനസ്സാകട്ടെ അപഭാനശരങ്ങളാലലംകൃതൻ. ശാസ്ത്രിയോ, ദൈവദത്തമായ സരസ്വതീപ്രസാദത്താൽ അനുഗൃഹീതൻ. ആ നിലയ്ക്കു് തന്റെ സ്വാമിയായ രമ്പുരാന്റെ അപഭാനഗാനങ്ങളാൽതന്നെ കാലശേഷം നയിച്ചു് കൈരളിയെ

വേണ്ടുവണ്ണം അച്ചിക്കുന്നതിന് ശാസ്ത്രീയ മാർഗ്ഗം തെളി
യതാണു കിടക്കുന്നതു്.

ശാസ്ത്രീയ്ക്ക് അപ്രകാരമെല്ലാമുള്ള എല്ലാ പരിതഃ
സ്ഥിതികളുമുണ്ടാകട്ടെ എന്ന് പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ട് വിരമി
ക്കുന്നു.

Palace
Nilamboor
23rd Sept. 1940.)

(Sd.) Manavedan
Raja of Nilamboor
Member of Imperial Legislature.

////////////////

1
[Faint, illegible text, possibly bleed-through from the reverse side]

2

സമുച്ചനം

ധർമ്മസംസ്ഥാപനംചെയ്തു ശ്രീ വഞ്ചിരാജം
വാണരജ്യം

ശ്രീ ചിത്തിരതിരുനാൾ

പൊന്നത്തമ്പുരാനാകുന്ന ആ ജഗദനുഗ്രഹ
മൂർത്തിയെ ഭൂലോകത്തിനു പ്രദാനം ചെയ്തു .
വീരസവിത്രിയും പരമധന്യയുമായ,
ശ്രീമൂലംതിരുനാൾ തിരുവചന്താരംചെയ്തരുളിയ
ശ്രീ സേതു പാർവ്വതീദായി മഹാറാണി
തിരുമനസ്സിലെ പരിപാവനമായ തൃപ്പാദ
പത്മങ്ങളിൽ, കാരുണ്യപൂർവ്വം കല്പിച്ചരുളിയ
അനന്മതിപ്രകാരം, തൃപ്പാദഭക്തനായ
ഗുണമകർത്താവു, ഭക്തിപ്രശ്നവിവശനായി
അടിയറവച്ചുകൊള്ളുന്നത് .

ശ്രീ

ചിത്രാഭിഷേകം ചമ്പു.

—MAE—
SAS. C.

ഒന്നാം ഭാഗം.

.....

ശ്രീമൽപാദം ഭജിപ്പോക്വിലത്തുഭടയാം
കല്പവല്ലീമതല്ലീ,
ഭീമപ്രഭേഷിവർഗ്ഗോൽകടവിപിനവിനാ-
ശോഗ്രകല്പാന്തവഹ്നി,
കാമം മദപംശരക്ഷാപരവശഘടയം
വാരനാടാവസിയും
സാമഞ്ജസ്യപ്രപഞ്ചപ്പൊരുളടയ പരാ-
ശക്തിയെക്കുറവിടുന്നേൻ!!

1

ഭൂമാവേറുംമുളുത്തെ മടിയിലരുമയോ-
ടെന്നെ മാനിച്ചിരുത്തി
ലീമാനാരോ ഹരിഃശ്രീഗണപതയനമോ-
വിംല്ലമസ്തേപവമാദ്യം

മേമാംശംകൊണ്ടു നാക്കത്തഴുതിയരിവര-

പ്പിച്ചു, വാത്യാട്ടുവീട്ടിൽ

ശ്രീമാനാക്കുണ്ണനാശാനവർകളുടെ കഴൽ-

ക്കായിരം കൈയ് തൊഴുന്നേൻ!!

2

എന്തോഴാ, മാനസേ മെ, സഹൃദയതിലകം

പശ്ചത്തസ്തപാം സഭായാ,-

മെന്തോതാം; കൈയ് വളർന്നു പരമൊരുപരമാ-

നന്ദസന്ദോഹസാരം;

തന്തോളിൻഭാരമേല്പാനൊരുമരുമകനെ-

ക്കണ്ടു ചിത്രർക്കുഭാസ്സിൽ-

സ്സന്തോഷം മൂലകക്ഷാപതിയുടെ തിരുവ-

ളളത്തിലുണ്ടായപോലെ!

3

ഇപ്പാരിൻഭാഗധേയം മനുകലമകുടി-

കോടിമാണിക്യഭാമ്നാം

ഉപ്പാപ്പുരെന്നവംശം വിരുതൊടു വിജയി-

ക്കുന്നു വഞ്ചിശപരാണാം

നല്ലാളം കൈസ്തുഭശ്രീ ഭൂപുരതരുസുധാ-

രശ്മിധന്വന്തരീണാ-

മല്ലാലാഴിക്കു തുല്യം, നിരുപമമഖിലാ-

രാജ്യമാം ജന്മധാമം.

4

ഒളിയൊടു വിളിപ്പൊക്കും വെള്ളിമാങ്കുന്നിൽ വാണരം-
 കളിരളിമുഡൻതൻ മൂലംനി ചന്ദ്രൻകണക്കെ
 മിളിതരുചിയിൽമിന്നീ വഞ്ചിരാഡപംശമെഴലെഴ
 തെളിവൊടു കലദൈവസ്ഥാനമാരുഹ്യ ധർമ്മം.

5

സ്ഫുലോചനാഭാമംഗലപരിപലി-
 യ്ക്കേറലം ലോകരക്ഷാ-
 ഭാരം നിർബാധനിദ്രയ്ക്കിടമരുളുകയാൽ
 പ്രീതനാം പത്മനാഭൻ
 നേരറേകീടമാശീസ്സനവരതമിയ-
 ന്നാത്മജനപ്രഭാവോ-
 ദ്രകത്തോടുഴിവാണാരിഹ സുകൃതികളാ-
 യുള്ള വഞ്ചിശപരന്മാർ.

6

വാരോലുംവഞ്ചിഭൂവിൽത്തിരമൊടുനിറയെ
 ക്ഷത്രധർമ്മങ്ങളോരോ-
 ന്നോരോന്നായിപ്പലത്താനവതരണമിയ-
 നുള്ളഭുജാനിമാരിൽ
 ഞരോമൽസപ്രജാളിയ്ക്കു മരതരുവിന്റേ-
 പോലെ കാരുണ്യസമ്പൽ-
 സാരോദ്രകേണ മൂലംതിരുവടിരഭവ-
 നിസ്തുലഃ പ്രാജ്യകീർത്തിഃ.

7

ശ്രീഭാരതവർണ്ണാശ്രമധർമ്മങ്ങളശേഷം
 സ്വാഭാവികശുദ്ധ പരിപാലിച്ചവനീശൻ
 ആ ഭാസുരരാജപ്പിപദത്തിൻപൊരുളാകെ
 ശ്ലോഭാവഹമാക്കിത്തിരുമൂലം വിജയിച്ചു.

8

അമോഘം പാലിച്ചീവിധമനുദിനം ദേവമനുജ-
 പ്രമോദം ശ്രീമൂലംതിരുവടിവളത്തിടിലുമ്മോ
 സ്വമോഹം സാഫല്യോദയപദവിപൂകാഞ്ഞു കിമവി
 ക്രമോദ്യഭൂതനാഥം സ്വപദമകരേൽ ഭൂപാദൃദയെ! 9

നാളിൽനാളിലഭിവൃദ്ധിപൂണ്ടവനി
 നാകലോകസമമാകിലും,
 കേളിമേളിതരസം ദിഗന്തമഖിലം
 പരന്നവശമാകിലും
 ആളിയാളിയൊരുതാപവഹനി തിരു-
 മാനസത്തിൽ നിവരഞ്ഞഭാ
 മോളിൽ മോളിൽ വളരുന്നതായ് പരി-
 ജനങ്ങൾ കണ്ടിതനുവാസരം!

10

ഉന്നിദ്രാഭിപ്രമാകും നിജകലമതിലെ
 ബ്ദകേതിയും ശ്രദ്ധയുംപോൽ,
 മുന്നിട്ടെത്തും സ്വരാജ്യപ്രജകളിലെ മഹാ-
 ലക്ഷ്മിയും കീർത്തിയുംപോൽ,

അന്നിബ്ദ്രുപനായത്തിൽത്തരണികളിരുപേ-
 രിമ്പമാൻപ്രസിദ്ധാ;-
 അന്നിട്ടുവംശതന്തുദയമവരിലെഴും-
 ഞ്ഞാധിയാർന്നു നരേന്ദ്രൻ!!

11

നൃപാലമണിമൂലകൻ തിരുമനസ്സുകൊണ്ടേവമ-
 ത്വപാരകദനാംബുരാശിയിലപാരഗന്തസ്ഥലേ
 കൃപാമൃതധീപത്മനാഭപദഭക്തിയാം വഞ്ചിമേ-
 ലുപാത്തലയമാവസിപ്പുതറിവായി നാടൈക്കുമേ.

12

ഗദ്യം ച.

ശിവശിവ! പറവതിനരുതരുതരുമറിവിയിരു
 വാംകൂറ്റിലെഴും ബഹു സുരനരനിഖിലപ്രാണികലത്തിനു സു
 രചിരഭവുക സുരദ്രുമൂലം, സഞ്ചിതപുണ്യഫലാഞ്ചിതയാം
 തിരു വഞ്ചിമഹാവനിതഞ്ചിയനിജപതിസഞ്ചയഗണന
 യിൽ മിഞ്ചിയനൃവരമഹാനായമൂലം, തിരുവടി ലക്ഷസഹ
 സ്രശതപ്രജകൾക്കഭിമാനമഹസ്സിനുമൂലം, പ്രതിജനനിമ്ബല
 മാനസപത്മവിലാസവിലോലനദൽകളഹംഘം, ഭാരതപു
 വ്വപുരാണസമഞ്ജസ ധാർമികനരവരലസഭവതംസം, ദിനമ
 നവിനിഹിതനിജകരപൂജാഭാസപ്രമുദിത വിബുധമഹാ
 മുനിയരണീസുരവരമാനസകരതലവിഹിതാംശംസം, സര
 സീജനാഭൻ തിരുവടിതൻപദകമലയുഗത്തിൽ നിറഞ്ഞു

വഴിഞ്ഞൊഴുകും നറുകേതിമരന്ദം ദിനമനുസൃചമൊടു ഭക്തി
 കഴിച്ചു മടിച്ചു മുരണ്ടമരം കളകളുചിയാം മദഭംഗം, ചിര
 രമഴകിനൊടുള്ളിയ ഭരണഗുണങ്ങളശിച്ചു സുഖിച്ചുരമി
 ച്ചിയലും ബഹുലക്ഷജനങ്ങളെഴും ക്ഷിതിമണ്ഡലരക്ഷണ
 കലതൻപഞ്ചപ്രാണൻ, ദ്വിജകുലപരിവൃഡ്വനെന്നകണക്ക
 തിവിനതാനന്ദമഹിമോദ്രേകൻ, തെളിവൊടുമുഴുമതിയെ
 ന്നകണക്കെ ഹരിണാധിഷ്ഠിതവൃദയൻ, ദിനകരനെന്ന
 കണക്കനുദിവസമഹോദയ, നിനരഥമെന്നതുപോൽ ദൃഢ
 നിയമിതനിജനിഖിലാക്ഷമഹാചക്രൻ, ദശരഥസമമിനി
 യസുമിത്രോപേതൻ, ഗ്രഹഗണവൽബുധസേവിതപാ
 ശ്വൻ, പത്മപതിപോലെ മഹാസേനാധ്യൻ, ശന്തനു
 പോലെദൃഢപ്രിയസത്യവ്രത, നഥ കുരുവരസേനകണക്ക
 കൃപാനുഗതൻ, കശലവസുതഗുണമൊടിഞ്ഞടിയരാമമഹീ
 പതിമൂലംനരപതി ഗുണനിധി, വിവിധപ്രകൃതിരപിസ്ഥിര
 മതിഗതി, പരിവൃതബഹുശതപരിജനനാകിലുമൊരുവനു
 മേതുമടുക്കരുതാത്തോൻ, പ്രകടിതദാനജലോപ്യമദൻ, പര
 മായതദൃഷ്ടിഗുണോപിസുസുകൃഷ്ണനിരീക്ഷകനവനിയെവാണി
 ടുമളവെ കേശഗ്രഹമതുരതിയതിലായ്, കരിവരരിലിരുനു
 മദമ്പാടെല്ലാം, ചന്ദ്രനിലെന്നികളങ്കവുമില്ല കരഗ്രഹമില്ല
 വിവാഹമൊഴിഞ്ഞു ഗുണക്ഷതിവില്ലിലൊഴിഞ്ഞില്ലണവിട
 വൃത്തവിലോപംഗദ്യത്തിലുമായ് വണ്ണപരീക്ഷകൾപൊന്നി
 ലുമായി വനിതാരത്നപദത്തിനു ഷഷ്ഠിയിലല്ലവിഭക്തികൾ
 സപ്തമിതാൻ, ജനനായകപദമതുരൂപകമല്ലസമാസവുമി

ങ്ങിനെ മഹിമയൊടനുഭവമുൾക്കൊണ്ടു നിജപ്രജകൾക്കു
 ഗുണങ്ങൾ വരുത്തുകയും നരപതിയുടെ മതിയിൽ വളർന്നു
 ഷാഭവിശേഷമറിഞ്ഞുളവെ ബത! മന്ത്രിയൊടൊത്തു പ
 മന്ത്രികളും പരിചാരകരും പ്രജകളുമകമിടിയിട്ട് “തെന്തു ഹര
 ഭഗവൻ നരകാര! പാലയ പാലയ നിന്തിരുവടിയേ മൂല
 മഹീശനെയെങ്ങടൈനാഥനെ! പൊന്നു തിരുവടി തന്നെ
 കടന്നു മിതെന്നു തുടങ്ങിയതെന്തൊരു മൂലം! പ്രജകളെയൊരു
 ഭരിക്കും തിരുവടിയുൾക്കൊണ്ടിങ്ങൊന്നെക്കടന്നു! പുകളൊടു
 മഹിമ പുലർന്നുളും നിജകലമതിലൊരു മരുമകനളവാവതി
 നിരവൊടു പകലു മിരന്നു ഹിവരശയ ചരണമിളാപതി ഭജതി
 നിരന്തരമെന്തിതു സരസി ജനാഭൻ തിരുവടി ഹന്ത! കൃപാ
 ഗുണമരുളിടാത്തു!! അയ്യോ നമ്മുടെ രാജകുലത്തിൽ കയ്യോ
 ടൊരു മരുമകനവതാരം ചെയ്യാറാവണമീശ്വര, മൂലക
 നീയായി യുക്തനായി വരുത്തുക” ജനപദപുരവരസരണികൾ
 നിറയവെ ജനതയിൽ ശ്വരനോടിതിന്നേറും പലവിധമതു
 മിതുമുളിപ്പും സ്രീജരം ജനങ്ങൾ മഹാധികലനും പ്രജകളു
 ശേഷവുമൊരു നിരപാധിക രജയുടെ മൂടലിൽ മങ്ങിയങ്ങി.
 കാറണിരാജമഹസ്സമറച്ചാലേറും മറ പലതുൾക്കിനമളവെ!

ഖേദമാണ് തിരുമൂലകൻ വലിയതമ്പുരാൻ
 തിരുമനസ്സുകൊ-
 ണ്ടാദരണ തിരുവമ്പലങ്ങളിലശേഷവും
 വലിയ പുജയും

വേദവിജ്ഞാവിഷ്ണുധർമ്മ ഭാനവമകിഞ്ചന-

പ്രദീപകൾക്കു ന-

പ്ലോടനാംബരധനാഭിയും ബഹുവിതീയ നേൻ-

കലസന്തതിം.

13

“വാരിവാരി നിറയെക്കൊടുക്ക ധനധാന്യവസ്ത്ര-

നികരങ്ങളെ-

ന്താരിനിശ്ശ്വാരണഗാമിയില്ല പുനരെന്നിനീ

നിധികളൊക്കെയും

നേരിലെൻപ്രജകളെന്റെ മക്കളവർത്തൻ

പരിശ്രമഫലങ്ങളി

ബ്രൂരിരാജ്യവിഭവങ്ങൾ ദൈവമറിയട്ടെ”

യെന്നരുളി തമ്പുരാൻ

14

ഈവിധം ഭജനദാനധർമ്മരതിയേറി

വന്നു തിരുമാനസം

താവിടും പരമഭക്തിഭാരമൊടു പത്മ-

നാഭപദപങ്കജം

ഭൂവിലും തദനു വാനിലും സ്വപദഭൂതി

ഹേതുവിതി ബാധമാ-

യാവിശുദ്ധമതി മൂലകൻ തിരുമനസ്സറച്ചു

മരുവിടിനാൻ!

15

തിങ്കളാഴ്ച തിരുവോണമുററുമ്പോൾ-
 വാസരാദി ദിവസങ്ങളിൽ
 ശങ്കരാഞ്ചരമനാഭസ്വേദ നിരൂപാ-
 ധികാനശനസംഗ്രഹം
 ശങ്കവിട്ട ധരണീസുരക്ഷന
 ഭക്ഷിണാദിയൊട്ടു ചെയ്തുമോ
 തിങ്കളാസ്വകളുദൃഢഭക്തി
 നിവസിച്ച് തെ തൃപകമാരിമാർ.

16

വെമ്പിവെമ്പിയകരാർ വിതുമ്പി മിഴിനിർ
 തുളുമ്പിയരചാതികം
 നമ്പിനിന്നു കഴൽകമ്പിടുന്ന തിരു-
 മുമ്പിപ്പലപ്പരമഭക്തരും
 വമ്പിടിഞ്ഞു ഹൃദയംപിടഞ്ഞു നിജരമ്പുരാന്റെ-
 യശലാറുവാൻ
 കമ്പിതാശയരിലമ്പിയന്നരുളുമ്പർ-
 നാഥനൊടു നേർന്നിതേ!

17

കരളലമലിയുമ്മാറീവിധം വഞ്ചിഭൂവിൽ
 സുനരപശുപക്ഷിപ്രാണിജാതപ്രപഞ്ചം
 പരമപുരുഷപാദാംഭോജലീനാഖിലാന്തഃ-
 കരണഭരമവാൽസീദ്രാജവംശപ്രസൂതൈ.

18

വമ്പററിങ്ങിനെ വത്സരങ്ങൾ കഴിയും
 കാലത്തിലോരായിര -
 ഞ്ഞെമ്പത്തേഴുതുലാമണഞ്ഞു പതിവിൻ -
 മട്ടിൽ പ്രകൃത്യാദരം
 തൻപത്തുറ ഭജിപ്പവർഷ നിധിയാം
 ശ്രീപത്മനാഭന്റെ ന -
 ല്ലിമ്പംചേർന്ന മഹോത്സവം മതിലക -
 ത്തളങ്ങായിതുല്ലാസമായ്.

19

ഗദ്യം ൨.

കല്പനയ്ക്കൊപ്പമായിത്തുലാമുത്സവം നിസ്തുലാഘോഷമെ
 ന്നിത്തരംപ്രസ്ഥിതാഞ്ജന സമസ്താജനാ വഞ്ചിരാജ്യസ്ഥിതാ-
 ഗാരുഡംപാത്മമാന്ദോളമിത്യാദിയാം ചാരുതാമോഹനംവാ
 ഹനന്തോരുമെ മാറിമാറി ദ്വിനന്തോരുമോരോന്നിലായേറി
 യേറിത്തിരുശ്രീബലിയുത്സവം പത്മനാഭാലയെ പത്തുനാ
 ളാകവെ, തഞ്ചിടുംഭക്തിപൂണ്ടുള്ളഴിഞ്ഞങ്ങു കണ്ടുള്ളകോലാ
 ഹലത്തുള്ളൽവഴുത്താനുമീയുള്ളവൻ തൻ ശ്രമംപൊള്ളയാ
 യെന്നുമാം. ഏഴുവണ്ണങ്ങളുംചേർന്നുപൂമാലകൾ ചുറ്റിച്ചും
 പൊൻതുടർക്കുറുമ്പുന്ന വാരുറദീപങ്ങൾതൻപററമൊ
 ന്നൊന്നിനോടൊട്ടിടംവിട്ടുതാൻ തുക്കിമേൽത്തട്ടിലെപ്പട്ടമേ
 ലാപ്പമായ്നേക്കിണങ്ങും ശിവേലിപ്പുരപ്പന്തലും, ചമ്പക
 മൊട്ടണിപ്പുകൾപോൽ ചുറ്റിച്ചുംസമ്പൂരളീപകോടാനുകോ

ടിപ്രഭാസുന്ദരം വിസ്ഫുരച്ചാരുതാരെഴുലമാം വിണ്ടലക്കോ
 ണുപോൽ ചുറ്റുപാടുംപരന്നിമ്പമായ് മിന്നിടും പൊൻതി
 രുമുറവും, വാനവർകോനെയും മാനവർകോനെയും നൂന
 മൊന്നിച്ചൊരേടത്തുകണ്ടാദ്യമേ ഞാൻമുതിന്നാദ്യമെ പാദ
 പങ്കേരുമം കൂപ്പുമെന്നല്ലസൽഭക്തിസങ്കീർത്തനാവമോടു
 ചിയിൽ കൂപ്പുകൈയ് മൊട്ടുകൾ ചാത്തിയാശ്രീബലിപ്പന്ത
 ലിൽച്ചുറ്റുമായ് തിങ്ങിവിങ്ങിപ്പരക്കും മഹാലോകരും, കൂടി
 യാടുന്ന പൂമാലകൾക്കുള്ളിലും കോടിദീപങ്ങളുകൊണ്ടിടും
 നെയിലും വേദിയിൽകോരിവారిത്തളിയ്ക്കുപനിനീരിലുംനി
 ന്നപൊങ്ങുന്നസൗരഭ്യവും, മുന്വിലേ മുത്തണിപ്പൊൻകുട്ര
 ടവും പൊൻപിടിപ്പുറെഴും ചാമരച്ചാത്തലും പീലിന്മച്ചുള്ള
 നല്ലാലവട്ടങ്ങളും ചേലൈഴുംവെൺതഴത്തോണശ്രേണിയും
 ആയുധച്ചാത്തുമായ് നായരംഗപ്പടസ്സേവയും വായ്ക്കുകൈയ്
 കെട്ടിയെത്തുന്ന വിപ്രേന്ദ്രരും കണ്ണസൗഖ്യംവരുത്തുന്നനാഗ
 സ്വരം വിണ്ണടയ്ക്കുംമഹാശംഖനാദങ്ങളും കാഹളംകൊമ്പു
 കൾതിത്തികൾകൈയ് മണി ഭേരിയുഡക്കയുംമളളക്കൂട്ടവും
 പഞ്ചവാദ്യങ്ങളുംപാണ്ടിവാദ്യങ്ങളും തഞ്ചമായ് കൂട്ടിടുംതാള
 വുംമേളവും, ചിട്ടയായിട്ടുവെൺപട്ടുസോമൻഞൊറിഞ്ഞൊ
 ട്കനീളെത്തളച്ചിട്ടു നൽത്തറുടുത്തുത്തരീയം പുതച്ചുത്തമഭ
 ക്തികൈയ് കെട്ടി വായ്പൊത്തി നിശ്ശബ്ദമായുത്തമാംഗം
 കുനിച്ചുത്തിരുപ്പാദയുഗ്മത്തിനെ സ്സേവചെയ്തതിമൻപിൻ
 പിലായ് മന്ത്രിയോടൊത്തുപമന്ത്രിമാരായിട്ടുനന്തണശ്രേ
 ഷ്വർമന്ദം നടക്കുന്നതും, രാജചിഹ്നംമഹാവാളും പരിചയും

വെള്ളിത്തടികളുമാളമകമ്പടിയ്ക്കേവുകപ്പനിയും വെള്ളികൊ
 ണ്ടുള്ളനൽചങ്ങലവട്ടയും താലവും പൊൻപിടിമൊന്തയും
 കൈയ്കളാലേന്തിയന്തഃപുരസ്സേവകന്മാർ തൃപോഹാന്തള
 സേവചെയ്യാദരാൽപ്പോവതും, തറുടുത്താത്തനിപ്പൊൻകട
 ത്തിന്റെ വാഴററപള്ളിക്കടവസ്സിയിൽപ്പാതിയും മൂടിമീതെ
 തനിപ്പൊൻകസവഞ്ചിവനോടിയേരുന്നപട്ടാടചാത്തിത്തിരു
 സന്ദരമാറിൽനല്ലിറുനിലപ്പതക്കംപെടും വൈരവെണ്മാല
 പൊൽതുകഴുത്താകവേചുററിയിട്ടുത്തമാംഗത്തിലാപ്പത്മനാ
 ഭന്റെ പൊൻതുപ്പഭംചേന്നഴും തൊപ്പിവച്ചിമ്പമായ്, ക
 ണ്ടുകണ്ടൽപ്പിയോൽകണ്ഠയാ കൂപ്പുകൈയ്ത്തണ്ടയത്തിശ്ശി
 വേലിപ്പുറപ്പന്തലിൽ രണ്ടഭാഗത്തുമുറത്തിങ്ങിവിങ്ങിപ്പരം
 തെങ്ങിനില്ക്കും പ്രജാശ്രേണിയെക്കാരുണ്യീവേണിയാകുന്ന ക
 ണ്കോണിനാൽനോക്കിയും, ഹാഷ്ടകതിപ്രസാദങ്ങളാൽമി
 ശ്രമാമശ്രുചാത്തും കടാക്ഷിച്ചുമത്തേകിയും, അമ്പിയന്നീടുമാ
 പ്തമനാഭന്റെ തുപ്പൊൻപദത്തെപ്പദംതോറുമെ കൂപ്പിയും
 നേൻനിന്നുംക്ഷണം വാലങ്കക്ഷീണമോടേന്തിയൊട്ടൊട്ടു
 കാൽത്തലംമന്ദമായ് വച്ചുവച്ചതിനെ വഞ്ചിതൻമുത്തിമൽ
 പണ്യസൗഭാഗ്യമായഞ്ചിടും മൂലകൻതമ്പുരാനങ്ങഴുന്നള്ളി
 യെത്തുന്നതും, മുൻപുചിൻപെത്തിനിന്നിമ്പമായുള്ളപാൽ
 വർതൻസാമവേദോക്തിഗാനങ്ങളും, പാശ്ചാദാഗത്തണിപ്പ
 ന്തിയായിസ്ഫുരത്താരകാ ചാരമാലാകലാപംകണക്കേജപ
 ലദ്വിപനാളങ്ങൾചുറുറുപരത്തുന്ന കാന്തിപ്പുറപ്പായ തങ്കത്ത
 നിച്ചാറിലാറാടി നേക്കുപ്പരോഭാഗരോഭോന്തരാളം സമസ്തേ

ത്രിയാനന്ദനിവാണലക്ഷ്മീവിലാസാഞ്ചിതാംഗീണ്ഡംഗീ തരം
 ഗീഭവൽഭൂതിയാംവേദിയിൽ ആരണന്മാർവാഹിക്കുന്നരത്നപ്ര
 ഭാചാരചാമീകരാനോളികാതല്ലജെ വിസ്ഫുരഭ്രതമാലാക
 ലാപത്തൊട്ടും വിശ്വസമോഹനശ്രീവഴിഞ്ഞിട്ടുമാ പത്മ
 നാഭേൻറൊപാൻവിഗ്രഹം തേജസാം സത്ത്വമാമന്ദമായ് വ
 ണ്നചേരുന്നതും, ചേലൊഴുക്കുന്തളംകെട്ടി നെറിക്കുമേലാലവ
 ട്ടംകണക്കാഭയാചാത്തിയും സ്വപ്നമായ് പൊൻകരവച്ചുമു
 ണ്ടാൽമുലക്കച്ചുകെട്ടിക്കണക്കാലൊളംനീട്ടിയും താലിമാലാക
 ലാപങ്ങൾ ചാത്തിത്തളിർച്ചേലൊഴും പാണിയിൽക്കോൽവി
 ളക്കേന്തിയും പിൻപണിപ്പന്തിയായ് രണ്ടുഭാഗത്തുമാ പൂ
 ന്ണിക്കൊക്കമാർമന്ദമെത്തുന്നതും, കട്ടിയുംപാവുമാമട്ടി
 നൊപ്പിച്ചുരക്കട്ടിലമ്പോടുടുത്തുററമാറത്തു കൈയ്ക്കെട്ടിവാ
 പൊത്തി നൽഭക്തിമൽസ്വാന്തരായ് മുന്തിലെനിന്നിടും
 വമ്പരായിട്ടുമോരോമഹാത്മാരെ മുൻപിൻപു നമ്പിത്തട്ടാ ത
 സ്വരാൻതൻറൊ പൊന്നംഗരക്ഷാഭരം മുന്തിലെവംശധർമ്മം
 സ്വകീയംമനക്കാമ്പിലോത്തും ചുഴന്നാശുപാത്തും പരി
 സ്ഫായഭൂജസ്വലശ്രീമുഖത്തേറുമാ നായരുദ്യോഗിപ്പുനന്ദന
 ടക്കുന്നതും, പത്മനാഭാഹരേ, പത്മജാപുണ്യമേ, പത്മഭൂസ
 ത്വനാഭീസരോജാകൃതേ, പാഹിപാഹിപ്രഭോ, ദേഹിമുക്തിം
 വിഭോ ദേഹിവഞ്ചിശചിത്തേ ഹിതമീവിധം സ്തോത്രസങ്കീ
 ര്ത്തനച്ചാത്തുമായ് ഭക്തരൊത്താത്തു ഗുത്തങ്ങൾചെയ്യാസ്ഥ
 യാപോവതും, കണ്ടുമോരോന്നുടൻ കേട്ടുമോനസം വിണ്ട
 ലിത്തുൽക്കടം കോരമയിർക്കൊണ്ടലം സത്യവൈക്കുണ്ണി
 വാണഭക്തിസ്ഫുരന്മത്യലംഭാവമാർന്നു സമസ്താജനാ.

ഉണ്ടാമിടച്ചുയൊട്ടമശ്രാഭിഷേകവും കൈയ്-
 ഞ്ഞൊർക്കടങ്ങുവഴിയച്ചുനവും വിശേഷാൽ
 കൊണ്ടാടി മാനസനിവേദ്യവുമാചരിച്ചു-
 കൊണ്ടാജനങ്ങൾ ഭഗവൽഭജനം നടത്തി.

20

താവന്നാനാവിധാഡംബരവിഭവമൊട്ടം
 വാദ്യമേളങ്ങളോടും
 ഭേവക്ഷോണീശപാദാനതിയൊട്ടു വളരും
 സ്തോത്രഗാനങ്ങളോടും
 ഏവം ശീവേലി പൊന്നമ്പലനടയിൽ വലം-
 ചച്ചണഞ്ഞു; നിതാന്ത-
 ശ്രീവദ്യൻ മൂലകക്ഷാപതി തൊഴുകരമോ-
 ടിത്ഥമത്ഥിച്ചുകൊണ്ടാൻ.

21

മീനകുളുപ വരാഹ സിംഹ വട്ട
 രാമരാമ ബലരാമ സ-
 മാനനീയ യദനായകാദി വിവിധാ-
 ത്തനെ സുപരമാത്മനെ
 ന്നനമഃസമസ്രകൈരപിച മൃഗ്യ-
 മാണചരണാത്മനെ
 ഭൂത നമോസ്തു ഭഗവൻ നമോസ്തു ഭവ-
 ഘോരസാഗരതരെ ഹരേ!!

22

ആശപോലുക സൃഷ്ടിച്ചെയ്തു ഭരി-
 ച്ചു പിന്നെയൊടുവിൽ പരം
 നാശമേകി വിളയാടിടുന്ന തവ ദിവ്യ-
 ലീലകളശേഷവും
 ക്ലേശമൂലകമിതെന്നിന്നെൻ കരുതുന്നു
 ഞങ്ങൾ ഭഗവൻ ഹൃദി-
 കേശ കേശവ സുരേശഭരേശ ഭവപാശ-
 മോചന നമോ നമഃ !!

23

ഇമ്മഹാണഡവലയത്തിലുള്ള ബഹുജീവി-
 കോടികൾ പിപീലികാ-
 ബ്രഹ്മമെന്നവയിലങ്ങുചെയ്തു കര-
 ണരായികരണചോദനം
 ജന്മവാസനയതെന്നുകാട്ടി വിജയിച്ചു
 കൊണ്ടവയിലൊക്കെയും
 ധർമ്മകർമ്മലമേകിടുന്നു ഭവദീയ-
 ശക്തിയതിമായിനീ!

24

ഭൂതവും തദനു വർത്തമാനമഥ ഭാവി-
 യെന്നിവ ഭവത്സ്മൃതി-
 ജ്ഞാദിമധ്യമവസാനമെന്നിവക-
 ഉല്പി കാലകലനപ്രഭോ!

വേദിയാതിനിയുമെന്തുവാനഖില-
 വേദിയാകിയ വിഭോ, ഭവാ-
 നാദിനായക, മദാധിമൂലമായി പത്മ-
 നാഭ പരദൈവമെ!!

25

മല്ലരം നിജ കിരീടമീച്ചരണഭൂവിൽ
 വച്ച ശിരസാ ഭവൽ-
 പൊല്പടങ്ങളുമണി,ഞ്ഞെടുത്തു ഭവ-
 ഓജ്ഞയോടുമുടവാളുടൻ
 നല്ലിയന്ന തവ വഞ്ചിമേദിനി ഭരി-
 യ്ക്കുവാനഹഹ! മൽക്കലേ
 പത്മനാഭപദാസനായൊരു കമാ-
 രകന്റെ ജനി വേണ്ടയൊ!!

26

വീരധർമ്മമുടലേന്തിവന്ന പുരുഭാഗ-
 ധേയധികൾ നിൻകൃപാ-
 സാരവൈഭവനികേതനങ്ങൾ മമ
 മാതൃലൻ തിരുമനസ്സുകൾ
 പാരകം ഫലമണച്ച വംശഹരി-
 ചന്ദനം മദവസാനമായ്
 വേരുകുഞ്ജവരുമാറു മാം പരമ-
 പാപിയാക്കരുതു മൽപ്രഭോ!

27

എന്തിനാണിവൻ രാജശബ്ദമിനി-
 യെന്തിനീവിഭവമൊക്കെയും
 വെന്തിതെന്നകമൊരുണ്ണിയേ മദ-
 നഗാമിയാക്കിയരുളായ്യാൽ
 നിന്തിരുപ്പദനിഷേവണത്തിനവ-
 കാശവും വരികയില്ല ഞാ-
 നന്തിമൻ മമ കലത്തിലെങ്കിലുളവാക-
 മുററ പിതൃശാപവും.

28

മാനനീയകൾ മദനപയത്തിലിരുഭാഗി-
 നേയികൾ മുതിന്ന് സ-
 ന്താനവല്ലികളിലൊന്നിലും മദഭി-
 ലാഷവല്ലരിയിലെന്നപോൽ
 ന്തനമിന്നുമൊരു മൊട്ടുപോലുമുളവാ-
 യതായറിവതില്ല ഹേ
 ഭീനവത്സല, ഭവദ്രയാമൃതവരിൽ
 ക്ഷണേന വരിപ്പിക്കണേ!

29

വത്സരങ്ങളിവനെത്രയായ് ഭവദുപാ-
 സനാർച്ചനരതാത്മനാ
 ചിത്സപരൂപ ഭഗവൻ ഹരേ, പരമിര-
 നിരന്നു കഴിയുന്നിതേ

വത്സനൊന്നിളമയായ് കലത്തിലുള-
 വാകവാനിനിവരം തുലാ-
 മുത്സവത്തിനകമെ കനിഞ്ഞരുക
 മംഗളം പരമദൈവമേ!"

30

ക്ഷണമൊരുമണിനാദം കേട്ടു പെട്ടെന്നുണർന്നത്-
 ബണകതുകി ധരിത്രിനായകൻ കൺമിഴിക്കെ
 പ്രണവരചിയിലുദ്യമനഃമാസാമൃതാർദ്ര-
 ക്ഷണയുഗമൊട്ടു കണ്ടാൻ പത്മനാഭസ്വരൂപം!

31

പരിസ്ഫുരൽപ്രസാദമാധിതങ്കലേക്കൊഴുകിടും
 ഫരിക്കെഴുംമുഖാംബുജത്തെ നോക്കിനോക്കിനിന്നലം
 ശരിക്കയാത്രചൊന്നു കൈകൾകൂപ്പിയും നടന്നടൻ
 തിരിഞ്ഞുനിന്നുണർത്തിയും പിരിഞ്ഞു പൊന്നുതമ്പുരാൻ

മതിയിലഴലൊടൊപ്പം ഭക്തികൈയ് വന്നു ലക്ഷ്മി-
 പതിയുടെ ചരണാബ്ജം ഫാർദ്ദമായ് കൈയ് വണങ്ങി
 ക്ഷിതിപതിയുടെ വാഞ്ചൊസിദ്ധിയത്ഥിമിച്ചുകൊണ്ടാ
 സ്ഥിതിയിലഥ പിരിഞ്ഞു കാണിലോകപ്പരപ്പും.

33

ഉള്ളിൽക്കരുത്ത കുതുകത്തൊടമാന്തമേതും
 കൊള്ളിച്ചിടത്തെ കൃതസാധ്യനിശാത്മകൃത്യം
 വെള്ളിത്തടിത്തവണ കാവലെഴുംമുകുപ്പിൽ
 പുള്ളിക്കുറുപ്പിനെഴുന്നള്ളി ധരാംണാളൻ.

34

ശബ്ദം ൩.

തദനന്യമാവിധിനിദ്രാമുദ്രിതതരകരണത്രയഹൃദയവി
ബോധവിശേഷഗുണം നരവരകലസദനവുമമ്പലവും പരി
ജനശരഭവനവുമഗരപ്രകരവുമാപണവിമീനഗരവസജ്ജന
വസതികളും ഭരണാലയപംക്തിയുമസ്സസമസ്സവിചേഷി
തമായേകാന്തനിതാന്തനിരന്തരശാന്തദശാന്തരമാന്ദ്ര മയങ്ങു
ന്നേരും, ഇരുളണികബരിയഴിച്ചുവിരിച്ചു മദിച്ചുനടിച്ചു ജ
ഗത്തവിലം സ്വവശത്തിലമത്സ്യയ ഘോരനിശീഥിനിയപ
ഗതഘനതരതിമിരബലം ശ്യാമമാനപരിഹരദമന്തിമയാമമ
ടുത്തതുന്നേരും, സുരവരതരണികളുവനിയിലുപവനതരിയി
ലെ വളരൊളിസുരഭിലമലരുകൾ ഇതമൊടിറുത്തുമടിത്തുകി
ലിൽത്തുടരെത്തുടരെക്കൊതിതീർത്തു നിറച്ചുതിരിച്ചുദിപ്തപ്ര
തി ഗമനകുതുഹലമേലുന്നേരും, കീന്നരചാരണകിന്യുരുഷാമ
രസിദ്ധകദംബമിളാവലയത്തിലെ വിഠ്ഠലികഴിഞ്ഞുമടങ്ങു
ന്നേരും, രക്ഷികൾദിശിദിശിയസിയാട്ടു നളികവുമരികിൽ
വെടിഞ്ഞണിഭിത്തികൾചാരി മയങ്ങിമയങ്ങിയുറങ്ങുന്നേരും,
നരപതിയുടെമണിയറയിലെരിഞ്ഞുതെളിഞ്ഞുനിറഞ്ഞു വി
ളങ്ങിയദീപപ്രഭയതുപദമനചെറുതൊളിമങ്ങിയടങ്ങുന്നേരും,
തിരുവൃന്ദയം കലസന്തതിയെപ്രതി ഹരിചരണസുരണ്ണത്തില
മന്തിവിടിത്തി വിലോചനയുഗളിസുഷുപ്തിപരാതെയതേ
വരെ മണിമഞ്ചത്തിൽ പരിമുദതല്ലേ സുരഭിലപുഷ്പേ ചിത
മൊടുമൂലംതിരുവടിസമുചിതസുഖവിഭവേന കിടക്കുന്നേരും
കാണാത്തുന്നിതതിരുമിഴികളിലൊരു കാളയദ്യുതിയതിനക
മെദരശംഖഗദാംബുജപാണിതലങ്ങളൊടൊമ്പുജനാഭനെഴുന്ന

രളുന്നതു. നിരൂപമരരകരണാസ്തിതവിദ്യതി തിരുന്നയന
 ങ്ങളിൽനിന്നുവഴിഞ്ഞു സുരാധിപനീലമഹാഗിരിമേൽ പുതു
 ചന്ദ്രികവന്നുപരന്നതുപോൽ പുതുപുഞ്ചിരിയൊളിയൊടുമര
 മന്നടുവതിൽനിന്നതുമമ പുനരഭിനവമധുമധുരസഫുടവ
 ണ്ണമഹോ ഭഗവാനിദമരുളിച്ചെയ്തുകേട്ടു ധരാപതി.

മേ രാജൻ ചിന്തയാലം, തൃജ കടന്ന,മിതഃ
 പൂണ്ണകാമാം വിധാസ്യൻ
 പുത്രീയന്തീ ശമമം മാം, ചിരകൃതസുകൃതാം
 പാർവ്വതീം ഭാഗിനേയീം;
 ഭർമ്മന്ത്രാൻ ഗ്രന്ധവൃത്താനപി ഭരിതകൃതോ
 നാശയിഷ്യൻ സമൃദ്ധം
 ധർമ്മം സംസ്ഥാപയിഷ്യൻ യദഹമവതരി-
 ഷ്യാമി യഷ്ടൽ കലേസ്തിൻ!!

35

ഇതിവചനമകസ്സാൽക്കേട്ടു ഞെട്ടിപ്പിടഞ്ഞാ
 ക്ഷിതിപതിയെഴുന്നേറ്റൊൻ നോക്കിനാൻ ചുറ്റുപാടും
 രതിയൊടു സമമത്യാശ്ചയ്തമാന്നാൻ സ്വരൂപ-
 ദൃതികളവിടെമാഞ്ഞു ഭൂപനേറ്റം കഴഞ്ഞു.

36

കേൾക്കായപ്പോൾ മുരജമുരളീ
 ശബഭേരീനിനാദം
 നേക്കാക്ഷേത്രത്തിരുനടയിലെ
 കിങ്കിണീലപാനപൂർവ്വം

പാക്കാതുന്നിപ്രമതപടവാ-

രാവമോടും മുഴങ്ങി

ക്കേറക്കായ് ഘണ്ഡാമണിയടികളും

കോട്ടവാതിക്കലല്ലാം.

37

ഉഷസ്സിനു കളിക്കുവാനരിയ പത്മതീർത്ഥത്തിലു-

ന്മിഷഭ്രതിനിറഞ്ഞ ലോകരുടെ വായ്ക്കുടസ്സോരവും

വിഷ്ണുപ്പടികൾതൻ ചടാപടനിന്നാദവും വേദവി-

ദപഞ്ചഡംധപനിയുമായ്ത്തദാ മുഖരമായികോട്ടയ്ക്കുക.

ആരാൽപ്പൊൻതിരുമേനി പള്ളിയറവി.

ട്ടമ്പോടേഴുന്നള്ളിയാ-

നിരാട്ടം മുറപോലെ കോവിലെഴുന്ന-

ള്ളത്തൊത്തു തേവാരവും

വാരാളുന്നമുതേത്തുമന്ന വിധിപോ-

ലല്ലാം കഴിച്ചുൽകമുര-

ത്താരാളും പതിവിൽക്കവിഞ്ഞകളുകാ-

ലാസ്ഥാനമെത്തിടിനാൻ.

39

പതിവിനനുസരിച്ചാമന്ത്രിമാർ രാജ്യകാര്യ-

സ്ഥിതിഗതി തിരുമുമ്പിൽ ഭക്തികൈക്കൊണ്ടുണർത്തി

നതിയൊടുപിരിയെ,ത്തൻ സ്വപ്നമുത്താനമെല്ലാം

ക്ഷിതിപനരുളിമന്ദം പാദഭക്താഗ്രരോടായ്. 40

യതീശപരസുദർപ്പഭം ചിദന്ദ്രഭൂതിസാലോക്യമാ-
 ക്ഷിതീശപരനിയന്ന സംഗതിയറിഞ്ഞുദൃഢപ്രിയം
 അതീവവിനയാഭരാതിശയഭക്തിപൂർവ്വം ധരാ-
 പതിരൂപരണങ്ങളിൽത്തൊഴുതുവാചകശ്ചിത്പുമാൻ

“സത്യം കല്പന, പൊന്നുന്നിന്തിരുവി-
 ഞ്ഞും നമോവാകമെ!
 പ്രത്യക്ഷം പരദൈവമല്ലിയടിയ-
 ങ്ങൾക്കൊക്കെയിത്തുപ്പദം!
 അത്യർഹം തിരുമുമ്പിലിന്ന ഭഗവാൻ
 ശ്രീപരമനാഭൻ സ്വയം
 പ്രത്യക്ഷപ്പെടുകെന്നതോർത്തിയനി-
 ല്ലത്യർത്ഥം മാനസേ!

42

പേരാളുന്നമഹാഷിമാത്രസുലഭ-
 ജ്യോതിഷ്ഠരാന്നദ സ-
 ഖാരാവാഹി ഹൃദന്തരുല്ലസിത ഭ-
 ക്തൃൽകർഷപണ്യത്തിനാൽ
 നേരായ് ചിന്മയനാം പരമ്പുരുഷനെ
 പ്രത്യക്ഷമാക്കിട്ടമാ
 ശ്രീരാജർഷിപദം ശരിക്കുമവിട്ടു-
 ന്നനപത്നമാക്കിദൃഢം.

43

പാകത്തിൽപ്പുനരുദ്ധരിച്ചു ജഗതാം
 ധർമ്മപുലർത്താൻ കൃപോ-
 ഭേദകത്തോടവതാരമുനിയ പരം-
 ജ്യോതിഃ പരാശക്തിയെ
 ആകരം നിജരാജ്യരാജനഗരീ-
 രാജാനപയത്തിങ്കലേ-
 യ്ക്കാകർഷിച്ച മഹാമഹസ്സിനു നമ-
 സ്കാരം നമസ്കാരമേ!!!

44

ആടേണ്ടും ബഹുതീർത്ഥവും, ഹൃദി ഭജി-
 ച്ചിടേണ്ടതാം ദൈവവും,
 പാടേണ്ടും ശുഭഗാഥയും, ദിവസവും
 കാണേണ്ട ചിദ്രൂപവും,
 നേടേണ്ടും നിധിയും, വരേണ്ട വലുതാം
 സൗഭാഗ്യവും വഞ്ചിനാ-
 ളോടേ ഭാവുകമൂലമായ തിരുമു-
 ലാംബ്രിദപയം മാത്രമാം!!

45

അതിനാലടിയങ്ങൾ തമ്പുരാനെ,
 പതിവായിത്തൊഴുമീപ്പഭാരവിന്ദം
 ക്ഷിതിദേവിയണിഞ്ഞു നേടിട്ടെ
 സതിയാകല്പസുഖംഗലീവിശേഷം.

46

പീലിക്കുൻവെച്ചുകെട്ടിത്തിരുമുടി, യരയിൽ-
 പ്പട്ടുപൂക്കോണകം പൂ-
 ണഭം, ലിമ്പൽ സ്വണ്ണരത്നാഭരണരചിയണി-
 ണ്ണുണ്ണിയാം കണ്ണനേപ്പോൽ
 ചേലിൽ സ്വപ്നത്തിലുന്നിപ്പലകുറിയിളമ
 തമ്പുരാൻ മാതൃലത-
 കാലിൽക്കെട്ടിപ്പിടിക്കും കളികളുടിയനും
 കാണമാറുണ്ടിദാനിം.

47

സാനന്ദം പത്മനാഭൻ തിരുവടി തിരുമു-
 ലർഷിതൻ ഭാഗീനേയ-
 സ്ഥാനത്താത്താവതാരം കലിമലമപനീ-
 യാത്മനോദ്ധൃത്യ ധർമ്മം
 വാനത്തിന്ദ്രൻകണക്കെ ബഭ്രുണകലവികൊ-
 ള്ളന്നകാലത്തിലനീ-
 സ്ഥാനത്തെപ്പുല്ലിലൊന്നായടിയനു ജനിയു-
 ണ്ടാകിലന്നാണു മോക്ഷം."

48

അനന്തകല്യാണദനാം പരാത്മാ-
 വനന്തശായിക്കെഴുമുഹൂർവ്രസാഭാൽ
 മനന്തളിഞ്ഞിങ്ങുളവാകുമാരാ-
 ദനന്തരായം ഭവതോദ്ഭിലാഷം.

49

‘ഭവതു ശുഭ’മിളയവൻ കഥിച്ചു.

‘ഭവനപഃതഃ കരുണാകടാക്ഷ പാതൈഃ

അവനിയിതിലുദിച്ചതെന്നു താന-

സവമയമാക്ഷലതത്തുവിനദക്ഷം.’

50

90335

“വന്നിതാ വെളിയിൽനില്പു മാടഭു-

തന്നിൽനിന്നൊരു നിദേശവാഹകൻ

ഇന്നിനിത്തിരുവുളം” വിനീതനായ്

വന്നിവണ്ണമറിയിച്ചു സേവകൻ.

51

“വരട്ടെവേഗം” പ്രമദപ്രകണ്ഠോ-

ത്തരംഗിതാന്തഃകരണപ്രപഞ്ചം

നരംഭഭൻ കല്പനയായി; ഭൂതൻ

കരങ്ങൾകൂറ്റിത്തിരുമുന്വണഞ്ഞു.

52

“ഒരു റുവരകമാരനുൽഭവിച്ചു

പെരുമപുലൻ പെരുമ്പടപ്പിലിപ്പോൾ

തിരുവുളമിനിമേൽ പ്രമാണ”മേവം

വിരുതൊടുമുള നിറുത്തി രാജഭൂതൻ.

53

ഏവം മാടക്ഷമേശാനപയമഹിതകുമാ-

രോദയോദന്തമുച്ചി-

ദേവൻ സംഭർദ്സംശുദ്ധിയിലുചിതമുണ-

തീർത്ഥവെ, ഏഷ്ടചേതാഃ

ഭാവം കൈയ്ക്കൊണ്ടിരുന്ന ചെറുതിട, തനതാം
ഭാവിസൂചിപ്പതായി
ഭേവൻ ശ്രീവഞ്ചിരാജാപയമണിമുക്തി-
കോടിമാണിക്യരത്നം.

54

അന്തരഭയൽപരമഭക്തിബഹുമാനം
തന്തലകുനിച്ചടിനമിച്ച തിരുമുമ്പിൽ
എന്തരുവതെന്നനുകലം കരുതിനില്ക്കു-
ന്നന്തണനൊടേവമവനിശ്ചരണവോചൽ.

55

“സന്തോഷം പറയു നമുക്കു വളരെസ്സ-
ന്തോഷമായ് കേട്ടുവോ;
സന്താനലി പെരുമ്പടപ്പിനുള്ളി
പൂണ്ണത്രയീ നായകൻ!
എന്തോതേണ്ടതു! മൂപ്പിലേയ്ക്കു സുഖമാ-
ണല്ലോ! മഹാഭാഗ്യവാൻ!!
എന്തോ നമ്മുടെ യോഗ! മിശ്ശിഭിനമായ്
കാണാൻ കൊതിക്കുന്നു ഞാൻ!!”

56

“അടിയനടിയന”പ്പോൾ ഭക്തരാം സേവകന്മാ-
രടിമലരിണ വീണ്ടും കൂപ്പിയിമ്മട്ടുണർത്തി.
“വടിവൊടു രിരുവുള്ളം തേറ്റും ഭാവിഭാഗ്യ-
ക്കൊടിയുടെ നിഴലാണീ ഭൂതസന്ദേശവാക്യം.”

57

ഇതവിധത്തിലുരച്ചു തൻ പരദൈ-
 വത്തിനേഴുന്ന കാൽ-
 പ്പുവിലുത്തമഭക്തരാപ്പുട-
 ഭാസർ വിണവണങ്ങവെ,
 ആ വിശേഷമശേഷമോർത്തുനർ-
 പ്രമോദഭരം പരം
 താവി മീലിതനേത്രനായ് ഹരിയെ
 സ്തുരിച്ചു മഹീശ്വരൻ.

58

അമ്മാനുമാടനൃപവംശമഹോദയത്തെ-
 യമ്മാറുണർത്തിയ ധരാസുരനെ പ്രകാശം,
 നിമ്നായഹാഷ്മൊടു മുൻമുറപോലെ വേണ്ടും-
 സമ്മാനമേകിയഥ യാത്രയയച്ചു ഭൂപൻ.

59

ഭണ്ഡകം മ.

- I. ഏവം തദാപ്രഭൃതി ഭാവംതെളിഞ്ഞു നര-
 ഭേവൻ വസിച്ചു തിരുമൂലം—തിരുവടി സദാലം
 ശങ്കനമനുകൂലം—ശ്രവണപുടനയനയുഗമതതു
 കളിലകമിയലുമഭിലാഷിതമരുളിയനുവേലം.
- II. ചിന്താസ്സഭം സ്വപക്ഷസന്താനമാബ്ഭവന-
 യന്താവു നല്ലുമുടനെന്നായ്—തിരുമനസി നന്നായ്

കരുതിനിനവെന്നായ് — പ്രജകളൊടുമിനിയപരി
ജനപരിഷയൊടുമരിയതുപതിയഴലകലമരുവുന്നാൾ

III. ഹരിവാസരം സുതൃതിജനതയ്ക്കു വിണ്ണിനക-
മരുളുന്നവാസരമണത്തു — നരതതിനിറഞ്ഞു-
മതിലകമുലഞ്ഞു — ഉഗ്രപരിവൃദ്ധശയനചരണ-
യുഗകൃതഭജനവിധിയൊടവർ ദിശിദിശി പിരിഞ്ഞു.

പിറേറന്നുഷ്ണിയിൽ റുപനത്യാദരേണ ദിന-
കൃത്യാദികം സുധി നടത്തി — മണിയറയിലെത്തി-
യുതരസമുലാത്തി — മരുവുമളവവന്നുമിതുചിതമിതി
കരുതിയൊരു ധരണീസുരനടിതൊഴുതണതീ.

“തിരുവയറിലുയേമ്പുരാട്ടി വാണു
പുരുഗുഭേദം കനിവാൻ പത്മനാഭൻ!!
വിരുതൊടു വിജയിച്ചിട്ടെ നീണാൾ
തിരുവടി”യേവമുരച്ചുനിൽ വിപ്രൻ. 60

സരഭസമമുതോട്ടിൽ പുണ്ണകുംഭാഭിഷേകം
ശിരസിവഴിയുമാറായ് കോൾമയിർക്കൊണ്ടു ഭൂപൻ
പരമവഹിതചിത്തം പത്മനാഭന്റെ ചെമ്പൊൽ-
ച്ചരണയുഗളികൂപ്പിത്തല്ലനീല്ലാതെന്നിനതു.

അനന്തരമനന്തഭക്തിവശരഭ്യഗാതാമുഭാ-
വനന്തയുടെ നായകന്റെ ചരണാന്തികം സേവകൈ
മനന്തളിവൊട്ടുചിവാവരൊടനപയോദക്മ-
മനന്തശയനന്റെ വൈഭവമശേഷമുവീധവൻ. 62

നരാധിപൻ നല്ല സുവർണ്ണകങ്കണം
ധരാസുരനേകിയുദ്ധരകൈതുകം
ചിരാത്സമുദേലമുദഞ്ചിതേത്സവ-
തപരാകലം ഭൂപകലം തദാവേൽ. 63

തടാപ്രദതി മൂലകോ ജഗതികല്പകോ വഞ്ചിരാ-
ഡുധാരഗുണതോധികോ ബഹുഷു ഭൂമിപാലേഷപീതി
സദാ പ്രകൃതിഭിഃ സ്തുതം ത്രികരണാത്മമനപത്മയ-
ന്നദാഹരണമപ്യദർശ്യദൃശ്ചിതൈരരുത്സവൈഃ. 64

ശാന്തോത്സാഹം സമധിഗതസ-
ന്താപ,മുഖ്യതസർവ്വ-
പ്രാന്തോൽകഷ്ഠപ്രകൃതിമുഖമാം
വഞ്ചിഭൂവിൽപ്പരക്കെ
പൂന്തോട്ടത്തിൽപ്പുതമഴകണ-
ക്കാർക്കുമുള്ളംകളിക്കെ
സ്വപാന്തോന്മേഷം നവനവമണ-
ച്ചെത്തിയന്നിയുടന്തം. 65

വാത്തകേട്ടു പുരവാസികളെല്ലാം

ചീത്തകെഴുതുകജയാരവമോടെ

കീത്തനീയചരിതൻ തിരുമൂലം-

പാത്തലേശ്വരനെ വാഴ്ത്തിവസിച്ചു.

66

തിരുമുഖമരുളിടുമൊരു നവ-

സുരചിരതരകാന്തികളു കലിതരസം

അരുമയൊടനുചരപരിജന-

ചരിഷകൾ പലതേവമോതിയന്യോന്യം.

67

“വിരുതൊടിച്ചയരമ്പുരാട്ടിയിപ്പോൾ

ത്തിരുവയർവാണതറിഞ്ഞതില്ലയോ താൻ

തിരുതൃതിമഹോത്സവങ്ങൾ കല്പി-

ച്ചരുളിയതിൻപൊരുളായതായിരുന്നു.

68

മൂലംപുരാൻ തിരുമനസ്സുചുട്ടുന്നനേര-

ത്താലക്ഷിതാത്മകരുണാനിധി പത്മനാഭൻ

ആലസ്യഭാവമൊടിരുന്നിടുകില്ല; സർവ്വ-

ശ്രീലദ്രുമൂലമവനിക്കവിടുന്നുതന്നെ.

69

പൊന്നുണ്ണിയൊന്നവതരിച്ചു വളൻ രാജ്യം

മിന്നുന്നകാലമവിടെത്തിരുവുള്ളമുണ്ടായ്

മന്നുത്സവപ്രകൃതിയായ് വരുമന്ന നാമു-

മുന്നുന്നകാൽമുഖിലം സഫലം വിശേഷാൽ.

70

ആപാദധൂഡമഖിലാഭരണങ്ങൾ ചൂടി-
 ജോപാലകൃഷ്ണവടിവാമിളയേന്ദുരാനെ
 ഹാ! പാണിരണ്ടിലുമെടുത്തിഹ കണ്ണിൽവെച്ചുൻ
 താപാഖ്യിതാണ്ടിടുകിലോ കൃതകൃത്യനായ്ഞാൻ. 71

മുൻനേച്ചുപോൽ മരുമകൻ തിരുമേനിയോടി
 വന്നേറിടും മടിയിൽ മാതൃലനാഞ്ഞുപുല്ലും
 അന്നോമാത്തിരുവുളം കുളിരുന്നതും ക-
 ണ്ടന്നേമരിക്കുകിലുമില്ലിവനല്ലലേതും" 72

തരാത്തമിതീദൃശം പലതുമോതിയോതിലുരാ-
 വരാനുയഹിതൈഷിയായ പരിചാരകൈരഹീം തദഃ
 തപരാനപിതമണഞ്ഞു വീടുകൾ വിശേഷമുണ്ടായതാ-
 ഭരാൽപ്രിയരൊടോതിയോതി നിശതാണ്ടിനാരോവരം. 73

ഗദ്യം ര്.

അനുദിനമരുവയർമണിയുടെ തിരുവയറുറുപമരുവി
 യിൽ വളർന്നുടങ്ങി * അവനിപന്നുറുപമനുചരവഴി ശുഭ
 വിവാമരുവിലമറിഞ്ഞുതുടങ്ങി * അതിനതിന്നതകിടമണിവ

ഉരൊളി നരപതിയുടെയകമലരളിവിളങ്ങി * പ്രകൃതിയി
 ലഭിനവമൊരു ശുഭമുഖരചിസുകൃതികൾ മനുജരിയന്നതിള
 ങ്ങി * ക്ഷേത്രങ്ങളിൽനിറമാലവിളക്കുകൾ വാദ്യമിവയ്ക്കുപെ
 രുക്കമിണങ്ങി * ക്ഷിതിസുരരരുവിടുമതിമഹാപർവ്വതീ
 ശുഭകരമൊലി നീളെമുഴങ്ങി * നരപതിസദശനസുവസന
 ബഹുധനവിതരണവിധികൾ മുറയ്ക്കുതുടങ്ങി * ബഹുസുരനര
 പതുകലസദനഗ്രഹമാഹിമകൾ നൃപകലമിയലെവിളങ്ങി *
 ഭീഷഗധിപതികളുമനവധി ഗണകരുമുഷസിദിനംപ്രതി വ
 രവുതുടങ്ങി * മന്ത്രമതനവധിശതമുരുജപമൊട്ടു യന്ത്രഗണം
 തിരുവുടലിലിണങ്ങി * ബന്ധുരബന്ധധൂരന്ധരരാം ബഹുബ
 ധുനൃപാലകർ വരവുതുടങ്ങി * ശിക്ഷിതഗർഭസമഞ്ജസചത്വ
 കൾ രക്ഷിണീമാർമണിയറയിടതിങ്ങി * നിർഭരസമുചിതമു
 പകരണം ബഹുഗഭീണിയുടെമണിയറയിലൊതുങ്ങി * പരി
 ചിതഗർഭവിശേഷവിചേഷകൾ പരിജനപരിഷ്കാരത്തു
 ടങ്ങി * അരികരിചരലെരിവിവകളിലഭിരുചിയരുവയർഗർഭി
 ണിയാൻതുടങ്ങി * ഉലകിലെവിലപെറുമെതുകളിലഭിരുചി
 കലരുവതിരി നൃപനിനവുതുടങ്ങി * ഉടനടനവസരമതതി
 ലെ മംഗളനടപടിയവരവർ ചെയ്തുതുടങ്ങി * തിരുവണിവയ
 റിനുപുറമെയുമൊരു നവപരമമഹാഷ്വരിവേഷമിണങ്ങി * അ
 നിതരസുലഭമതണിവയരൊളിയതി ലതിശയമറിവെഴുമവ
 റിലൊതുങ്ങി * അരുകിലെയകമറിവറുമൊരു പരിജനതരു
 ണികളൊളിയതുകണ്ടുപരുങ്ങി * ഇനസമുദയമനുസമയമൊ
 ടിരുളെതിർ വിനയലകിതീനകമിടറിനടുങ്ങി * പുലരിയില
 റുമൊരുപനിമറനിലയൊട്ടു കലിമലയവനികയത്തനമുരു

ഞീ * പകലിരവണിമണിയറയുടെ ചുഴലവുമനവധിതരു
 ണികളിടമിടതിങ്ങീ * വരസചിവനമുപസചിവരുമണിയറ
 മതിലകമണയുക പതിവുതുടങ്ങീ * മരുമകളുടെമണിയറയു
 ടെപടിവരെയരുമയൊടരചനണഞ്ഞുതുടങ്ങീ * നൃപകുലപ
 രിജനപരിഷ്കരംബഹുവിധമുപദകരചിതമൊടു വച്ചുവണ
 ങ്ങി * പ്രണിഹിതമതിനതിയമരകളുടെ നടമണികരനടേ
 തിലുമേറെമുഴങ്ങി * മിളഭതിസുഖമൊടുമഭിനവമൊരു നറു
 പുകളൊളിദിശിദിശിവിരവാടുപൊങ്ങി * ബഹുജനശതകൃ
 തമധുരിപുപദനതിരതിയൊടു മാസവുമൊമ്പതുന്നിങ്ങി *
 നിരുപമഗുണഗണസൂത്രധി മൂലംതിരുവടി മുദമുതജലധി
 യിൽമുങ്ങി *

ഇതഥം ഭൂതേ സമസ്തപ്രകൃതിസമുദയേ,
 വഷ്വവാരീപ്പരപ്പിൽ
 ശൗൗലം മുങ്ങിക്കളിച്ചാലവളരുചിരമാ-
 മംബരച്ചാത്തുമായി
 പൃഥ്വീഭുമൈശലിതോരം കിസലയസുമ-
 പകപാശ്യസമ്പത്തൊടുപ്പി-
 ചുദ്യത്പങ്കേരുമപ്പൊൻകടയൊടു വര-
 വായ് ശാരദാനന്ദലക്ഷ്മീ.

സാരസ്യശ്രീതെളിഞ്ഞുള്ളമുതകരമുഖ-
 പ്പഞ്ചിരിപ്പുനിലാവിൻ
 വാരഞ്ചിസ്സദികാസോല്പസിതകുവലയാ,
 താരഹാരാവലീശാ

ഈരമ്യാമോദമന്തസ്സമധിഗതലസ-

ദ്രാജതേജോവിലാസം

ചാരുശ്രീരാജ്ഞിയെപ്പോൽ വിലസി നിശകളിൽ

ശ്ലാരദാകാശലക്ഷ്മീ.

76

തൂനിലാവൊളിമുദുസ്വിതത്തൊടണി

നീലവിൻകബരി താരക-

പ്ലനിറച്ചുതിരുക്കിസ്സചാലതനചാരു

ചന്ദ്രമധുരാസ്വരായ്

വാനിൽനിന്നു വരവായി ഗർഭപരിഷേവ-

ണത്തിനിഹ ശാരദ-

ശ്രീനിശീഥിനികളൊന്നിനൊന്നു പുറക-

സ്തസ്സുകൾ കണക്കിനെ.

77

ഉന്നിദ്രാഭം നിശായാമുദ്ധവിതതി ചുഴ-

ന്നന്തരിക്ഷപ്പരപ്പിൽ

ചിന്നിത്തുവെണ്ണിലാവായ് കളിരളി വി-

രാജിച്ചു രാകാശശാങ്കൻ;

തന്നിമ്പപ്പെട്ട കോടിപ്രജകളുടെ നടു-

ക്കുദ്യശഃശ്രീകളിയും

മന്നിൽ ശ്രീമൂലരാജൻ തിരുവടി നിതരാം

വാഴ്ത്തുകൊള്ളുന്നപോലെ.

78

ആകാശത്തങ്ങുമിങ്ങും ചിതറിയ ചില വെൺ-
 മേഘപോതങ്ങൾ ദിവ്യ-
 ശ്രീകാളം ഗർഭമേന്തും സുതൃതനിധിമഹാ-
 രാജ്ഞിയെ സ്നേഹചെന്താൻ
 പാകാരാതിപ്രമുഖ്യത്രിദശരെ നിവരെ
 ബ്ലേസി യാമനമന്ത-
 ന്നാകാൽപ്പോന്നീട്ട് മൈരാവതവരഗജപോത-
 ങ്ങളെപ്പോലെ കാണായ്.

79

ആ വെൺകൊണ്ടൽക്കടച്ചുണ്ടികളൊഴിയെ,
 യുദ്ധപ്രാതമാം നെയ്തലാമ്പൽ
 പൂവെമ്പാടും വിരിഞ്ഞാശ്ശരട്ടുനിശയിൽ
 പൂജരപ്പൊയ്ക്കുതന്നിൽ
 ഭൂവെങ്ങും ശൈലവൃക്ഷസ്വസൃതശത-
 പരീതാങ്കയായ് നോക്കിനില്ലെ
 ധീവെമ്പാതമ്പിളികഞ്ഞുദിതകതുകനാ-
 യാഞ്ഞു നിന്തിക്കളിച്ചു.

80

നല്ലാളം പാകവായിൽ കനമൊടു തലയും
 ചായ്ച്ചിളം ചെന്തുടുപ്പാൽ
 ശിപ്പാളം ചെങ്കുതിർച്ചാത്തണിയലുടയ
 പൊൻവീരവാളിപ്പരുപ്പിൽ

അല്ലാലും കാററടിക്കെഞ്ഞെരുതെരെ-
 യുയരും പൊന്നലച്ചാത്തിണങ്ങും
 നെല്ലാടം വഞ്ചിഭൂവിൽ കനകമഴച്ചൊരി-
 ണ്ണുള്ള പൊൻകാന്തി ചിന്തി.

81

മലർക്കലവിടിൻ വല്ലികളെയൊട്ടിയും മാമര-
 തലപ്പുകളുമ്മിയും, കതിർവിളഞ്ഞപാടങ്ങളിൽ
 സ്ഖലൽപദമണഞ്ഞു പൊന്നലകൾചേർന്നു മുദ്രസാ-
 കലപ്രകൃതി സഞ്ചരിച്ച ഭൂവി ശാരദീയാനിലൻ.

82

കാല്യായ്നീങ്ങിയപ്പോൾ ഹൃദികയവളസ-
 കാശമാം വാരിപൂരം
 കോലം ചെന്താമരപ്പൊടി കളൊടുകല-
 ന്നാത്തസൗരഭ്യസാരം
 മേലും മേലും തെളിഞ്ഞഞ്ചിതനറുപളിന-
 ത്തൊട്ടൊഴിഞ്ഞീരും
 ചേലുററാമന്ദവേഗം തടിനികളൊഴുകി
 സൗഖ്യമേകംപ്രകാരം.

83

ഇരവിധമനർഘഫലശാലിനി ശരത്തും
 ശ്രീവിഭവസമ്മദമിണങ്ങിയകൊയിത്തും
 ഭൂവിനൈതിതാന്തപരമോത്സവമൊടത്തും
 ദ്യോവിനൈതിരാക്കി പുറഭേയമകമേയും.

84

ഭവ്യസ്ഥാനം മനുഷ്യാവലി തലയിലണി
 കൂപ്പുകൈയ് ചേർന്നില്ലെ,
 സുവൃത്തസ്ഥാനഗാനം ശുഭശക്തകലം
 വാഴ്ത്തീവാഴ്ത്തി സൂതിക്കെ,
 നവ്യം നാനാവിതാനത്തൊടു ശരദതു സ-
 വത്ത കാണിക്കവയ്ക്കെ,
 ദിവ്യശ്രീമൽപ്രഭാവപ്രകടമായി തുലാ-
 മാസമപ്യാവിരാസിൽ.

85

ഗദ്യം ൫.

അഥ സരസിജാക്ഷനാമാദിനാഥൻ പുരാ ഗീതയിൽ
 ചൊന്നാരാത്മാവതാരം സ്മരിച്ചു, ചൂഴ്ചിമേലേ പരന്നോരുമുൽ
 കൂലമാം അംഘസാംസഞ്ചയം സർവ്വമുന്മുഖയൻ ധർമ്മമുഖ്യത്വ
 സംസ്ഥാപനോൽക്കണ്ഠയാത്താവതാരോദ്യമോഭൂത് കൃപാരാ
 ശിരിത്വവ്യയൈകകൗകസോ ദേവയക്ഷാപ്സരസ്സിദ്ധവിദ്യാ
 ധരാ ബ്രഹ്മദേവർഷിമാരും ധരിച്ചീടവെ, ഹർഷഭക്തൃപു
 സൽ സമ്മദത്താൽ കരൾക്കാമ്പഴിഞ്ഞും രസശ്രീവഴിഞ്ഞും
 ജയംവായ് മൊഴിഞ്ഞും തുനിഞ്ഞൊഞ്ഞണഞ്ഞെവരും വി-
 ശ്വവന്ദ്യാപദാനാർഹമായ് തീരുമാ വിശ്വന്നാഥന്റെ പ
 ണ്യാവതാരത്തിനാൽ ശശ്വദാരാധ്യമാമമ്മുഹൂർത്തം ശരിക്കൊ
 ത്തുകൊണ്ടൊടുവാൻ മുമ്പുഞാൻ മുമ്പുഞാനെന്നൊച്ചുഴിയിൽ
 ശാരദശ്രീപ്രകൃത്യസ്വവത്താലുതുലാഭവംപൂണ്ടു നേർവിണ്ണി
 ലുംകൂട്ടിനാരന്തിതോറും തദാ വർണ്ണമാനം തുലാവർഷം

ഷോസം. തേജസാഭവരാധ്രാജധാത്യാസ്സമുൽഭാസി
 തം പ്രാചിയിൽ ഡംബരശ്രീയൊടൊത്തംബരാനന്തസ്ഥലെ
 സർവ്വധാതുക്കളും സർവ്വപുഷ്പങ്ങളും സർവ്വവണ്ണങ്ങളും സർവ്വ
 രത്നങ്ങളും ചേർന്നിണങ്ങിസ്ഫുരദ്രാമണീയതപിഷാ ചാരു
 പുനോരണംകാണമാറായിതെ. മിന്നലാവും വളർപ്പൊൻ
 തലക്കെട്ടണിഞ്ഞുന്നതാഭം നിരന്തര പലനേടങ്ങളും. ഉച്ച
 കൈപ്പാരിട്ടുതഗജനലപാനമായ് മെച്ചമാംഭേരിയുന്താക്കി
 നിന്നുപരം. ശോഭയേറുതടിദ്രീപവും മിന്നിനിന്നന്തരം ച
 ന്തമായ് വാരിവീഴ്ന്നും കല്പകത്തിന്റെ പൂമൊട്ടുകൾക്കൊ
 പ്തമായ്, ഹർഷഗുത്തേഷു ദിവ്യഷിമാർത്തങ്ങളിൽ കോരിയു
 ത്തന്ന വിൻതോയബിന്ദുക്കൾപോൽ, പാടിയാടിക്കളിക്കും
 സുരസ്രീകൾതൻചാരുമെയ് വേർത്തഴും സേപദബിന്ദുക്കൾ
 പോൽ, സ്വർഗ്ഗധൂനാം ലസന്നന്തനേഷു തുടലാരതോവാറെ
 ഴും മുത്തുജാലങ്ങൾപോൽ, ദേവദേവന്റെ പുണ്യാവതാര
 ത്തിനാൽ പാവനാഭിപ്രയാം ഭൂയിനെസ്സംശ്രയിച്ചാവസി
 പ്താൻവരും ദേവതാത്മാക്കൾപോൽ, തൻകലത്തിൽ പരൻ
 പങ്കജാക്ഷൻപിറന്നങ്കരിക്കും മഹാഭാഗ്യമോരേതാത്തകം ത
 കിടുംസമ്മദാൽ, വിണ്ണഴുന്നള്ളിവാഴുന്ന വഞ്ചീശർതൻ
 ഹർഷബാഷ്പങ്ങൾപോൽ, ലോലമാംമാരിനീർത്തുള്ളികൾ
 വീണവീണാലസിച്ചു കളിർത്തു ജഗത്താകവെ. തൽപ്രകൃ
 ത്യത്സവാരോകനത്തിൽ പരംതുപ്തനായമ്മാറ്റുത്തംതനിയ്ക്ക
 കഴിഞ്ഞൊത്തപോലൊട്ടുപിടിക്കുവാനെന്നായ് സപ്തസപ്തി
 ക്കവേഗം ഗതിക്കേറവെ, ഭാരതത്തിന്റെ ജാത്യന്ധതാമിശ്ര
 മാം കാളരാത്രികുഷഃകാലമൊട്ടാകവെ, കേരളക്ഷോണി

തൻ ദുഷ്പ്രവാദക്കൊടുംകോളലച്ചാൽമന്നിടമാറാവെ,
വഞ്ചിഭൂദേവിതൻ പാദപത്മം ജഗത്തഞ്ചിതഭക്തിക്കൈ"
കുപ്പുമാറാവെ, ഭൗതികാത്മീയചൈതന്യശക്ത്യൽഗത
ശ്രീവിളങ്ങിത്തുലാമാസമൊട്ടാവെ:—

സന്നദ്ധദ്രോഹകർമ്മൻ നരകനസൂരനെ
ക്കൊന്നെഴുന്നള്ളി, മൂന്നും
പിന്നും ശ്രീപത്മനാഭൻതിരുവടി തിരുവാ-
റാട്ടിനാഴിക്കുനേക്കും,
ഭിന്നശ്രീയാമയിത്തക്കടുനിശിചരനെ
ക്കൊന്നു ധർമ്മപുലർത്താ-
ന്നനി ശ്രീചിത്തിരക്ഷാപതിയുടെ വടിവായ്
ഭേദവന്തുഴിക്കുനേക്കും.

86

ചിന്തയ്ക്കുപോലുമനധീനമകാണധമായോ-
രന്തഃപ്രസാദമുദഭൂപസുധാതലേസ്തിൻ;
ഹന്ത! പ്രതിക്ഷണമുദക്ക്കൊരോന്നു കാണായ്
ഹൊൻരമ്പുരാൻ സുകൃതി മൂലകനത്ഥവത്തായ്. 87

പൂണ്ണ ശ്രീ വഞ്ചിരാജന്ത്യാസ്സകലഹൃദയസം-
പൂജിതെ ഗർഭഭാരെ,
തീണ്ണ ശ്രീഭാരതക്ഷാജനനിയുടെ മഹാ-
പാരതന്ത്രാധികാരം,

ചേന്നേകത്രാഞ്ചിതേഷു ത്രിഭുവനശുഭക-

മേമഷു വേണാടു നിത്യം

നേന്നേറും ഭാഗ്യപൂർത്തിത്തികവാരു ജഗതാ-

മുസവം പ്രാദുരാസീൽ.

88

ഭൂപാലയാചകവിഭേദവിഹീനനാനാ-

വ്യാപാരമുത്തരളിതാത്മകതുഹലാശ്വം

ഭീപാളിയാം ദിനമശേഷമഹോത്സവായ്-

ശ്രീപാവനം തു സമഗാൽ സമഗാനന്ദത്തെ. 89

തപിട്ടാജമാദിവസമായിരമോടുമെമ്പ-

ഞ്ഞട്ടുകമാണ്ടിലുളവായ തുലാത്തിലേവം

പട്ടാങ്ങമായ് സുദതി ഗഭീണി വഞ്ചിരാജ്ഞി-

യ്ക്കൊട്ടാത്മകക്ഷിയിലൊരല്പമനക്കമുണ്ടായ്. 90

ഗദ്യം ന.

ചിതമൊടുന്നവരകലമണിസദനെ പൊലിയാട്ടീപമ

ത്തവമക്ഷതമില്ലിക്കോലും കടുമഞ്ഞളുമണിരക്ഷകളും

ചിലയന്ത്രമത് നിരകലശക്ഷവും കറകത്തണ്ടും പുലിനഖ

വും ചെറുകടക വയമ്പുകൾ കൃഷ്ണാജിനവും നിരപറ പൂക്കല

കലവാഴകളും ചെപ്പുംമാററും കണ്ണാടിയുമിവ മൂലയിലും ന

ശോലയിലും ബഹുമന്ത്രജപത്തൊടു സംസ്ഥാപിച്ചു ഗഭ.

ഗൃഹാങ്കണശുദ്ധിവരുത്തിയമണിയറതന്നിൽ, അളിനിറമൊത്തു തിളങ്ങിവിളങ്ങും മണികുട്ടിമമതിലഴുകിയമഞ്ചെ, തെളിവൊടുമുനാരയനടുവെ തിളകിന പുളിനുംപോൽ പളുപളെമിന്നിമിനുങ്ങിയ പട്ടണിതപ്പുതലത്തിൽ, കളുരുചിയരുളി മഭാലസമന്ധരബന്ധുരമാം കരണത്രയകുലവിടയാടമരുമൊരരുമക്കളഹംസികണ, ക്ഷടിവയർതാണ ശരീരമുലഞ്ഞു കഴഞ്ഞുകുറങ്ങും തളിർന്നുടൽസന്ധികൾ വടനാമൃതകരരുചി വിളിർപ്പിലുമഭിനവമൊരതുലരുചിയിലമന്റം വാക്കൈയ് പൊത്തിയടുക്കലൊഴും കുലപരിജനതരുണികൾ കാലുതിരുമ്മിയുമഴകൊടു തിരുവുടൽ പുറമേതഴുകിയുമുരമതുരുമ്മിയുമഞ്ചിതമാം വൃജനത്താൽവീശിയുമഥ തിരുമുഖമതുകളിൽ പനിനീരിൽ കഴുകിയുമാത്തു തുടച്ചും ഭാസികൾ മീണിയായുടെപ്പടിയുടെ പുറമെ നിന്നെ “നിന്മ കിംകരണീയമഹോകി മുവേണ്ടുവതെ”ന്നനന്മിഷമറിഞ്ഞു പാടത്തുൽക്കണ്ഠാകുലരാം നൃപകുലപരിജനപുരുഷരിലനവരതം പുരുഗന്തവമേകിയുമിടരൊടുഗർഭഭാലസകരണത്രയമമരും തിരുവഞ്ചിമഹേശ്വരി, വഞ്ചിനൃപാലകവാസുമവാടിയിലഞ്ചിയ വളരൊളി കല്പകവല്ലരി, സാക്ഷാദീശമഹാഃപരിഷേവിതവീക്ഷകലോകവിലോചനമാധുരി, വീരസവിത്രികൾ ഭാരതഭൂതലസാരസമിഴികൾ നിദർശനചാതുരി, പ്രകടിതബാഹുശതവരഗുണഗണമൊടുമവനീവലയനിതാന്തമനോഹരി, രാജമഹഷ്ടനഭാവഗുണൻ തിരുമൂലകവാത്സല്യാമൃതനിർദ്ധരി, ലസഭമരീണശരീരപരിതമുരീകൃദരീണമരീചിപുരീനിബുരിസകരീ, പതിഭേവതമാർമണി, ഭേവി, മനസിനി, പാവനി, പാ

വൃതിരാണിതദാ തിരുവടിവയർ നൊമ്പലമമ്പിലിയന്നതറി
 ണ്തളവെ ബഹുശതജനനിബിഡമനന്തമഹാപുരിയിളകി
 മറിഞ്ഞവിശേഷമൊരോന്നും പരവതിനരുതരുതരമരശിവ
 ശിവ! അങ്കുരിതപ്രിയസംഭ്രമകതുകമശങ്കമറിഞ്ഞു വിശേഷ
 ഷമതുടന്നടി മൂലംതിരുവടിപങ്കജനാഭപദാംബുരുദം തിരുമ
 നസി നിനച്ചു നിനച്ചു നമിച്ചുനമിച്ചനാലും തിരുനാമമൊ
 രോന്നു ജപിച്ചു ജപിച്ചും കൂപ്പുകരഞ്ഞൊടു മണിരഥമേറി
 ക്കലഭവനത്തിനനേക്കെഴുനളി. കച്ചേരികളുമടച്ചുണയും
 വരമന്ത്രിയൊടൊത്തുപമന്ത്രികളും ബഹുസേവകരും പരി
 ചാരകരും പലസദ്യാധികളും കാൽക്കാരും നമ്പികളും പല
 തമ്പികളും പല മാന്ത്രികരും ചില യാന്ത്രികരും ഗ്രഹഗണ
 കഗണേഷ്ഠർ പുരോഹിതരും ക്കലഗുരുജനവും പുരവാസിക
 ളും പലരമ്മച്ചികളും തങ്കച്ചികളും കൊച്ചമ്മകൾ പലരമ്യാ
 ന്നാരും സൈനികനാഥരമാംഗലരാജപ്രതിനിധിയാം റസി
 ഡൻറും മറ്റും ധ്വജകളുമരിയമദാമ്മകളും വരപുരിയുടെബ
 ഹുമുഖരഥ്യകൾതോറും തുരുതുരെയിളകിയിരമ്പിയലോചിത
 പദവിയിലരമനയഭിമുഖമണവതിനുഴറിയിറങ്ങിയ പടുതര
 ബഹളമത്തെന്തരുളാവു!! “തിരുവയറൊഴിയൊ രാജകുമാരൻ
 തിരുവടിവന്നവതാരംചെയ്തൊ സമയമിതെന്നായ് തിഥിയും
 പക്കവുമവസരവും ഗുഭകരമിതനിയതം പുരുഷപ്രജയുടെ
 പിറവിയിതെങ്കിൽ കരിവിനകരമിളവുണ്ടാകില്ലേ ചിത്തിര
 യല്ലീ ഭീവസമിതസ്തമനത്തിനടുത്തൊരു ലഗ്നമതെന്തൊ! ല
 ഗ്നമതിടവമതെങ്കിലുമോ ബത! ലഗ്നഗനല്ലീ സൗരരി ബ
 ലീയാൻ! എങ്കിലുമോ ഗുരുബധഗുരുകുമാർതങ്കിടവതുശരി!

വൃശ്ചികരാശിയിലെങ്കിലെടോ രവിചന്ദ്രകുജന്മാർ ശങ്കവെടി
 ഒരു തുലാത്തിലുമല്ലോ! ഹരിഹരി! ശിവശിവ! ഭഗവൻ!
 ഭുവനതലത്തിലൊരവതരണത്തിന്നുമിത്രവിശിഷ്ടം ഗ്രഹനില
 കിമപി നഭ്രതം. വിസ്മയമതുളതമാശ്ചക്രം! താരക
 നാമമഹൽബ്രഹ്മാത്മക തത്ത്വവിശേഷഗ സാരകലാഗുണ
 കാരകനാം ശനി ബുധനരുശുക്രശുഭഗ്രഹദൂഷൻ നൂരതര
 ശക്തിസമേതൻ ബന്ധുക്ഷേത്രേ വർത്തിച്ചിടുകയല്ലീ! ധാ
 മ്നികകർമ്മമഹാധിപനാം ഖരകരസുതനുടെ പരമാദൈത
 മഹസ്തത്വഗുണം നൂരസാത്വികശക്തിയൊടൊത്തും ലഗ്നാ
 ധിപനാമുശനസ്സുള്ളിയ ശക്തിയൊടാത്മികവിദ്യക്കധിപ
 തിയായ് ശുഭവിദ്യാകാരകനാം ബുധനുടെയ സുശക്തികല
 ന്നിടുമീശ്ശുഭരാശിയിലവതരണത്തിൻ സംഗതിവരുകില
 തവനീജനനീമഹിതതപഃഫല, മടിമകളുടെ പുരുപണ്ഡിത
 ലോഭയ, മശരണരുടെബഹുഭാഗ്യവിലാസ, മതധരിതരുടെ
 യുപനയശുഭസമയമ, തുലകിടമമരുലകായിടുമവസര, മാ
 ത്മികലൈരുകികർമ്മസുശക്തികളാത്മമഹസ്സാടിഞ്ഞിവി
 ഉണ്ടിടുമവതരണം ക്ഷണമിനിവരണം നൃപക്ഷമതിലീശ്വ
 ര പങ്കജനാഭോരേ ഭഗവൻ ക്ഷിതിവഞ്ചിയെയമരുലകാക്കി
 ടുമാറു ശുഭഭരനാമൊരു നൃപരക്ഷമാരകനവതരണം ക്ഷണമ
 രുളണമെങ്ങളെ യമരകളാക്കിനയിക്കണമെങ്ങളെ ജനിസ
 ഫലീകൃതമാവണമിങ്ങിനെ ഗ്രഹഗണനിലകൾ ഫലങ്ങൾ
 പറഞ്ഞുഗണിച്ചും ഭുവനപിതാവാടുനേന്റും കൺകൾവിടി
 ത്തിച്ചെയ്യവിയുന്നിക്കൊണ്ടുപറന്നുനിറഞ്ഞുജനങ്ങൾസമുൽ
 ക്ഷണയൊടേ തെരുവുകൾനിറയെ.

ഭൂകാമകാവതരണാവസരം കുറിപ്പാ-
 നാകാശമാളികയിലെപ്പുരഭിത്തിഭാഗേ
 ശ്രീകാമകൻ വിട്ട പതിച്ചൊരു ഘണ്ഡികയ്ക്ക-
 ഞ്ചാകാരമായ് ഭിന്നമണിസ്സതരാം ബഭാസേ.

91

മതിയിനിയഥവാ മദിയതേജ-
 സ്സതിലഘുവാക്കുമൊരുനന്ദപ്രതാപൻ
 ക്ഷിതിയിലവതരിക്കുമെന്തിനീ ഞാ-
 നിതി ദ്രവ്യമന്തരയാൽ സ ചിത്രഭാസഃ

92

ഭൂവിൽ ചിത്രവതാരം തുടരുമവിലലോ-
 കേശമാരാധയന്തോ
 ഭ്യോവിൽ സന്നദ്ധരാകും ചില സൂക്തരികളാം
 നിമ്നലാത്മാക്കൾപോലെ
 ആവിശ്ശോഭംതരൂളിത്തൂ ഗഗനവിതതിയിൽ
 ചാരതാരങ്ങൾ, ചന്ദ്ര-
 ശ്രീവിന്യാസേന മൂലാന്തിരവടിയുമെഴു-
 ന്നളിവന്നാൻ തഭാനിം.

93

തേവാരത്തെന്നിനിയവിളിപ്പൊങ്ങുന്ന
 കോയിയ്ക്കുലെപ്പൊൽ-
 പ്പുവാടിപ്പൊന്നരമനയിലുറപ്പുക്ക
 ഭൂജാനി വേഗം

ദേവാർച്ചയായ് പരിവിലധികം വേണ്ട-
 വട്ടങ്ങളേറ്റാ-
 ഓവാൻ കല്പിച്ചിതു മതിലകംകാരിയ-
 ക്കാരനോടായ്.

94

ഒർബാർഹിസിപ്പനെ വിളിച്ചു വിശേഷമെല്ലാ-
 മപ്പാടറിഞ്ഞഥ ദിവാൻജിയെയൊന്നനോക്കി
 തുപ്പാദഭക്തർ ചിലരോടടുത്തല്ലമെന്നോ
 നല്ലാൻരച്ചു നവരോജ്ജ്വലം തൂങ്ങി.

95

ഭാവമങ്ങിനെയറിഞ്ഞു സേവകരാഴിച്ചു
 നിമ്നലജലത്തിനാൽ
 ഭൂവലാരിമുഖവും കരങ്ങളുമഥാംശ്രി-
 യും കഴുകിയഞ്ജസാ
 ദേവദേവപദപങ്കജം മനസി, നാമ-
 രാജി തിരുജിഹ്വയിൽ,
 കേവലം ശിരസി കൂപ്പുകൈയിവയൊടാവ-
 ണിപ്പലക ചൂകിനാൻ!!

96

ഹരിയുടെ മഹിമാവിൽച്ചെന്ന ചിത്തം ലയിച്ചു,
 നരവരതിലകൻതൻ കൺകളൊട്ടൊട്ടുത്തു,
 പരമദ്രവ്യമമർത്തിബ്രാഹ്മചേഷ്ഠാവിലാസ-
 തപരകളവിലമാരാൽ ല്യാനമുറക്കൊണ്ടു ഭൂപൻ! 97

താനിച്ഛിക്കുന്നതൊക്കുന്നതിനു നിഹതബാ-
 ധ്യേന്ദ്രിയം വിഷ്ണുപാദം
 ധ്യാനിച്ചീടുന്ന വഞ്ചിക്കുതിരിയുടെ പരദൈ-
 വത്തിനർക്കുണ്ണിലപ്പോൾ
 ശ്രീനിയാസേനകാണായ് അവതരണവിലാ-
 സങ്ങൾ; കോരിത്തരിപ്പായ്
 മേനി, കശുക്കൾവാർന്നു മിഴികളി, ലൊ-
 ളി തെല്ലുകുരിച്ചു മുഖത്തിൽ!!

98

“മരുമകനിളയേമ്പുരാൻ ജയിപ്പു
 പുരുഷുഖശാലിനി പൊന്നുരമ്പുരാട്ടി
 തിരുവടി വിജയിക്കുകെ”ന്നുദഞ്ചൽ-
 സുഖമുദഭ്രമധുരാത്രകാപിവാണി.

99

ശതശതമമൃതോദ്യൽപുണ്ണകുമാഭിഷേകോ-
 ചിതനവപരമാനന്ദാബ്ധിയാറാടിവേഗം
 ബത മിഴികൾ തുറന്നു മൂലകൻ രമ്പുരാ, ന-
 ബിതരതമതുവീണ്ടും കേട്ടിതാനന്ദവാണീം.

100

ഭിഷ്ടശ്രീയൊത്തഭിമതമൊട്ടും ഹഷ്ടസാ-
 മ്രാജ്യസമ്രാട്
 പട്ടംകെട്ടിപ്പരമചരിതാത്മാന്ത-
 രാത്മാനുവൃത്താ

ചട്ടറീടും തിരുവടിനൂപൻ ഹംബാ-

ത്താപ്രദാത്രേ

തപിട്ടഞ്ചും പൊൻവളകൾ പരിതോഷിച്ചു

സമ്മാനമേകി.

101

തെരുതെരെ ഹൃദയത്തിൽത്തളി വായ്ക്കും പ്രമോദ-

ത്തിരകളുടെതിരക്കിൽ സ്തബ്ധവൃത്യാ തടാനീം

തിരുവടികൾ നടന്നി,ല്ലൊട്ടനിന്നി,ല്ലിരുന്നി,-

ല്ലൊരുവകയുമറിഞ്ഞില്ലെന്നൊരാനന്ദഗുണം!!

102

ആരാൽ ദിവാനൊ“ടിനിയാവുക”യെന്നു കല്പി-

ച്ചാ രാജശേഖരമഹാമണി ധന്യധന്യൻ

പാരാതെ ചേൻപരിചാരകരോടുകൂടി

നീരാട്ടിനായ് കരുകമാണ്ഠനുള്ളലായി.

103

വിനയമൊടവനിപതിലകനൊ-

ടനമതിവാങ്ങിപ്പറത്തുചെന്നു ദിവാൻ

മനതളിരിളകിവസിപ്പൊരു

ജനതയെയറിയിച്ചു ഹംബുത്താനം!

104

പ്രമതപടഹഭേരിശംഖഘണ്ടാരവാദ്യം

ബഹുശതജനകണ്ഠോൽപ്പുഷ്പമാമാപ്പ്തുമേളം

മുഹൂർത്തിവെടിയേവം പൊങ്ങിയാരാവപുരം

ഹഹ! തധടിതിഗഭീരം വിണ്ടലം വിങ്ങിവിണ്ടു!!

105

ഗദ്യം ൭.

നരപതിക്കലെ കമാരോദയം പാരമുദ്വീതലെ ധർമ്മ
 ലാത്തുമുദ്യൽകൃപം പത്മനാഭന്റെ സാരാവതാരം നിജ
 ശ്രേയസാമാദിമൂലസ്വതാകന്ദളം ജാതമായെന്നപാർത്താ
 നിശമ്യോല്ലസൽപ്രീതിവാദാകരം വേലിയേററം തുടന്നാപ്പ
 രീവാസി ലോകത്തിലുണ്ടാമലക്കോളിളക്കങ്ങളെ നോത്തുവാ
 നേഷ്ഞാൻ!! ഭക്തിമൽസ്സോത്രസംഗീതമേളങ്ങളോടൊത്തി
 ണങ്ങിസ്ഫുരദ്വീപലക്ഷങ്ങളും തിങ്ങിയാപ്പുന്നഗാധീശപത്മ
 ന്തരിക്ഷംതലോ മുന്നതാറ്റാദസങ്കേതമായ് തീർന്നിതെ! ഓ
 നധർമ്മങ്ങളെന്തോതിടേണ്ടുന്ന നല്ലന്നദാനം സുധാപേയദാ
 നം സുതാംബുലദാനംഫലാപുപദാനം കുളിർഞ്ഞലദാനം
 നറും വസ്രദാനം സിതാപൂരദാനം സുഗോഭ്രമിദാനാദി
 യാൽ ദാനലോകംകണക്കായിതാപ്പത്തനം. വാരിവാരിശ്ശിശു
 കൾക്കു നല്കിടുവാൻ വീഥിതോറും മണൽക്കൂനകൾക്കൊപ്പ
 മായ് പഞ്ചതാരപ്പൊടിക്കുന്നാരോണെങ്ങുമേ തഞ്ചമായ്
 കൂട്ടിടുംകോപ്പകാണുംവിയെഴ വെള്ളിമാങ്കനടൻങ്ങുമിങ്ങും
 തെരിച്ചെന്നതല്ലാതെ തോന്നീടുകില്ലാക്കമെ! പൊൻനിറ
 ത്തിൽപ്പഴുത്തുള്ള വാഴപ്പഴക്കുന്നകൾ ചുറ്റുമേകാണകിൽ
 പൊൻമഹാമേരുശൃംഗങ്ങൾ പൊട്ടിത്തെരിച്ചുവിധം പാ
 രിൽവീണെന്നതേ തോന്നുകൊള്ളട്ടമം! വംശസന്താനലാ
 ഭത്തിലുവീയവോത്തംസമാംമൂലകൻ രമ്പുരാനമ്പിനാൽ സ
 ള്സമ്പത്തുമേ വാരിവാരിക്കൊടുപ്പിച്ചുസത്തക്കളിൽ ബുഭു
 റിസന്തോഷമോടുസ്വപംകൂട്ടിനാൻ:—

പാരിച്ചമുഖമൊടു ദേവകൾ കല്പകല്പ
വാരിച്ചൊരിഞ്ഞവ നിരന്നതെളിഞ്ഞപോലെ
ചാരിന്നമേലണിവിയത്തിലുദിച്ചപൊങ്ങി-
ബ്ഭൂരിപ്രകാശമൊടുനിന്നിതു താരകങ്ങൾ.

106

സ്നാനംകഴിച്ച ഭഗവൽസ്മൃതിയോടുകൂടി
ധ്യാനപ്രലീനഹൃദയോല്ലസിതാസ്യപത്മം
ആനന്ദശാലി ധ്രുവാഗ്രണിയാദിമൂല-
സ്ഥാനത്തുതന്നെയെഴുന്നള്ളിയിരുന്നവിണ്ടും.

107

ദിവാൻജി റസിഡൻറ രാജകുലബാസവന്മാർ പൂരി-
നിവാസിജനമുഖ്യരുത്തമപുരോഹിതന്മാർ പരം
നവാതിഥികളുന്മുഖമവരുമൊത്തു ബാധം ക്ഷമാ-
ധവാഗ്രണി കമാരദർശനകളുമലം കാട്ടിനാൻ!

108

ചിതമൊടിമ വിളങ്ങി വഞ്ചിഭൂപാതപയത്തി-
ന്നതവികൾ മലയാഴ്ചയെന്നപോൽ ചെയ്തധന്യൻ
സൂത്രീ വലിയകോയിൽത്തമ്പുരാനന്മുഖം സൽ-
കവികലഗുരുമുഖ്യൻ കൈരളീകാളിദാസൻ!

109

ശ്രീമദപഞ്ചിഷ്ട വിണ്ടും വിജയമൊടഭിമാ-
നത്തിന്നുനാമനേകം
ഭൂമന്ദാരദ്രമാണാം ചിരമവനിഭൂതാം
ചിത്രജനെന്നപോലെ

കാമം ജന്മപ്രദാനാൽത്തിരവിയ കിളിമാ-
 ന്തരുകോയിക്കലൈപ്പൊ-
 ന്നോമൽത്താതൻപുരാന്തമിഷിതനയന-
 നായുന്മുഖം നിന്നിരുന്നതു.

110

കാണാമിപ്പോഴെനിക്കെൻപരിണതസുകൃത-
 ശ്രവണിനെ, സ്താധുവഞ്ചി-
 ക്ഷോണീമംഗല്യകല്പദ്രുമമതിനവരം
 നാമ്പിനെ, പ്പണുഭാജാം
 വേണാടകുള ഭാഗ്യത്തിനു വളരുക-
 ഷാമ്പിനെ, ചിത്തിരർക്ഷ-
 പ്പണാരപ്പണുസത്താമരിയതുപമണി-
 പ്പുണ്ഡിനെ, ഭഗവനായ ഞാൻ!!

111

ക്ഷമാപതിയുമൊത്തിദം മനസി ചിന്തയന്തസ്തദാ-
 ക്ഷമാവശഗതാഃ പ്രതീക്ഷ്യ നിമിഷാൻ വസന്തസ്തു തേ
 അമായകളശിഞ്ജിതകപണനചാതുരീമാധുരീ-
 സമാനതയൊടും ശ്രവിച്ചിതു കമാരകാരോദനം.

112

അവരുടെയിതരേന്ദ്രിയങ്ങൾ നേത്ര-
 തിനെ നിജനായകനാക്കി മുന്നിൽ നിർത്തി
 അഭിനവസുഖമാദ്യമേ നുകൻ-
 ഉളതിലിടരായ് ശ്രവണങ്ങളോടെതിർത്തു!

113

പ്രേമൻ ശ്രവിച്ചിതു കമാരകരോദനത്തെ
 ശ്രീപത്മനാഭസദനഗ്രഹവാണിയായും,
 കാപട്ടമെന്നിയെ ദിവാൻ സ്വകയമർഷ്യാ-
 ന്നേപഥ്യസാധനവിധികൾക്കുമാജ്ഞയായും, 114

ആകമുകീർത്തി സുധി കേരളകാളിദാസൻ
 ശ്രീകൈരളീചരണന്തപുരനാദമായും,
 നാകത്തിൽനിന്നുമുയരെജനകൻപുരാ-
 ന്നോകം കൃതാത്മജനഃസ്തുവഗാനമായും, 115

സ്ഫീതപ്രിയൈഷി റസിഡൻറു നിലയ്ക്കുമാത്രം
 സ്വാതന്ത്ര്യമെന്നൊരു വിവേകനിദേശമായും,
 ശ്രീതമ്പിമാർ വിപദി ബാധ്യവരെന്നെഴും സ-
 ന്വൃതപ്രമാണപരമാം ഉപദേശമായും, 116

പൌരാധിനാഥർ വരവഞ്ചിതലത്തിൽ മേന്മേൽ
 സൈപരാധിവാസസുഖദായകഗീതമായും,
 കൈരാതബുദ്ധികൾ കൃതഹ്ലർ നിജാപരാധ-
 വൈരാപനോദകടുകാമുകഘോഷമായും, 117

ഭർമ്മന്ത്രദുഷ്കരണതല്പാർതൻ നിഗ്രഹ-
 മർമ്മപ്രദേദനളികാവപുരമായും,
 ശർമ്മം വരട്ടിവിളയാടിവരുന്ന മാമൂത്-
 ഘർമ്മം ഘനാഘനമഹാസ്തനിതാഭമായും, 118

ബദ്ധാദരം ഭൂവി സന്നാതനസത്യസദ്ധ-
 മേമാലാരണത്തിലെ മഹോന്നതമന്ത്രമായും,
 ഇലാനഭാവമൊടധഃകൃതരാത്മവംശ-
 ശുദ്ധാഭിഷേകകലശപ്രണവാഭമായും,

119

വാണീവിപഞ്ചിയുടെ സുസ്വരമായും, മേതൽ-
 ക്ഷോണീമഹൽകരണനാടകനാദിയായും,
 നാണീയസാം ഭൂവനമംഗളസമ്പദാം നി-
 ശ്ശ്ശ്രേണീസമാവതരണശ്രുതിഘോഷമായും.,

120

അന്തർബഹിഃശ്രവണശോചരമാതുഷാരാ-
 ഭൃന്തം കമാരിമുതലേവരുമാത്മരീത്യാ
 ഹന്ത! സ്ഫുടം നുവരസിംഹശിശുപ്രണാദ-
 മന്തളിയാപി ച മുദാ നിശമിച്ചിതപ്പോൾ!!

121

“കാണേണം കൺവിടിത്തി, കരയുഗളിതട-
 ചാശ്ര വാങ്ങിക്കണം, ത-
 ചേണേറീടുന്നമെഴലെയ മുകരണ, മണിനെ-
 ററിക്കു ചുംബിച്ചിടേണം,
 പൂണേണം മാറി, ലംസോപരി കവിളുമണ-
 ചൊന്ന താരാട്ടണം മൽ-
 പ്രാണേഭ്യോപി പ്രിയന്തേടിയ മരുമകനാ-
 മണ്ണിതൻ പൂവലംഗം.”

122

പലതുമിതി മനസ്സിൽ ചിന്തചെയ്തുവരാട്ട-
 ത്തിലകനമരുമപ്പോൾ കാണുമായി ഭൂരാൽ
 കലവിയൊടൊരുദാസീഹസ്തയുഗത്തിലേററം
 വീലസിടുമിളമപ്പൊന്നോമനപ്പവലംഗം. 123

മുത്തക്കുട വെൺചാമര നാഗസപരമേളം
 മെത്തും കുവച്ചാത്തണിയാപ്പും ജയവായ്പും
 ഒത്തന്നതലോഷാലെഴുന്നള്ളിച്ച ധരിത്രി-
 ഭുത്തള്ളവിടേയ്ക്കൊജ്ജഗദദ്യൽസുകൃതത്തെ. 124

ഇളമയുടെയെഴുന്നള്ളത്തു ഹംഘംബുവാത്തുൾ-
 കളകളകളമേളം കണ്ടുകണ്ടഞ്ചിതാത്മാ
 വളരുമരിയഭക്തൃൽപുല്ലരോമാഞ്ചമാരാ-
 ലിയുടെപതി കൂപ്പീ പത്മനാഭാംശ്രീപത്മം. 125

ചാരപൊൻതളികയൊന്നിൽ നല്ലരുണ-
 വീരവാളിവസനത്തിനാൽ
 വാരലാവിയ വിരിപ്പതിൽ തുടുത്തു
 ചെന്നളിനമൊട്ടുപോൽ
 ആരുണീദ്യുതികലൻ പൊന്നിളമതന്റെ
 പൂവലൊളിമെയ്യകം
 ചേരുമുത്തരളഭക്തിയോടൊരുവ-
 ളുപഹിച്ചു വരവായിതെ! 126

ഇന്ദ്രസേനീയ വേദസംഹിതയിൽ ന-

ല്ലോങ്കാരമെന്നോണവും,

വമ്പഞ്ചും പരിതഃപ്രഭാവലയനാം

ബാലാക്ഷന്നെപ്പോലെയും,

സമ്പത്തിൻനടുവിൽത്തിളങ്ങി വിലസും

ഭാഗ്യത്തിനൊത്തും നൃപൻ

പൊൻതട്ടത്തിൽ മിനുത്തപട്ടിലിളമ-

പ്പമയം സമീക്ഷിച്ചിതെ.

127

ആരോമൽപ്പവിഴപ്പൊളിത്തളിരൊളി-

ച്ചെഞ്ചോരിവാങ്ങാൻ നരം

വാരോലുന്നവിധം പിളക്കിയരുമ-

ക്കട്ടൻ പ്രസാദിക്കവെ

കൂറോടൊട്ടുകുനിഞ്ഞെടുത്തു സദയം

തുകുണ്ണിൽവച്ചുറുതൻ-

മാറോടൊത്തുപുണ്ഡൻ നന്ദമുക-

ന്നാനന്ദമാർന്നു നൃപൻ!!

128

അമ്മാണികൃത്തിടമ്പാം മരുമകനിലമ-

ത്തമ്പുരാൻതന്റെ തുക-

ണ്ണമ്മാവൻതമ്പുരാൻതൻ തിരുമുഖകമല-

ത്തിന്നുനേക്കുന്നയക്കെ

“മമ്മാ! പൊന്നോമനേ വാ വരു മരുമകനേ”

യെന്നണിടുകൊട്ടി

സ്തമ്മോദാൽ കൈയ്ഞൊടിച്ചാക്കുകുറുനീരയിൽ

ചുംബനംചെയ്തു ദേവൻ!

129

വളരൊളിതിളകും തൽപ്പവലംഗം തലോടി

പുളകമണിയുമാപ്പൊൻതമ്പുരാനമ്പിനോടെ

വളരെവഴിയുമാനന്ദാശ്രവാലപ്പൊഴേ താ-

നിളമയിലകരോത്തദ്യൈശ്വരാജാഭിഷേകം!

130

കൊണ്ടാടിയാക്കരതലത്തിലൊരോമനപ്പു-

ച്ചെണ്ടായ്വിളങ്ങിയ കൂമാരനെ നോക്കിനോക്കി

രണ്ടാകിലും ഭഗവദംഭ്രിസമപ്പണച്ചെ-

ന്തണ്ടാർക്കടം നവമിതെന്നു ഗുപ്തം തോന്നി!!

131

ആപാടലാഭയെഴുമാശ്ശിശുമൂർത്തി തങ്ക-

ത്തുമാറെഴും ഗുവരമാറിലമന്നിരിക്കെ

ഹോമാദ്രിസാന്തവിലുദിച്ചയരുന്ന ബാല-

ശോണാർബ്ബിംബരചികണ്ടു തെളിഞ്ഞുലോകം

132

ചൊടിയൊടു തിരുമാതൃലന്റെ പൊൻതോര-

പ്പടിയിലമന്നുരണാഭമർകാംഗം

വടിവൊടു പരമുല്ലസിച്ചു പൊന്നിൻ-

കൊടിമരമേറിയ ചെമ്പതാകുപോലെ.

133

മുത്തുപൊൻമണിപട്ടമെന്നിവ കാഴ്ചവച്ചു ദിവാൻജിയോ-
 ടൊത്തുചേൻപമന്ത്രിമാർ പരിചാരകാദിമാരാജനും
 ഹുത്തുദിതപരഭക്തിയാന്നിളയേമ്പുരാന്റെ തിരുപ്പദം
 മെത്തുമാദരപൂർവ്വകം തൊഴുതേവരും പരിഗൃഹ്വരായ്. 134

“സൂക്ഷിച്ചെടുക്കണമൊതുങ്ങിനടന്നിടേണം
 നി ക്ഷിപ്രകാരിണി! അനങ്ങരുതുപെന്നൊട്ടും
 വീക്ഷിച്ചുകാലടികൾവയ്ക്കണ”മേവമോതി
 ബ്രൂക്ഷിൽ കമാരകമദാദിമനാസ്സ ഭാസ്യെ. 135

പട്ടം മണിപ്പടവയും വളയും തനിപ്പൊൻ-
 തട്ടം നിറഞ്ഞുടനൊഴിഞ്ഞകരങ്ങളാലെ
 പട്ടം തൊഴും ശിശുവിനെത്തൊഴുതാശു വാങ്ങി
 മട്ടം തൊഴുന്നമൊഴി ഭാസി തിരിച്ചു മദം! 136

വെണ്ണിലാവൊളിന്ദീതപ്രകാശമാസ്യമേറു തു-
 ക്കണ്ണിലുമിഷൽപ്രസാദമാൻ പൊന്നുതമ്പുരാൻ
 ഉണ്ണിതൻപിറപ്പിലുറനന്ദിതിങ്ങി മാനസെ
 നണ്ണിനിന്നു താണുകൂപ്പി വീണ്ടുമബ്ജനാഭനെ 137

പഞ്ചസാര പഴമാദി നന്മധൂരസാധ-
 നം ഗുരുജനത്തിനും
 കിഞ്ച മന്ത്രിവരനും ക്രമത്തിലഥ മറ്റു
 മുളള ജനതയ്ക്കുമെ

ചഞ്ചടുത്സവാരസം സ്വപാണിയിലെടുത്തു

നല്ലി നുവരൻ ലസ-

ണഞ്ചമോടവരെ യാത്രയാക്കി യുചി-

താദരോത്സവനിദർശനം.

138

ശ്രീകോയിഴത്തമ്പുരാനേകീ

ഭൂകോൻ പൊൻവീരശൃംഖല;

ഏകം പൊന്മോതിരം കല്പി-

ച്ചേകീ ഡർബാർഫിസിഷ്യനും.

139

ശുശ്രൂഷാവിധയെ തമേവ ഭീഷജം

മാതൃ സുതസ്യാപി, താം-

സ്താൻ ഭൂപാനപയബാധവാൻ പരിജനം.

നാഹുയ സ്യാനപി

ഭത്താജ്ഞഃ പൃഥുഗേവ കാഞ്ചനദുകൃ-

ലാഭീശ്ച ഭതപാ തത-

സ്തസ്താൽ സ്വാൽ കലമന്ദിരാനുരപതി-

ഭാമ പ്രതസ്തേ നിജം!

140

ഭണ്ഡകം ൨

I

നേരംപുലൻമുദാരം കുമാരജനി

സാരം സമസ്തഭിശിപാഞ്ഞു — പ്രജകളുതറിഞ്ഞു

കലവികൾനിറഞ്ഞു — ധരണിതലമഖിലവുമൊ-

രമുതമഴപൊഴിയുമളവതിലിയലുമിനിയപതു

ക്ഷുളിരൊടുത്തെളിഞ്ഞു.

- II ഭൂവാകെയുള്ളശുഭദേവാലയേഷു ബലി
പൂജാദികം ബഹു തുടങ്ങി — ജനവിതതിതിങ്ങി
ജയവിളികൾപൊങ്ങി — പ്രഹരബഹുപടമ
മണിനിവഹദരപടലിയുടെ ഘനരവമൊട
ണിവെടികൾ ദിശിദിശി മുഴങ്ങി.
- III വേണാടലംകൃതികൾ ചേണാന്നണിഞ്ഞുബത
കാണായി വിൻപിറവിപോലെ — പ്രമദരതിമേലെ-
വളരമതുകാലേ — അനുപദവിഭജനകള-
മശനധനവിതരണവുമരുമതകിവിഹരണവുമ-
രുളിയതിനാലേ!
- IV സാമന്തരം വലിയമാടമ്പിമാരുമുപദാമുപഹിച്ചു
നടകൊണ്ടു — രതിഹൃദിതിരണ്ടു - തിരുവടികൾകണ്ടു
ഇളയനൃപമണിയടയയടിമലരിലുചിതതരുമുപ-
ദകളുമരുളിയവർ തൊഴുതുവിടകൊണ്ടു.

വാനംതെളിഞ്ഞു പവമാനൻ പതിഞ്ഞു പരമാ-
മാനന്ദമഞ്ജുളമുലാത്തി — സുരഭിലതമെത്തി
ദിശിദിശിപരത്തി — പ്രകൃതിയുടെ ശരദുചിത
സുഷമയുലകവിലവുമൊഭിനവസുവിശദ
രൂപി വിരവൊട്ടുവരുത്തി!!

ഒന്നാം ഭാഗം സമാപ്തം.

ശ്രീ ചിത്രാഭിഷേകം ചമ്പു.

രണ്ടാം ഭാഗം.

ചാരുശ്രീമൽപ്രശസ്തിപ്പെരുമ വളരുവാൻ
മൂലമായ് പണ്ടു മേല്പ-
ത്തുരം പുത്തനവും സൽകവനകലവിയും
ലേതുദേവന്റെ മുമ്പിൽ
വാരുററുമുന്നിലെന്നും നടന്നമരുളണം
വാരഗേഹസ്ഥനാമാ-
ക്കാരുണ്യക്കാരലായിക്കലയുടെകലയാം
ബാലഗോപാലകൃഷ്ണൻ!!

ആവിസ്തോഷാഭിമാനം പുളകിതതന്മവായ്
തീൻ, പൂണ്ണത്രയീശ-
ശ്രീവിന്യാസാഞ്ചിതാശം “മരടി”തി വിഭിന്തെ
ഗോക്ഷിന്തെ രമ്യദേശം
ആവിഷ്കര “ഭിത്തിവൽകുളം”ഭിധഭവനപതിം
നമുഗീഡെ ഗുരും തം
ഗോവിന്ദാഖ്യം ഭിഷഗ്സത്തമമണിമക്ഷീ-
കോടിമാണികൃരതം.

കൂടിക്കൂടിപ്പൊരുക്കുന്നിതു കുതുകമെന്നി-
 യ്ക്കിസ്സഭാരാധനത്തിൽ
 തേടി തപാമ കാഞ്ചമൂലം, പ്രിയസഖ, തിരുവാ-
 കോട്ടുവാഴ്ചം ജനാനാം,
 ആടിപ്പട്ടാഭിഷേകം മുടിയിലനാലമാം
 തൻമണിപ്പൊൻകിരീടം
 ചൂടി ശ്രീചിത്തിരക്ഷാഭരനെ മിഴികളാൽ,
 കണ്ടുവരുന്നപോലെ!!

3

ആനന്ദനന്തിതനദദിജകൃജനോദ്യത്-
 സ്വാനം വികസ്വരലസ്തസ്യ മനോന്തരംഗം
 ആ നവ്യമാകമവതാരവശാഭസന്തോ-
 ഭ്യാനശ്രീയാ ക്ഷിതിരിയം സുതരാം ബഭാസേ.

4

ബാലാക്ഷരീ വിരാജിച്ചുരുളിടുമിളമ
 ഞമ്പുരാൻ തൻ മഹസ്സ-
 ഭേലാശം വീശിവിശി പ്രജകളിലൊളി-
 യുറ്റക്കൊണ്ടു, ലക്ഷോപലക്ഷം
 ശ്രീലാംഭോജങ്ങൾ — നേത്രാനനവൃന്ദയ
 സരോജങ്ങൾ പാരംവിടിൻ-
 ഭേലാഭം വഞ്ചിശോഭിച്ചിതു വലിയൊരുചെ-
 ന്താമരപ്പൊയ്ക്കുപോലെ.

5

വിടിൻ ജനമൃതസുമേഷു പരിത്രപ്തിമാധവീം നക-
 ന്നിടഞ്ഞു മൃദുകജനൈഃ പരമസൗഖ്യസന്ദായിനഃ
 സ്ഫുടം ദിവീഷദാം പറന്നവരുമുത്തമാത്മാക്കൾപോ-
 ലിടം തദന തിങ്ങി ചിത്രശലഭാസ്സദാ ഭൂതലേ. 6

ആ രാജബാലകവിധൂഷയമോടുകൂടി-
 തതീരാതിഗം തിരകൾപൊങ്ങിയ വഞ്ചിനാട്ടിൽ
 നേരായ് പ്രജാനിവാഹഹർഷമഹാംബുരാശി-
 രാരാദഗാൽ പരമതുഷ്ണിവശേന ശാന്തിം. 7

അന്നന്നമ്മച്ചിമാരും പുത്തരുണികളും
 ബാസവസ്രീകളും വ-
 ന്നന്നമ്രം ഹർഷഭക്തിത്തികവാടു തിരുമുൽ-
 ഷാസ്ത്രയുപചാരം
 മന്നഞ്ചം സൂര്യനെപ്പൊറുരുളിടമരുമ-
 പ്രാചിയേറ്റോൽ ശയിക്കും
 പൊന്നമ്മത്തമ്പുരാൻതൻ തിരുവടിയിണ
 കൈയ്ക്കൂപ്പിയാനന്ദമാർന്നു. 8

ഗദ്യം ഹ.

ചിരസുകൃതഭാഗ്യയാം വഞ്ചിമാതിന്റെ സീമന്തരത്നം,
 മഹാധന്യയാമമ്മമാറാണിതൻ മാറിലെപ്പൊൻപതക്കം, നൃ-
 പച്ഛുത്തമൻമൂലകൻതമ്പുരാൻ തൻമനോനിർവൃതിദ്രാവ-
 കപ്പൊൻമണിച്ചെപ്പ, ജൻ പത്മനാഭന്റെ മൃത്തികൃതാനന്ദ

ഫം ഭാസിമാർ ബാസവസ്രീകളെന്നുള്ള നൽകാനിചിത്ര
 ന പൂവല്ലികൾനീട്ടിപ്പം പല്ലവതീകരച്ചില്ലതോറും പറന്നു
 ല്ലസിപ്പുന്നവാരുരൊഴുംപൊൻതുകും, ജ്ഞാതിസാമന്തഭ്രമീ
 ശർ ഭക്ത്യാദരപ്രീതിപൂർവ്വം സമാദായ തൻകൈയ്ക്കുളാലാ
 വതും കണ്ണിൽവച്ചില്ലപോൽത്തെല്ലലംഭാവമെന്തേ മുക്തൻ
 ചിയിൽ കൈതുകാനന്ദനിർപ്പാണമാണോമനിക്കുന്ന മന്ദാരക
 പ്പവണിപ്പെട്ടുണ്ടു, ദഞ്ചദ്രസം വഞ്ചിരാജ്യപ്രജാസഞ്ചയത്തിൻ
 മന്ദപലപലംതോറുമുൽഭാസമാനതപിഷാ ക്രീഡചെയ്തുല്ലസി
 ക്കുംമഹാരാജഹംസം, മഹാധന്യയാം വഞ്ചിഭൂലക്ഷ്മിയാർക്കു
 ററവാടാവിളക്കു, ബിതം ഭാരതഭൂമിജോത്തമം, ജന്മനാ
 യെഴുച്ചരാജ്യാഭിഷേകം കഴിഞ്ഞെന്തെന്നോനേത്രനിർപ്പാണഭൂതി
 കനയ്ക്ക് ശുക്ലപക്ഷത്തിലെബ്രാഹ്മണന്മാർക്കു, ക്ഷിക്കലാ
 രൂപനാംചിത്തിരർക്കുൻപുറാൻ, ആശയെല്ലാം വളന്നീടുമാ
 റെന്നമെ, ഭാസിതശ്രീവളന്നീടിനാൻമേൽക്കുമേൽ. പൌര
 ലക്ഷോപലക്ഷങ്ങൾതൻ പ്രാത്ഥനാസാരമേകീടുമായുർബ
 ലോൽകഷ്ടവും ധന്യനമ്മാവനാം മൂലകൻതമ്പുരാൻ തന്മ
 ഹാനഗ്രഹാരോഗ്യസമ്പത്തിയും, പത്മനാഭപ്രഭോരാശിഷാം
 സാരമാം ചിത്തവിസ്താരവൈദഗ്ദ്ധ്യവൈശദ്യവും, ദേവഗ
 സ്ഥാപ്തസിദ്ധാപ്തസ്തപ്തീണാം ശ്രീവരത്താൽവരംഭേദമന്യ
 ന്നർപ്പും, ഭാരതത്തിൻ പുരാണഷിമാർനേൻ ചിൽസാരമായു
 ള്ളവിജ്ഞാനവും, വീരസ്മരണമാമമ്മമാറാണിതൻ ശിക്ഷ
 ണോന്നിദമാം ചിത്തസംസ്കാരവും, സ്വന്തമാം യുക്തകാര്യ
 ള്ളിൽത്തക്കതന്റേറടവും, നിത്യമോരോകലാംശംകണക്കെ
 വളന്നത്തിരുപ്പുവടൽപ്പുണ്ഡ വഞ്ചിക്കുമാപുണ്യപൂരോല്ല

സൽ ക്ഷീരവാരാകരതന്നിലുണ്ടായ ബാലേന്ദ്രവൽഭ്രവിതിൽ കാന്തിചിന്തീടിനാൻ. പേശലാഭംവസന്തർത്തുപോൽ കൈ സുമോതാസദാമോദിയാം സൗകുമാര്യത്തൊടും, പ്രാവുഡാ കാശവൽസർപ്പതഃ പ്രസംഹരത്തായിണക്കുടും ഘനശ്രീവികാ സത്തൊടും, ശ്രീശിശിരത്തുപോൽശീതളാമോദസമോദിതാ ശേഷലോകാന്തരംഗത്തൊടും, ഉററമേമന്തവന്നല്ലനീർത്തുളളികളിറുവീഴ്ത്തുന്ന ഹൃദ്യാംബരച്ചാത്തൊടും, ഗ്രീഷ്മകാലംകണക്കാത്മസമ്പൽപദപ്രാപ്തികാട്ടുന്ന മാർത്താണ്ഡതേജസ്സൊടും അഞ്ചിതാനന്ദസന്ദോഹസന്ദായിയാം പിഞ്ചുപൂമ്പൈതൽമേന്മേൽ വളന്നീടിനാൻ. പുഞ്ചിരിക്കൊഞ്ചലും ചഞ്ച ള്ളദ്യദസാക്ഷിതഭൂലതാചാരുവിക്ഷേപവും ക്ലൺമയക്കും കടാക്ഷാവലോകങ്ങളും മന്മനസ്സിൽ സുധാധാരകോരിത്തളിക്കുംകളാലാപസാരസ്വവും പൊന്നരഞ്ഞാണവും പട്ടുപൂക്കോണവും മിന്നലിൻ കാന്തിചിന്തുന്ന പൂമേനിയും കിങ്കിണിക്കൈയ് വളമോതിരച്ചാത്തിൽനിന്നുരുകിക്കും കളകാണവും പൊന്നിളംനെഞ്ചിലാടി കളിച്ചാഗ്നാളംതന്നിലേലുന്നവരതമാല്യങ്ങളും കണ്ടു ലോകൈകസമോഹനാകാരചേഷ്ടാവിശേഷങ്ങൾ പൊൻതമ്പുരാനിൽത്തദാ വിസ്മയാശേഷവിന്താഭരം തൻപ്രജാകോടിയൊത്തഞ്ചിയഞ്ചി ക്രമാദപഞ്ചിമാതാവൊരോവത്സരംപോക്കിനാൻ. ശ്രീലനാം ബാലനായാലസിച്ചെൻപുരാൻ കാലഘട്ടങ്ങളാൽ മൂലകന്നേകിയുല്ലാസഹല്ലോഹലം. ജ്ഞാനികൾക്കുപ്പരംജ്യോതിഷഃശ്രീപതേ മ്യാനവാകാരതേജോവിലാസത്തൊടും നിത്യസൗന്ദര്യസമ്പന്നയാക്കുപരാശകതിതൻ സൽ പ്രകൃത്യസ്വാഭാമയം:-

ധന്യശ്രീ മൂലകക്ഷാവലരിപുരുഷയോഃ
 കൃത്യയോന്നിത്യമുനി-
 തന്നെ ശുദ്ധാം സ്വചിത്തേ വ്യതന്ത ബഹുസം-
 ബ്രേഷ കൃത്യാന്തരേഷു
 മൂന്നെ ശ്രീപത്മനാഭപ്രഭുവിനെ നടയിൽ
 ചെന്നു വന്ദിക്ക വേഗം
 പിന്നെക്കോയിക്കലെത്തിത്തിരുമരുമകനെ
 കണ്ടു ലാളിക്കയെന്നും.

9

ഒന്നാംകൊല്ലംതുടങ്ങിത്തന്നു മതിലക-
 ത്തത്ത്വത്തിൽശ്ലീവേലി-
 കുന്നമുശ്രീയെഴുന്നള്ളിയ വിള ഭഗവാൻ
 പത്മനാഭന്റെ മുന്നിൽ
 ധന്യശ്രീമൂലകൻ പൊൻകുടവയറിൽവഹി-
 ച്ചോമനബാഗിനേയൻ
 തന്നംഗം ഹന്ത! മന്ദംവരുവതു പുളകം
 പൂണ്ടു വിക്ഷിപ്ത ലോകം!!

10

ഹരിയുടെ തിരുമാറിൽക്കെഴുത്തുംപോലെ ഭൂമി
 ഹരിഹയനുടെ മാറിൽപ്പററിയുന്നിദശോഭം
 പരിണതരുചി ഹർഷം കാണിലോകത്തിനേകി
 പ്പരിചൊടുമിളമപ്പൊൽപ്പുവലംഗം വിളങ്ങി.

11

പൊന്നമ്മാവന്റെറയോമൽക്കടവയറിളിരു-
 ന്നമ്മണിക്കൈകരനീട്ടി
 ചിന്നും തുവൈരമാലാമണികര തടവിയും
 മൂക്കിലെത്തിപ്പിടിച്ചും
 ഉന്നമും പുഞ്ചിരിക്കൊണ്ടരുളുമിളമതൻ
 കേളിയിൽക്കുഞ്ചമയങ്ങി
 തന്നത്താനേമറന്നുറപ്പുകൊട്ട നിലക്കൊ-
 ണ്ടുപോയ കാണിലോകം!

12

മുന്നാണ്ടത്തെത്തിവ്രദുഖം ക്രമത്താൽ
 തന്നാണ്ടത്യക്തലമാം ഹർഷമായി;
 ഇന്നാം കാണു ഭൂവിതിൽ ദുഃഖമാദ്യം
 വന്നാൽ സെഴുവും പിമ്പിലുണ്ടെന്ന തത്വം.

13

പ്രത്യക്ഷീകൃതപത്മനാഭകുരുണാ-
 സാഫല്യമാം ഉണ്ണിയെ
 സ്തംഭം, ഭക്തിഭരത്തിനാൽ ചെറുവിറക്കൊ-
 ള്ളുന്ന തുക്കൈയ്കളാൽ
 അത്യർഥം നിധിപോൽവഹിച്ചു പുളകം
 പുണ്ടശ്രവാക്ഷം ജഗൽ-
 സ്തംഭൻ മൂലകന്തസ്വത്തിനരുളി
 ലോകക്കൊരത്വസ്വം.

14

ശ്രീഭാഭനാം പ്രതിപദിനുകണക്കു സർപ്പാ-
 ഘ്നാഭാർഹനാമിളയപൊൻതിരുമേനി തൻമെയ്
 ആദായ പാണികളിലൊന്നു പുണൻകൊറുവാൻ
 മോടാക്കലം മുഴലെനിന്നു കൊതിച്ചു ലോകം 15

തൻ പ്രേമക്കുളിർപാൽക്കടൽപ്പിറവിയാം
 പൊന്നമ്പിളിപ്പൈതലേ
 ശ്ശൂംഭദ്രപിണ്ണപദേ ധരാഭൂദവതംസോ-
 ത്തംസമായ്ക്കാണവെ
 മുമ്പിൽ ഭൂരെയുദഗ്രവായ് മതിലക-
 ണ്തേലും മഹാരാജ്ഞിയാം
 വമ്പേറും വരവീരസുവിനുളവാം
 സന്തോഷമെന്തോതിടാം! 16

ചിരാഹിതമനീഷിതം സുതൃതസഞ്ചയൈരഞ്ചിതൈ-
 റൊരാളിനകമുള്ളലിത്തുമലിയിച്ചുമേവംവിധം
 പരാം സഫലതാം നയിച്ചുനരഭേവഭേവക്കേഴും
 വരാംപ്രീതികളിലുററഭക്തിയൊടു കൂടി നാനാജനം. 17

ധൃതാനന്ദം മൂലക്ഷിതിപതി കലപ്രാക്രമമൊടും
 മതാചാരത്തോടും സമുചിതവയഃകർമ്മവിധികൾ
 നിതാന്തശാഭാരോല്ലസിതഹൃദയം ചെയ്തിളമയെ
 സ്സതാമാചാർത്യാണാം നികടമനയത്തം സുതൃതിനാം. 18

മാതാ വീരപ്രസൂനാം മണിമകുടി പുരാ-
 ണേതിമാസാദൃതാനാം,
 നേതാ രാജഷിമുഖ്യൻ ശ്രുതിവിധിനിരതൻ
 മൂലകൻ തമ്പുരാനും,
 ഫാ! താനേതന്നെ സാക്ഷാന്നരവടിവിലെഴു-
 ന്നാദിമൂലസ്വതാത്മാ-
 വേതാവൽസിദ്ധി കൈവന്നരുളിടുമവിടേ-
 യ്ക്കെന്തിനാചാതുനന്ദൻ!!

19

ഭൂമീനാഥസ്തഥാപി പ്രഥയോടുവിജയി-
 ക്കുന്ന പെരുരസ്തപാശ്ചാ-
 ത്യാഭർഷാദർഷ കേന്ദ്രീകൃതഹൃദയമെഴും
 പണ്ഡിതാചാതുവർത്തൻ
 കാലേകാലേ നിയോഗിച്ചിതു നിജഹൃദയോ-
 നിദ്രവ്യപ്രഭാവ-
 ത്താലേ സമ്യക്സമാധാധിതവരഹണിതീ-
 പാദരെ പ്രീതിപൂർവ്വം.

20

കാമം ധമോദ്ധൃതിക്കായരുളിടുമിളമ-
 തമ്പുരാൻ ശിഷ്യനായു-
 ളാമശ്രീ കൈവളന്നഞ്ചിയനൃഭവരരാ
 ജ്ഞിന്നൊരാപ്തപണ്ഡിതന്മാർ

ഓമൽക്കണ്ണൻ സാദീപനിമുനിവരനെ
 പോലെ നിമ്നായകീർത്തി-
 ക്ഷേമപ്രചാരാഭാരത്തൊടു നിരപമമാം
 ജന്മസാഹചര്യമാർന്നു.

21

ചതുര ജനനിതൻ ഹിതോപദേശ-
 പ്പുതുപനിനീർ കഴുകിത്തുടയ്ക്കയാലെ
 അതുലരുചിരവാസനാശ്വമായ് വ-
 ന്നിതു തെളിവാൻ സുതന്റെയന്തരംഗം.

22

ഗുരുവരുരൂപദേശിക്കുന്ന പാഠങ്ങളെല്ലാം
 തെരുതെയെവിടുത്തെ ചിത്തവേദ്യാം വിളങ്ങി.
 അരുണകിരണസംഗാൽ കാല്യകാലേ നളിന്ദ്യാം
 വിരതിൽവിടിച്ചമോരോ താമരപ്പൂക്കൾപോലെ.

23

പ്രീതി തൃപ്തി ബഹുമാനമതുളതം
 ഭീതി ശങ്കയിവയുത്തരോത്തരം
 ഹാ! തികഞ്ഞതനുവാസരം പരാ-
 ഭൂതിയായ് ഗുരുവരർക്കു ശിഷ്യനാൽ.

24

കാലത്തിന്നൊത്തശാസ്ത്രം കലകളിവഹി-
 ച്ചുറ വിജ്ഞാനശക്തി-
 യ്ക്കാലംബീഭൂതമാകും ധിഷണയുടെ വിലാ-
 സത്തിലോമൽകുമാരൻ

ശ്രീലന്മാരും ഗുരുക്കൾക്കകത്തിരു പക-
 യ്ക്കന്നമട്ടാം മതിപ്പും
 മൂലക്കുറുപ്പാല—നമ്മാവനു ദൃഢതരവി-
 ശ്വാസവും കൈയ് വളർത്തി.

25

ബുദ്ധൻ, ശ്രീയേശു, സാക്ഷാന്നബി, യഥ ഭഗവാൻ
 കൃഷ്ണനെന്നുള്ള നാനാ
 സിദ്ധന്മാരായ ലോകോത്തരഗുരുവരൻതൻ
 സച്ചരിത്രം പവിത്രം
 ശ്രദ്ധയ്ക്കൊട്ടും മുതൽക്കെ ദിനമനുവിഷയീ-
 ഭൂതമായ് തീർന്നു, മാതാ-
 വിദ്ധപ്രാഗത്ഭ്യമോടൊത്തഭിരുചിയതിലൊ-
 ടേറേയേകാൻ ശ്രമിച്ചു.

26

ശരിക്കുവായിച്ചു പരിക്കുമിന്ത്യാ-
 ചരിത്രം, ചൊട്ടൊട്ടു പകച്ചുനോക്കും
 സ്പർശിക്കുമോമൽപുളകാംഗ, മെന്തോ
 സൂരിച്ചു തെല്ലേറെയിരുന്നപോകും.

27

പരിപ്പും വിജ്ഞാനപ്പെരുമയുമസന്ദിശമുദവാക്-
 ചൊടിപ്പും തന്റേറടത്തികവുമഥ ചയ്യാവിധികളിൽ
 വെടിപ്പും കാര്യങ്ങൾക്കകകിന പിടിപ്പും നരതളിർ-
 ക്കൊടിപ്പുണ്ണാമോമൽത്തന്നുവാട്ടു വളർന്നു പ്രതിദിനം. 28

പൊന്നുണ്ണിത്തമ്പുരാൻതൻ കളലളിതവിലാ-
 സേഷു ഹൃഷ്ടാത്തരംഗം
 മന്നം മഞ്ഞുതൃപ്തവും ഹാ! പകലിരവറിയാ-
 തങ്ങു വർത്തിച്ചിരുന്നതു.
 അന്നത്തേക്കുഴിച്ചുററി ത്രിദശനഗരിയിൽ
 ചെന്നു പന്ത്രണ്ടുവട്ടം
 മന്നിൻ ചിത്രാവതാരോത്സവകഥകൾ തുലാ-
 മാസമോതിക്കഴിഞ്ഞു!

29

ഏവം വേണാട്ടിലേലും നിരുപമത്തരമാം
 ദിവ്യഭൂപ്രഭാവം
 ദേവക്കും സ്പർദ്ധയേറിച്ചകയുടെ പുകയാൽ
 ധൂസരീഭൂതമായി
 ഹാ! വന്നുൽപാതകേതുടയമരുളിയുടൻ
 ദിങ്മുഖം ഹന്ത! പാടേ
 ഭാവം പെട്ടെന്നുമാറി പ്രകൃതിയുടെ കരിം
 കോമരക്കൂത്തരങ്ങായ്!!

30

ഗദ്യം ൨.

അഥ ബത ഭഗവതമതിനൊടു നവതിയിലൊരു നവ
 മാസ്വരംവരിഷത്തിലെ യുൽകടർഘടകർക്കത്തിലേക്കു
 വരിഷത്തു വിപൽകടലിൻനടുവിൽ ചെറുവഞ്ചിയെന്നിറയ
 മഴൽത്തിരിതല്ലലിലാകപ്പാടെയുലച്ചുമരിച്ചിഹ മുക്കിടമാ

റൊരു കൊടുമയൊടുയരെയെളുന്നിതു. പകലിരവറിവതിനരു
 തരുതാപടി വിണ്ടലവുധരണിതലവും കകഭാപെരുതാകി
 യമേഖലയും വകതിരിവാടുമറിവതിനശരണമാമൊരുപാഴു
 ശവത്തുണിപോലെ ചെന്നാലെന്നപാളിയിരുണ്ടുതിരുണ്ടുപെരു
 ത്തിതു. അണ്ഡകടാഹമിടിച്ചുപൊടിച്ചു തരിപ്പണമാക്കി
 യടിച്ചുപറത്തിടുമാറൊരു ചണ്ഡമരുത്തു കരുത്തുപെരുത്തു
 ജഗത്തിലിടവലമേഞ്ചത പാഞ്ഞു. മഹാപ്രളയത്തിനു
 വന്നണിയണിനിരയാം ഘനപംക്തികൾ കോരിയൊഴിച്ചി
 തുമാരിനിരത്തരമരഹരിവശിവ!! ഭൂരംഗത്തൊടു പോരുക
 ത്തിനുനേരംകിട്ടിയ പീരങ്കിപ്പടയമരുലകതിൽനിന്നണിയ
 ണിനിറകളൊഴിച്ചതുപോലിടിവെട്ടിനടുങ്ങിയരണ്ടുവിറച്ചിതു
 കിടുകിടെ ഹരിതാം മേഖലയവനിയുമുരുതരനളികമുഖങ്ങ
 ളിൽനിന്നു വമിഞ്ഞുലകരിശമൊടുനടി ഭൃംഗീകുന്തും
 പാഞ്ഞുപിരിഞ്ഞുപുളഞ്ഞുവരുന്ന മഹാനലഹേതികൾപോ
 ലെ തെരുതെരെ മിന്നിമിന്നൽപ്പിണരുകൾ. സഞ്ചിതസുഖ
 മൊടുപുഞ്ചിരിതുകി യുടഞ്ചിതവിഭവമൊടഞ്ചിയവഞ്ചിയിൽ
 വഞ്ചതിയരുളിടുമേതോ വലിയ വിപത്തുവരുന്നതുകണ്ടകമുട
 നടിവിണ്ടു വിരണ്ടൊരുദിഷുകൾ വാവിട്ടാക്രന്ദിച്ചിതു. അടി
 മുടിവിറയലൊടനവധിദിശിദിശി തരുനിരമൂർമ്മിച്ചുടനെ
 വീണുനിലംപൊത്തുകയായ്. പദമനുപെരുകിയ കരുമന
 യാൽ നിജഹൃദയംപൊട്ടിച്ചുടുമുട റുതമൊലിച്ചൊഴുകി
 ബത! കുത്തിയൊലിക്കുമൊഴുകിലകപ്പെട്ടാലകളും ഗൃഹശാ
 ലകളും ധനധാന്യസമൃദ്ധവുമാളുകളും മടയാനകളും ബഹു
 ശാലികളും മൃഗജാതികളും ഋശിലകളുമനുപദമൊഴുകിയടി

ഞ്ഞമലവെള്ളത്തിനടിക്കുകയുണ്ടായ കരകളിലൂടെയൊലി
 ചുലയാഴിയിലടിയുകയും, മണിഹർമ്യശതങ്ങളടിഞ്ഞയിള
 കിമറിഞ്ഞുതകുന്നിരക്കുകയും, കടലലകളൊടിടറിയുകയും
 ലിലെത്തിരമാലകൾതമിലടിക്കുകയും, പലവഴിത്തെരു
 വെരുമാമലവെള്ളമുറുമുറുപറക്കുകയും കോരിയൊഴിക്കും
 മാരിയുമായ പെരുകും പ്രളയാംബുധിയിൽ പല കുന്നുകളും
 മുഴുകിടുകയും, മതജാതിവിഭേദവിശേഷമശേഷമെന്ന പര
 സ്വസാഹോദയ്യമൊടൊരുമകലന്നാപ്പറയരുമെന്നവധി മറയ
 ത്തൊരുക്കിടുകിട്ടുകിലതിലൊരുമടുപൊറുത്തും അദ്വൈ
 താമൃതപൂരനിദ്രാ സിദ്ധിവരുത്തിയ കർക്കശത്തിലെ
 മർക്കടസ്ഥിതി പറവതിനരുത!! മലവെള്ളത്തിനടിക്കുകിട
 ന്നമരച്ചുവിലുത്ത് ശരീരമൊടൊരുവിധ മൊന്നെഴുന്നേറ്റവനീ
 ജനനീസതി മുഴുലവുമങ്ങിനെനോക്കിയവാറെ വെള്ളപ്പട
 യതിലവനവനുടൈവകയുള്ളതശേഷ മകപ്പെട്ടലമറുപട്ടിണി
 യും കൊടുശീതവുമായിവിറപ്പെട്ടപ്പതിൽ തോലുമെലിമ്പും
 ശേഷിച്ചൊരുവക വീടുകളിലുകിടപ്പതിനായ്, പിടിപാടു
 കൾ കഞ്ഞികുടിപ്പതിനില്ലയൊടകൾപോലുമുടപ്പതി, നില്ലാ
 തൊരുവക ഭൂതപ്രേതപിശാചജഗൃഹ്ണിതവികൃതശരീരികളാ
 യവശേഷിച്ചമരം പ്രജകളുമായ് തിരുവഞ്ചിവസുന്ധരയു
 ഴലന്നേരം കേൾക്കവതെന്തൊരു കൂട്ടമണിദ്ധാനി! കൂട്ടമണി
 ധാനി!! കോട്ടയ്ക്കുകവും പുറവും ഘണ ഘണ കൂട്ടമണിദ്ധാ
 നി! കൂട്ടമണിദ്ധാനി!! യാന്ത്രികശാലകൾതോരുമശാന്തിദമാ
 ന്ത്രികകാഹളമൃളംവിളിയും കേൾക്കവതെന്തെന്തരഹരശി
 വശിവ!! ജനനിവരാകിനി ഹതസുകൃതെ, മതി നിന്നുകൾ

തവചതിമൂലംതിരുവടിയയ്യോ ഹതവിധിയെന്തിഹചെയ്തു!! ബഹുഷമഹൽസുധിപത്സു നിജപ്രജകൾക്കുമപ്രിയ താതനിലും ബഹുശ റതുണമലിവൊടു പോറിയതാതൻ ധർമ്മമഹീപതി നിഖിലചരാചരാജീവനദായകനാശ്രിതബഹു ജനചിന്താരത്നം കർക്കശമിരുപതുമൂന്നൊടിണങ്ങിയ കൽക്കരിയിരുളിൽമറഞ്ഞൊന്നെന്നോ!! കൺകളിരുണ്ടമ! ചെവി കളടഞ്ഞു തലയ്ക്കുകറക്കമൊടഞ്ചവസുന്ധര വഞ്ചിനിരാശ്രയ കൂനിൽക്കുരുവായ്കേട്ടു വിപത്തിതുവീണ്ടും വീണാൾ മൂർഛയിലുടനെ!! അയ്യോഭഗവതി ജനനിധരെ ഹമ! കയ്യോടെങ്ങഴുന്നെള്ളി തിരിച്ചിനിയെന്നെഴുന്നള്ളിടുമെങ്ങടെ താതൻ മൂലകനെങ്ങടെപാലകനെങ്ങടെ ദേശികനെങ്ങടെ മാതൃലണെങ്ങടെ ശോധധികരുണാവാരിധിയെങ്ങടെ കൺമുന്നരുളിയുടെവംതായെ എങ്ങെഴുന്നള്ളിതിരിച്ചിനിയെന്നെഴുന്നള്ളിവരുതുണയാരിനിയെങ്ങൾക്കെന്തിനു നാടിനിയെന്തിനു നവീടിനിയെന്തിനു ധനവുധാന്യവുമെങ്ങടെ നിന്തിരുവടിയൊടു ചേർപെടുവോക്സിനിയെന്തിനു ജീവിതമയ്യയ്യോ കൊടുവെള്ളപ്പടയുടെമുഷ്കിനു കീഴ്പെടുള്ളതശേഷമൊടുങ്ങിവലഞ്ഞു തളൻ നിരാധാരന്മാരാമടിയങ്ങളെയിന്നവിട്ണമിവണ്ണന്നിന്തിരുവടിയേ ഹന്തവടിഞ്ഞേ!! സഞ്ചിതഭക്ത്യനുരാഗഭരാദവഞ്ചിനിരാശ്രയയായ്ത്തിന്നല്ലൊ പൊന്നിളമത്തിരുവടിയൊരുബാലകനെന്ന വിടുന്നു ഏനച്ചില്ലല്ലൊ! അത്തിരുവടിയുടെ നിർമ്മലമൂല്യം ന്പൊൽത്തിരുമുടിപ്പൂച്ചില്ലല്ലോ! അത്തിരുവടികളിലീടിയങ്ങളുടെ രക്ഷണഭരമേല്പിച്ചില്ലല്ലോ! ജനപദപുവാമതുകളിലിങ്ങിനെ വഞ്ചിയിൽമുറവിളിപൊ

ഷിഖർനിതു. കെട്ടുകാളാക്കെയഴിഞ്ഞുപുറംവഴി ചിന്നിച്ചി
 തറിയ നിവധിപുരവാതരണീജനാലനകബരികാടംബി
 നികരനിരന്നും, കടന്നംസഹിയാഞ്ഞരുമപ്രജകളുസ്സിലല
 ളിടുമിടികൾതടന്നും, അഴലൊഴിയാതെ കരഞ്ഞുകലങ്ങിയ
 കൺകളിൽനിന്നതിരും ചുട്ടബാഷ്പകണോൽകരമാരിചൊരി
 ണ്തും പദമനു ഫന്ത ഭരന്തനിരന്തരദുഃഖിതനന്തതിവഞ്ചി
 യിൽവന്നിടപെട്ടമഹാവഷ്ഠുവതെന്നിനിയൊഴിവതു ഹരി
 ഹരിഭഗവൻ:—

“കല്പാന്തംവരെ വാഴ്വ വാഴ്വ റുവർൻ
 മൂലർക്കു”നെന്നത്ഥവ-
 നല്ലാളം കവിസുകതിയിന്നു സഫലം
 ഹാ! വഞ്ചിഭൂനായികെ!!
 തൽപാഥപ്രളയത്തിൽമുങ്ങിനിവരെ
 തപൽകണ്ഠസൂത്രം മഹീ-
 കല്പാനോകഹമല്ലി ഫന്ത!ശിവനേ! പൊയ്-
 ഘോരയതെന്നേയ്ക്കുമായ!!

31

കേണന്ധീഭൂതാഹ്തായശ്ചലോടു തലത-
 ല്ലന്ന ലക്ഷോപലക്ഷം
 പ്രാണസ്തേഹംപെടും തൻ സുതരൊടുമൊരുമി
 ച്ചാത്തയാം വഞ്ചിമാതാ

കാണക്കാണെ പ്രിയപുണ്യഭൃട്ടമരുമ-
 ചിത്തിരർക്ഷൻപുരാൻ തൻ
 ചേണഞ്ചും പിഞ്ചുപൊന്നാർത്തടവിരിവിലണ്-
 ചാനനം നിശപസിച്ചാരം!

32

പ്രായം കേശമാരമാത്രം, ഭരണകലകളിൽ
 കൈയ്ക്കടത്തിത്തുടന്നി,-
 ലായത്തം വഞ്ചിരാജ്യം ബഹുമുഖവിഷയാ-
 കീണ്ണകാര്യാത്മജാതം,
 ശ്രീയഞ്ചും മാതൃലപ്താൽത്തിരുവടികൾ നമി-
 ചെന്നുമാജിച്ചിടും തൻ
 ശ്രേയസ്സിൽ തൃപ്തിവന്നി,ല്ലിടറി തിരുവളം
 ചിത്തിരർക്ഷൻപുരാൻ!!

33

കുമാരവദനിലസിതശക്തിയാകിലും
 കുമാരനാം ഗുണനിധി ചിത്തിരർക്ഷജൻ
 ക്ഷമാധിപോപ്യതിമമതിം വ്യഥാമിമാം
 ക്ഷമാവശസ്സായമസഹീഷ്ടഭീഷ്ടതഃ

34

ചേണാളും പ്രേമമോടൊത്തനവധിവരിഷം
 നാഥനായ് വാണ മന്നിൻ-
 പൂണാരം മൂലകക്ഷാപതിയൊടുമൊരുമിച്ചാ-
 തമചൈതന്യവുപോയ്

കേണാകെത്താണമന്ദിനച്ചവിടെയുമൊരുപോൽ

ശുദ്ധമെ ശുന്യമായി-

ക്കാനായ് പിറേന്നന രാലയനഗരി നിര-

സ്തോർമ്മിയാം കായൽപോലെ.

35

മികവാടുമയരെക്കരിങ്കൊടിക്ര-

റകം പുരവീഥികളിൽപ്പറന്നുകാനായ്,

പ്രകടകുരിനിഴൽപ്പുറപ്പതെന്ന-

ണകലുവതൊന്നിനി വഞ്ചിനാട്ടിൽനിന്നും.

36

മാത്രാന്തരെ പുരിയിലന്ന പരേതനായ

ഗോത്രാപതേസ്തദനമൂലമമീവലാരേ

ഗാത്രാന്തസംസ്കൃതിയെന്നിയമുകലോഷ-

യാത്രാവിശേഷമുദ്രുൽ പരിചാരപൂർണ്ണം.

37

മഹാരാജാവായിച്ചരമഗതനാം മൂലകനെയും

മഹാരാജാവായിപ്പദമുടയ ചിത്രർക്ഷജനെയും

ഇഹാലോകിച്ചൊപ്പം തിരുവടികളിൽത്താണുതൊഴുവാൻ

സ്വപ്നാപൂർവ്വം നാനാജനതതി നിറഞ്ഞു നഗരിയിൽ. 38

ഉദ്യോഗസ്ഥപ്രധാനൈന്നിജസചിവവരെ-

സ്സൈനികൈസ്സൈന്യനാഥൈ-

ദ്യൈന്യരാചാതുർമുഖൈസ്തദനപരിവൃതഃ

പൗരമുഖൈഃ പ്രജാഭിഃ

ഓഖാചാരാനിരസ്താഖിലതന്വിലസൽ-
 ഭൂഷണൈരേകവസ്ത്രേ-
 സ്സദ്യഃ ശ്രീചിത്തിരർക്ഷൻ തിരുവടിരന്യ-
 നാതുലസ്യാന്യയാത്രാം.

39

പാരം ക്രന്തലഴിഞ്ഞുലഞ്ഞു ശവമ-
 ബത്തെച്ചുഴന്നുച്ചുകെ-
 സ്സോരസ്താഡവിലാപമെത്തിയ വധു
 വർഗ്ഗത്തിനത്രേ തദാ
 നീരസ്യോദ്ധ്യസിതാസിതാഭൂവിചലൽ
 ഖണ്ഡാജരതന്നാഗ്രതോ
 വാരഞ്ചാശശിപോൽ വിളങ്ങി തിരുവരം-
 കൂറിന്റെ പുണ്യാദയം!

40

ഇന്ദ്രനീലനിറമായ മിനുത്തൊരുടയാട
 ചാത്തി, വളരുന്നവാർ-
 കന്തളം പുറകിൽ വാലുമിട്ടു ബത കെട്ടി-
 വച്ചു തിരുനെറ്റിമേൽ,
 ഹന്ത! തൃക്കരതലത്തിനാൽ കശവഹിച്ചെ-
 ഴുന്നരുളിടുന്നതാ
 വൻതപസ്സലകചെയ്തതിൻഫലമൊരോമ-
 നക്കനകവിഗ്രഹം.

41

ആവിഭാതസമയത്തിലമ്പൊട്ടു വിടിന്നി-
 ടുന്ന നരതാമര-
 പ്പുവിനുള്ള നവരാമണീയകരസം വ-
 ശിഞ്ഞൊഴുകിടുന്നപോൽ
 ശ്രീവിലാസമിയലുന്നൊരാക്കനകമൂർത്തി-
 യല്ലി വസുധേ, ഭവൽ-
 ഭാവിഭാവുകനിദാനമായനിധി ചിത്തി-
 രർക്ഷജനിരമ്പുരാൻ.

42

ഇരുവശവുമായ് തിങ്ങിക്കൂടും പ്രജാവലിയെക്കട-
 ത്തിരുമിഴികളാൽ തുക്കൺപാത്തും പുരോഭാവി ഭൂമിയിൽ
 അരുണിമവഴിഞ്ഞെലും ചെന്താരൊളിച്ചെറുപിണ്ഡുകാൽ
 കരുണകരുണംവെച്ചും പൊൻരമ്പുരാനെഴുന്നള്ളിനാൻ!

43

പൊന്നമ്മാവന്റെറയുല്പക്രിയകളെ മുറപോൽ-
 ചെമ്പുതീന്നായൊരുങ്ങി-
 തന്നത്താൻപോന്നിവണ്ണം മുതജഡമരുളും
 പള്ളിമഞ്ചത്തിനൊപ്പം
 പൊന്നംഭോജത്തുടംപിഞ്ചടിയീണയരുളി
 ചിത്തിരർക്ഷൻപുരാൻ ത-
 നന്നത്തെപ്പോക്കതയ്യോ ജനതയുടെ കരം-
 തട്ടു വീണ്ടും തകർന്നു!

44

തളിരൊളിമുദുചോരപ്പിഞ്ചുതൂക്കാലിതയ്യോ!
 പരമശരണരെങ്ങരംകേകജീവാതുവല്ലീ!!
 പരഷദൃഷ്ടപാപം പാതയിൽപ്പാരമുന്ത-
 ന്നളവതിൽവരുകിലേ നൊമ്പലം തമ്പിരാനേ! 45

അരുതിതുമിഹകാണാൻ പത്മനാഭാ ഹരെ, നി-
 ന്തിരുവടിയിതു തുക്കൻപാർപ്പാൻ ശക്തനെന്നോ
 കരുണകരുണമേവം വിങ്ങിവിങ്ങിപ്പറഞ്ഞാ-
 ള്ളെരുവഴിയിൽ നിറഞ്ഞൊരൊക്കെ വാവിട്ടുകേന്തു. 46

സ്രവദശ്രഷ്ട സർവ്വജീവലോകേ-
 ഷപവഗന്ത്യാം പരിമൂർഛ രാജധാന്ത്യാം
 അത മന്ദമണഞ്ഞു ലോഷയാത്രാ-
 ഗതിയാപ്പള്ളിയടക്കമുക്കിലെത്തി. 47

ഗദ്യം ന.

അവിടെനെടുമ്പാകെട്ടിവിതാനിച്ചുകിലണിത്തുടർ
 തുക്കവിളക്കുകൾ വരിവരിയിട്ടുകൊള്ളത്തി,യയോളവി കുത്തു
 വിളക്കുകൾ പത്തയ്യായിരമൊത്തുഡുവിതതികണക്കതെളി
 ഞ്ഞൊളിതിറവിയ വേദിയതിൽ സുഖസുരഭിലമലയജവ
 ണധശരങ്ങൾ അടുക്കിയൊതുക്കിസ്സാന്ത്രാണിയുമൊത്തൊ
 സഗന്ധമിടിച്ചുപൊടിച്ചു ഘൃതദ്രവമിതമൊടൊഴിച്ചുകഴിച്ചു
 തിരുപരിപരത്തിയിണക്കിയതിന്മേൽ കർപ്പൂരക്കളിർകന്ന
 കൾകൂട്ടി വടിച്ചുനിരപ്പുവരുത്തിയതിൽക്കസവൊളിതിളകി

ന നവനീരാളങ്ങൾവിരിച്ചചമച്ച നരാധിപനുടെ—തിരുമൂലകനുടെ ചരമാഞ്ചിതപള്ളിസ്തനനരലം—തൃപ്പള്ളിയടക്കി ലിണങ്ങിയകട്ടുഴന്നു പദാതികൾ നളികമുഖത്തൊടുനിജമുഖവുഞ്ചത! താഴ്ത്തിനമിച്ചണിയിട്ടിടവേ, കൊടികളകറ്റിയകുന്തത്തലകൾ കനിച്ചസീലതകളൊതുക്കിയയോമുഖരായ് ക്ഷേതിരപ്പടചുറ്റിനിരന്നിടവേ, ഗളതലമണികളഴിച്ച മുഖാവരണാഭരണങ്ങളകറ്റി മഹാമദഗജനിരയൊരുവശമണിനിന്നിടവേ, കവണികൾമാത്രമുടുത്ത നിരസ്സവിഭ്രഷണമുരസികൾക്കുപിണച്ചും വാക്കെയ് പൊത്തിയുദഗ്രമുഖത്തൊടുമന്ത്രിയൊടൊത്തുപമന്ത്രികൾ മുതലാമുദ്യോഗസ്ഥപ്പരിഷപകച്ചണിയിട്ടിടവേ, തമ്പികളുപലനമ്പകളും ബഹുബന്ധുപാലശ്മിരൊടുനേഞ്ഞിടിപ്പൂണ്ടവിടവിടെ നിരന്നിടവേ, തൊപ്പിയെടുത്തചെരുപ്പുകളുരിത്തലയുംതാഴ്ത്തിയൊരേത്താംഗലരനവധിനിന്നമിഴിച്ചിടവേ, സവിനയബഹുമതിയരികിലണഞ്ഞധിരാജപ്രതിനിധിമുതലനവധി ബഹുമാന്യജനങ്ങൾദിവംഗതനാം നരപതിയുടെതിരുജഡപടളവിനറുസുമമാലകൾചാർത്തിവണങ്ങിടവേ, പ്രിയധവനുടെവിരമാർത്തികലൻ ധരാനഗരീപരമംഗലഭേവതയുംപ്രിയദയിതയുമഹമ്മ! കരഞ്ഞുകരഞ്ഞുപരം മനീമോഹമിയന്നമയങ്ങിടവേ, കബരിയഴിച്ചുപറമ്പഴിചിന്നിയുരസ്സിലടിച്ചുപുരസ്സി കൾമുറവിളികൂട്ടിടവേ, “ആരിനിയാശ്രയമെങ്ങൊരുഗതിയിനിയെങ്ങുടേശേവധിപോയി ഹരേ ഹാ!” തിങ്ങിനിറഞ്ഞിയലുംബഹുജനതരിയിങ്ങിനെനിന്നുകരഞ്ഞിടവേ, സമുചിതസമയസമഞ്ജസരാഗവിരാവവിശേഷം വാദകഭടർക്ഷുഭ്രതി

ഭവേ, ചിതയുടെമുഴുലവുമാഹിതവഹ്നികൾ ഹവനവിധിക്കു
മുതിർന്നിടവേ, ദ്വിജവരതതിപലതരുമറമന്ത്രശതങ്ങൾമുതി
ന്നുരുവിട്ടിടവേ, നഗരിയിൽനിറയവെയണിമണിനിരയുടെ
ഘണഘണഘോഷമുയന്നിടവേ, ബഹുജനതതിയുടെ “ഹരി
ഹരിശിവശിവ” ജപമൊലിമുഖരിതമായിടവേ, അചരചര
കലിതമുലകൊടുഗഗനവുമതന്തപകച്ചമരുന്നളവേ:—

ആരാൽ ശ്രീചിത്തിരർക്കുൻ തിരുവടി പനിനീർ
പാലിവറ്റിൽത്തികച്ചും
നീരാടിച്ചംഗലേപാഭരണവിഭവമോ-
ടൊത്തു പൂമാലചാത്തി
നീരാളപ്പട്ടിൽമൂടിത്തിരുജഡമതിനെ
ദേശികാനജയോടൊ-
ത്താരായിച്ചാതു കട്ടപ്പറമതിലെഴുന-
ളിച്ചു ബാഷ്പാകലാക്ഷൻ!!

48

കളയെന്തടുക്രലമിട്ടുമൂടി
തൃളസിത്തണ്ടുകൾ വച്ചടുക്കി മേന്മേൽ
വളരും ചിതയിൽ സമന്ത്രകം നെ-
യുളവില്ലാതെ പകൻ ഭൂസുരന്മാർ!!

49

സാമവേദമവനീസുരപ്പരിഷ മറു
ലോകരവിലം ‘ഹരേ
രാമ’യെന്നുമുരുവിട്ടു മുറുമൊരു ഭക്തി
ഗാനമുയരുംവിധയ

ആമയം ഹൃദി വളൻ മൂന്നു വലത്തു

വച്ചു തൊഴുതെൻപുരാ-

നോമനക്കാരലത്തിനാൽ ചിതയിലഗ്നി-

യും ബത! കൊളുത്തിനാൻ!!

50

ഭവനന, തിരുമൂലകങ്കലേരും

പുരുതരഗൗരവബുദ്ധിയാൽ മടിച്ചോ

ജനതതിയുടെയശ്രുവാൽ കുതിന്നാ

ചിതയതിലൊട്ടിട മന്ദഭാവമാർന്നു.

51

വിസ്തൃയം ഫഹ! വളന്റയൻടൻ

സസ്തയജപനവൈഭവത്തോടേ

അസ്തദീയസുകൃതത്തിടമ്പിനെ-

ബഭ്രുമാക്കി ഭഗവാൻഷർബ്വധൻ!

52

ഏവം പൊൻമാതൃലൻതൻ ചരമവിധികളെ

ജോരൂധർമ്മാനരൂപം

ഭേവൻ ശ്രീചിത്തിരർക്ഷൻതിരുവടി വിധിവ-

ന്നിർപ്പഹിച്ചു ധരഭാരം

താവൽത്താനസ്തരാജാമകരുചിയൊടീരു

ണ്ടുള്ളതാമന്തരിക്കും

താവും തൽപ്പട്ടണത്തിൽക്കലഭവനമെഴു-

ന്നുള്ളിവാണാൻ തദാനീം.

53

ആയതാശയൊടു കാത്തുപോന്ന നിധി പോയ
 പോലെ ഹതജി വനാഃ
 ഭൂയസാ സ്വഹൃദയേഷു വിക്രബതയാല-
 ഭൂനയനാനനാഃ
 കായവും ബഹു തളൻ പള്ളിയടമുക്കിൽ
 നിന്നു നിവരെയ്ക്കഡ-
 പ്രായരായലമിഴഞ്ഞിഴഞ്ഞഥ പിരിഞ്ഞി-
 തേ സപദി തേ ജനാഃ.

54

ചേലാണിഴം പണികളൊക്കെനിറുത്തി, നാട്ടു-
 വാലായ് മയാലിരുമുഞ്ചരമോടുകൂടി
 കാലാനുകൂലവിധവോചിതവേഷവൃത്യാ
 മാലാന്നിതേ ഹഹ! വിയോഗിനി വഞ്ചിമാതാ.

55

ഹൃത്തിലേററമരുമപ്പെടും പരമഭക്തിയാ-
 ന്നു സചിവാദ്യരോ-
 ഞാത്തിടപ്രഭവരേണ്യർ, പെരുവരർ, ബാസ
 വക്ഷിതിപരം തദാ
 ചിത്തിരർക്കജനിബാലകൻ വലിയതമ്പു-
 രാന്റെ തിരുമുമ്പിൽ വ-
 ന്നത്തിയത്ര സമയോചിതോപദേശം വച്ചു
 ചേവടി വണങ്ങിനാർ.

56

സ്വീകരിച്ചിവരെയൊക്കെയും സമുചിതാഭ-
 രേണ, മലവെള്ളമാ-
 ന്നാകവെ പൊറ്റിയിട്ടെ തൻ പ്രജകളെക്ക-
 റിച്ചുറിവതിന്നുതാൻ
 ഹാ! കടന്നു തിരുനാവായന്നുതവിടേയ്ക്കു
 ഹന്ത! ഭഗവൻ ഹരേ,
 നീ കനിഞ്ഞു! വിജയിച്ചുവഞ്ചി! ജനതേ,
 ഫലിച്ചു ഭവദീഹിതം!!

57

“വ്യാജമെന്നി ജനതയ്ക്കു വേണ്ടതുണ ചെയ്യ-
 കാദ്യ, മഥ മാതൃലൻ
 രാജമെഴുതിയുടെയുദ്ധദൈവികസമാപ്ത
 കർമ്മപരിപാടികൾ
 രാജസൂയമഖവദിശ്ശുദ്ധിവിഭവ-
 ഷ്ശെളൊത്തുടനൊരുക്കുക”-
 നോജസാ സചിവനേകി കല്പന കമാര-
 നാം വലിയതമ്പുരാൻ!!

58

ഹന്ത! പെരുരൊട്ട “നാം ചെറുപ്പമറിവുറ-
 നിങ്ങളുടെ സഹായമാ-
 ണെൻതലച്ചുമട്ടു തെല്ലതാഴ്ന്നി നെടുവീഴ്ന്നി-
 ടാനതകിടേണ്ട മെ

ചന്തമാൻ ഏടയം പരസ്സമറിഞ്ഞു-
 വേണമവിലം, ശുഭം
 സന്തതം ശരണമ് ശ്നെനനചിതഭാവ-
 ഗർഭമരുചീടിനാൻ!!

95

ഒരു ചെറിയകുമാരൻ മാത്രമാണെങ്കിലും നി-
 ന്തിരുവടി സുധി ചിത്രർക്കുന്റെ ശക്തിപ്രഭാവം
 കരുവിലെമുളയിൽപ്പോൽ കണ്ടുത്തെട്ടിത്തടാനീം
 തെരുതെരെ വിനമിച്ചാരേവരും പാദതാരിൽ. 60

ചിത്രർക്കുന്ന് പരേതഭേദിയിലെയും
 ഭക്തിക്കു, മത്രാത്തനഃ
 ക്ഷത്രശ്രീയുടെ നിസ്സപതഗതിയാം
 ശക്തിക്കുമൊക്കുംവിധം
 ചിത്രം ചിത്രതരം സമസ്തജനതാസ-
 മൃക്സ്തപ്രവൃത്തിയാ-
 മത്രയുക്തകടമായ നന്നിതു പിതു-
 ശ്രാദ്ധാദികം സർവ്വവും.

61

വിത്രസ്താശേഷജീവി വ്രജമുലകിനെയും
 കാളരാത്രിക്കുളയും
 പ്രപൃഷ്ടപ്പെട്ടൊരാപത്തൊടു മൊരുവിധമം
 ക്കുടം തളളിനാക്കി

ചിത്രർക്കുൻ മാബലിപ്പൊൽത്തിരുവടിയുടയം
 ചെയ്യുമോണത്തെ മുന്നി-
 ടെത്തി ശ്രീവഞ്ചിഭൂവിൽ ദൂതിവിതരി മുദാ
 വന്നു പൊൻചിങ്ങമാസം!

62

വാനാളം തിരുമൂലകന്റെ സുകമാ-
 രാകാരലാവണ്യമോ-
 ട്തനാപേതഗുണൈസ്സമിദ്ധാഘടയ-
 ശ്ചിത്രർക്കുജൻ രമ്പുരാൻ
 ആ നാൾത്തൊട്ടിഹ വഞ്ചിഭൂമിപതിയായ്
 തന്നുററസിംഹാസന-
 സ്ഥാനാരോഹമഹോത്സവാത്ഥമുദഭൂ-
 നാനാവിധോപക്രമം!

63

ഇപ്പാരിൻ പുണ്യസത്തായ് ജനിയിലിളമയായ്,
 വ്യാഴവട്ടത്തിനുള്ളിൽ
 തൃപ്പാപ്പൂർ മൂപ്പിലായി, തടന തിരുവിതാം-
 കൂർമഹാരാജനായി,
 തൃപ്പാണിക്കുള്ള ചെങ്കോൽ—നടയിലെയുടവാൾ
 പത്മനാഭന്റെ ചെമ്പൊൽ-
 ത്തപ്പാദത്തിന്റെ ദാസ്യത്തിലെയുടമയൊടും
 ചിത്തിരർക്കുൻ വഹിച്ചു!

64

അജനയെടുവാൻ വഹിച്ച ചിത്രം-
 ക്ഷജനധുനാ സുധി പത്മനാഭഭാസൻ
 വിജയമരുളി ശക്തിയാൻമർത്യ-
 വ്രജബലശാലി വിശാഖനെന്നപോലെ.

65

ഗദ്യം 4.

അഥ സപദി പിഞ്ചുപൊൻപൈതലാണെങ്കിലും വ
 ണ്ടിട്രവിന്റെ മംഗല്യസൂത്രം, പ്രജാസഞ്ചയത്തിന്റെയേ
 കാശ്രയം, മൂലകൻ തമ്പുരാൻ സഞ്ചയിച്ചുള്ള പുണ്യോൽ
 കരം, പത്മനാഭന്റെ മൂർത്തികൃതാശീഃഫലം, ചിത്രജൻതമ്പു
 രാൻ വഞ്ചിസാമ്രാജ്യസമ്രാഡ് പദപ്രാപ്തിയോടഞ്ചിടും സ്വ
 ണ്ണകംഭാഭിഷേകത്തൊടെ മിന്നിടും തൻമണിപ്പൊൻകി
 രീടും വഹിച്ചുനതസ്വണ്ണസിംഹാസനം വാഴ്വാന്തന്നിടും
 വാസരം വന്നണഞ്ഞീടവെ പന്നഗാധിശപുത്രകുണ്ഡം സ
 ച്ചന്ദ്രം സമ്മദക്ഷീരവാശിയാദിയും സന്തതാഹ്ലാദമാം ച
 ള്ളികാദ്രാവകം ചന്തമോദേ പുരണ്ടാഭകൈസ്തന്നലം പര
 രോടൊത്ത സാമന്തദ്രുപാലരും വേദിയന്മാർ മഹാബാഹു
 വന്മാർ തുടന്നെത്തിയോരോജനം തിങ്ങിവിങ്ങിപ്പുറാലംകൃതി
 ച്ചാത്തുമായ് എങ്ങുമെങ്ങുംവളന്നൊത്തുകോലാഹലം ചിങ്ങ
 മാഷ്ഠോഷോഡശാഹസ്സുപോയിടവെ!

ചേണിൽച്ചിത്രർക്ഷജൻതൻ മണിമുടിയിലണി-

ഞ്ഞീടുവാനുള്ള ഭാസ-

ന്മാണികൃഷ്ണാൻകിരീടം കനകകരലസൽ

കാത്തിയിൽപ്പൊക്കി മുന്നിൽ

കാണിച്ചുനിദ്രശോണാംബരസുഷമയിലാ-

റാടിയും കാക്ക വഞ്ചി-

ക്ഷോണിത്തട്ടിന്നനേക്കാത്തുളരസമണവു

പൊന്നുഷസ്സു മന്ദം!!

66

വാരഞ്ചിടുന്ന ഭാവിക്ഷണമതിലണിയെ,

“ച്ചിത്തിരർക്ഷൻപുരാൻതൻ

ധീരശ്രീയായമൃദ്ധാവതിൽ മണിമകടം

പോലെ, ബാലാർക്കബിംബം

പാരം പൂർവാദ്രിശീഷോപരി വിലസിടവെ

പന്നഗധീശപത്മ-

സ്താരസ്യശ്രീവിലാസോദയകലവികള-

ഞ്ഞല്ലമെ ചൊല്ലവല്ലേ!

67

ഇതഥംകാരം പുരത്തിൽബൃഹദമുയരവേ,

പത്മനാഭാലയത്തിൽ

ശുദ്ധന്മാർ സപ്തദിവ്യർഷികൾ മഹിമയെഴു-

ന്നഗ്നിഹോത്രിദപിജന്മാർ

ബലശ്രദ്ധം പുരാണശ്രുതിപരമഭിഷേ-
കാത്മകമർദ്ദമെന്തെ-
ബുദ്ധബ്രഹ്മപ്രകാശം ഭൂമി ദിവ്യവളം-
മട്ടു വത്തിച്ചിരുന്നു!!

68

ആലും മാവും കുരുത്തോലകൾ പുതിയ തളിർ-
പ്പുകുലച്ചാത്തു മാലാ-
ജാലം നൽച്ചെങ്കരിക്കിൻകലകൾ പലതരം
പകപരംഭാകദംബം
ചേലുററീടും സുവണ്ണാംബരമണികൾ വിതാ-
നങ്ങൾ നാനാതരം പൂ-
ണ്ടലും മേലാപ്പുമായിച്ചു! മതിലകവും
രമ്യമായുപ്പുനിച്ചു!!

69

പൊന്നിൻതട്ടിൽത്തുളുമ്പെപ്പരിമളമിളകും
നെയ്പകർത്തിക്കൊളത്തി-
ച്ചുനിദ്രാഭം നിറന്നങ്ങിനെയൊളിച്ചൊരിയും
ദീപലക്ഷോപലക്ഷം
ഒന്നിച്ചേകുന്ന സന്തോളവിഭവമഹാ-
ഭവ്യദിവ്യപ്രകാശം
തന്നിൽ ശ്രീപത്മനാഭാലയമരിലകമ-
നഗ്രകാന്ത്യാ വിളങ്ങി.

70

സരസതയൊടു പഞ്ചവാദ്യനാഗ-
 സപരബഹുകാമമുശംഖനാദഭേദഭേദഃ
 പരമപുരുഷസന്നിധാനവപ്രാ-
 ബരമധുനാ മുഖരീഭവിച്ചിരുന്നു.

71

നാനാമോമങ്ങൾ പുഷ്പാഞ്ജലികൾ മുറജപം
 മന്ത്രതന്ത്രങ്ങൾ ദിവ്യ
 ജ്യാനാർഹം പുണ്യതീർത്ഥാദകകലശമഹാ
 കുംഭപൂജാവിധാനം
 ഓനാശീഃസ്തോത്രപാരായണവിധികൾ നിറ-
 ണ്തശ്ചപമേധാധാപരാഗ്യാ-
 സ്ഥാനാർഹാനന്ദലക്ഷ്മീവിഭവമൊട്ടു വിശാ
 ജിച്ചിതാ വിഷ്ണുവാടം.

72

ഹവിർഘൃതഘനാഷ്ടഗന്ധഹിമതോയപുഷ്പോത്ഭവം
 പവിത്രസരമൃമാകമൊരു സൗരഭം മേൽക്കുമേൽ
 സുവിപ്രവാവേദഘോഷമൊടുയൻ വേദിക്കുക
 കവിഞ്ഞു ഗഗനാകുണാവധി വളൻ പൊങ്ങി തുലോ.

അതിശുഭഭിഷേകത്തിന്നെഴും സമുഹൃതം
 പ്രതിനിമിഷമടക്കംതോറുമുത്സാഹപൂർവ്വം
 അതിഥികൾമുതലെത്തിച്ചെന്നൊരാ ഹിന്ദുലോകം
 മതിലകമിടതിങ്ങുമട്ടു വന്നെത്തിനിന്നു!!

74

വാരുക്കൊണ്ടഭിഷേകമണ്ഡപമതിൻ

ചുറ്റും യഥാസ്ഥാനമാ-

പ്പേരൂരോരതിമീറ്റർ ബാസ്തവരുമാ-

സ്സാമന്തഭൂപാലരും

ചേരും ജനികളും പ്രഭുക്കളുമരോ

മാടമ്പിമാർ തമ്പുരാ-

ന്മാരും തമ്പികൾ പൌരരെന്നിവർ മുദാ

കൈയ്ക്കെട്ടി നിന്നീടിനാർ.

75

അങ്ങിങ്ങു നാലുപുറവും മണിഗോപുരങ്ങൾ

തെങ്ങിക്കടന്ന ബഹുലക്ഷജനപ്രവാഹം

തിങ്ങിപ്പരന്ന വിജയാരവമോടുകൂടി

ത്തങ്ങിത്തടാ മതിലകം മതിയായിടാതായ്.

76

വാരഞ്ചും ദീപകോടിപ്രഭയുടെ നടുവിൽ

സ്വച്ഛരതപ്രകാശം

സ്ഫുലുധം വെട്ടിത്തിളങ്ങിച്ചിളവെയിലിള-

കുമട്ടു കാണായിവന്നു.

സൂരൻ നേരേപടിഞ്ഞാറുദയമരുളിവ-

ന്നജലിക്കുന്നപോല.

നേരം ശ്രീകോവിലുറപ്പുക്കരശ്ശനമാം

പത്മനാഭസ്വരൂപം!

77

സാമന്തൊടുള്ള വേദധ്വനി, സനകമുഖ-
 പ്രവൃത്താമഗ്നിമോതി-
 സ്തോമം, ലക്ഷ്മീവിലാസം, നവരഹനതുളസീ-
 മാല്യസൗരഭ്യസാരം,
 നാമം കീർത്തിച്ചു തിങ്ങും സുകൃതികൾ പുരുഷാ-
 രങ്ങൾ, ആ ക്ഷേത്രവാടം
 ശ്രീമദ്ദൈവകണ്ഠസാക്ഷാത്മാമഹിമയൊടു വിര-
 ജിച്ചുകാണായിതപ്പോൾ.

78

തക്കംപാർത്തണിവെടി ഭേരിയോടുകൂടി-
 ളിക്കെല്ലാം സ്വദിതി നടുങ്ങവേ മുഴങ്ങി;
 തക്കംവേണ്ടിനിയഭിഷേകലഗ്നമായെ-
 ന്നൽകണ്ഠാഭരമൊടുനിന്ന കാണിലോകം.

79

ആരാദ്രാജർഷിരത്നം മനകലതിലകൻ
 ചിത്തിരർക്ഷൻപുരാനം
 നീരാടിച്ചെന്നു ദേവദിജഗുരുപിതൃമാ-
 താക്കളെബ്ദകുതിപ്പൂർവ്വം
 ആരാധിച്ചുപ്രായോക്തശനഭവനഗോ-
 ഭൂമിദാനങ്ങളും ചെ-
 യ്ക്കാരാജനംഗളോദ്യദിഭവമൊഴെഴുന്ന
 ഉള്ളതിനാരംഭമായി.

80

കുന്തം വാളീട്ടി ശുലം ഘൃണി പരശു ഗദാ
 ദ്രായുധശഘ്നങ്ങൾ കൈക്കൊ
 ള്കത്തസ്സോടംഗരക്ഷാപുരുഷൻ, പരിജന-
 സ്തോമമസ്തോകസഞ്ചം,
 ചന്തത്തിൽ കൈയ് വിളക്കേന്തിന തരണികളും
 രണ്ടുഭാഗത്തുമായ് നി-
 ന്നന്തർഗ്ഗേഹാൽ ക്ഷിതിക്ഷിന്മണിയുടെയെഴുന-
 ഉളത്തു കാണായിതപ്പോൾ!

81

കേശഭാരപരിവേഷമായ മുഖചന്ദ്രനും,
 ശ്രവണവിസ്ഫുരൽ-
 ചേശലദ്വതിയുഡുക്കൾ, വൈരമണിമാല
 മാറി, ലുപവിതവും,
 കാശരമൃദുചി പൊന്നണിക്കുസവിയന-
 രയ്ക്കൊരുടയാടയും
 ശ്രീശങ്കരതനിത്! ചിത്തിരർക്ഷജനി വഞ്ചിഭൂ-
 പരമദൈവതം!!

82

അലസാംഗിമാരുടെയുല്ലാസകലാപനി-
 യ്ക്കുലഭേന്തു പെരുരരുടെയാർപ്പുപൊങ്ങവേ
 വിലസൽപ്രതാപമെഴുനളി രമ്പുരാൻ
 മലരൊത്തു പൂക്കൾ വരിയിച്ചെഴും പഥം.

83

ശാന്തോദരീമണിചകോരികരം രണ്ടുപാടും
കാന്തോളമെത്തിയ ദ്രഗഞ്ജമലചഞ്ചുപുഞ്ചൈരും
ചേതോഹരം നൂവരചന്ദ്രസുധാംഗലക്ഷ്മീം
ജാന്തോദയാഭിനവമുറ്റം നകനർകൊണ്ടാർ.

84

മതിലകമെഴുന്നള്ളി ശ്രീബലിപ്പന്തലിൽക്കൂ-
ടതിലാലുപദപാതം നീങ്ങിയത്യന്തഭക്ത്യാ
ശ്രുതിയുടെ പൊരുളാകും പത്മനാഭന്റെ മുമ്പിൽ
ഭൃതിയൊടു വിലസും പൊൻമണ്ഡപംപൂകി ഭൂപൻ!

“പത്മനാഭ പരദൈവമേ” പദമിവറ

രണ്ടിലളവേ മന-

സ്സുത്ഥമാൻ നിഖിലാത്മവും സപദി സംഗ്ര-

ഹിച്ചി തിരുജിഹ്വയാൽ

ഹൃത്തമറ്റരുളിയാഹിതേന്ദ്രിയമു-

ദശ്രവായ് മുക്കുളപാണിയായ്

പത്മനാഭനുടെ മുമ്പിൽ വീഴ്ചകളടക്കി

നിന്നു നരനായകൻ!

86

ചേണയൻ നടതന്നിലെട്ടവയവങ്ങളും

ദൃഢമമൻതാ

താണവീണ്ട ദൃഢഭക്തി കൊച്ചുതിരുമേനി-

യല്ല; വലിയേമ്പുരാൻ

കാണമാജ്ജനതതിക്കു പോര, ഹരിപത്മനാ-
ഭനമൊരേവിധം

വേണമുള്ളിലിവിപുണ്ണമാരു ഹൃദയാപ്പണം
സപദി ചെയ്തായ്!

87

ചാരിതാത്മ്യവീകസന്ദുഖാംബുജഹമല്ലസൽ

പുളകമോമന

ത്താരിലല്ലികൾ വിടിൻ പൂക്കുമൊരു പൊൻകടമ്പി-
നടെ ഭംഗിയിൽ

ഭൂരിഭക്തി, യെഴുന്നേറുന്നവഹിതേന്ദ്രിയ-
സ്തിമിതമാനസം

വാരിജാക്ഷനിലുറച്ചു കൺമണികൾ, നിന്നു തെ-
ല്ലിട ധരായവൻ.

88

തിണ്ണമുൾക്കളിരിയന്നു വീള്പാടു വിടിൻ

നീണ്ടിടമെഴും കട-

ക്കണ്ണയയ്ക്കെയിരുപാടുമായനഗർ നീട്ടി

നിന്നു തളികങ്ങളിൽ

എണ്ണമറയെ പൊൻപണങ്ങൾ കരസമ്പുടേ,
നട കവിഞ്ഞിടം-

വണ്ണമിമ്പമൊടു, വാരിചാരിയിഹ കാണി-
യിട്ടു തൊഴുതാൻ പുരാൻ.

89

പഞ്ചവാദ്യപടമാരവം, ഘണഘണാമണി-

ലോനികൾ, ആപ്പുമാ-

യഞ്ചിവാൽക്കരവ ശംഖനാദമൊട്ടു വിണ്ടലം

മുഖരമാകവെ,

പഞ്ചദാദമഭിഷേകമണ്ഡപതലത്തി-

ലുന്നതമഹാമഹാ-

പഞ്ചതുണ്ഡമഹിതാസനത്തിലെഴുന്നള്ളി-

നാൻ നരവരോത്തമൻ!!

90

ആവസിഷ്ഠനിഭരണിഹോത്രികൾ മുഴന്നു

നിന്നു, തിരുമുഖ്നി പൊൻ-

പൂവണിഞ്ഞു, ശുഭമന്ത്രകങ്ങളുരുവി-

ട്ടു, ദീപവുമുഴിഞ്ഞലം,

ശ്രീവലംകരതലത്തിൽ വാളുമിടതിൽ

ലുരിത്രിയുമണച്ചു, ഭൂ-

ദേവപുംഗവർ വഹിക്കുകയായ് കലശ-

ഹേമകുണ്ടമുദിതോത്സവം!

91

പ്രഹരപടമഭേരീശംഖജയ്ജയ്നിനാദ-

പ്പെരുമയൊടലർവർഷം പെണ്ണുമാർത്തം ജനങ്ങൾ

അതിരസമിടതിങ്ങിപ്പുഷ്പശബ്ദായമാന-

സ്ഥിതിയിലവിടമെല്ലാം നിന്നിതൊട്ടേറെനേരം! 92

പ്രത്യക്ഷം ഫന്ത! കാണായ്, ക്ഷണമനുപുരത-
 സ്സപണ്ണസിംഹാസനത്തിൽ
 ശ്രുത്യം പുണ്യതീർത്ഥാദകമരുമയൊടാ-
 റാടിയാപ്പുവലംഗം
 പ്രത്യംഗം രാജ്യലക്ഷ്മീപട്ടനയനകലാ
 രംഗമാനന്ദലക്ഷ്മി-
 ഹൃത്യൽകല്ലോലമാലാപരിലസിതവപുഃ-
 ശ്രീകനാമെൻപുരാനെ!!

93

ഭൂസ്ഥാപിതാത്മപദമാമഭിഷേകമാടി-
 യാസ്ഥാനവേദികയിൽനിന്നെഴുന്നേറ്റു ഭേദവൻ
 ആസ്ഥാപരെരനുഗതൈർമുകുടം വഹിപ്പാ-
 നാസ്ഥാനമണ്ഡപസഭാരഥമഭ്യയാസീൽ.

94

ഭണ്ഡകം 1.

ക്ഷിപ്രം ഗിരീന്ദ്രതടവപ്രതകർന്നിടറി നിഷ്പ്രകൃമിച്ചു
 പുരുഷാരം—വിജിതജലപൂർവ്വം—വഴികളിലുദാരം
 മുഖരതരമിളകിമണിമുടിയിണിയുമരിയസഭുഷലേ
 യിതമൊടുയടിതി പെരുകിയിതു പാരം.

I

ആസ്ഥാനഹർമ്മ്യവരമാസ്ഥാണമൂർത്തിയുടെയാസ്ഥാന
 വെള്ളിമലപോലെ—രൂപിവിതറി മേലേ—ബഹുല
 മയലാലേ—ഭിരദമതരഗഭേനിവഹപരിവൃതി
 കടകൾ കൊടികളിവയിടകലരെ വിലസിയതുകാലേ

II

മുനിട്ടലങ്കൃതികൾ മിന്നിപ്പുറത്തിൽ മുഴുപൊന്നിൻ
കസേരകൾനിറന്നു — വെളിയടകൾനീർന്നു — നന്മ
മൊളിപ്പുലർന്നു — പ്രകടനവവിഭവജ്വലിതരതി
ലരിയസഭയമരവരസഭയൊടെതിരുന്നപരകലർന്നു. III

കാമംതെളിഞ്ഞതിമിസാമന്തബന്ധുപരമന്ത്രമണ്ഡപ-
മണഞ്ഞു — സ്ഥലമിടക്കുറഞ്ഞു — പദമനനിറഞ്ഞു അധി
കൃതജനമുരജമവരിലുപചരണവിധിയരുളുവതിനു
ചിതതരരതിയൊടു തുനിഞ്ഞു. IV

പുരവാസിനോപി മതഗുരുസൽപുരോഹിതരുമിതരേപി
മാന്യരമിണങ്ങി — സഭയിലിടതിങ്ങി — ചിലരിടത്തെങ്ങി-
തന്നുചിതപദമതതിലവരചിലമവിടെയൊരുവിധ-
മരിയസഭയിലിരുവശവുമിടങ്ങി. V

ബഹുജ്ഞിതൻ പൊടിപടലംവളൻ കൊടിയിളകിപ്പറന്നു
നടമാടി-ബഹുലവിക്രമി-സഭമഹിമതേടി-പ്രമതപട്ട
പടമരവമണിവെടികളൊടു നഗരി ഗഗനതലമൊളിയ-
രുളിനിചരെ വിളയാടി !! VI

ചേലേറ്റം സാവ്ജ്ഞമപ്രതിനിധിയെഴുതും

നീട്ടു വായിച്ചു, പിന്നെ

ചാലേ ദീജൻസി കൈക്കൊണ്ടരുളിയഥ മര-
രാജ്ഞി ഭൂഭാരമാർന്നു!

കാലേ തന്മിൻ സഭായാമുദയശിഖരിതൻ-
നേക്കു ബാലാക്ഷബിംബം
പോലേ, വഞ്ചീസ്രമേശലിക്കുളിമുഖമണയെ-
പ്പൊങ്ങി പൊന്നിൻകിരീടം.

95

പ്രഥമപടഹഭേരീശംഖജയ്ജയ്നിനാദ-
ത്തൊടു വെടികൾ മുഴങ്ങി പൂമഴച്ചാത്തിണങ്ങി
പ്രമദമഹിമതിങ്ങിശ്ശബ്ദപ്പുഷ്പായമാന-
സ്ഥിതിയിലിഹ വിളങ്ങി വേദിയൊട്ടേറെനേരം! 96

വെൺകൊററക്കുടമൂടി, മേശലിയിൽ മണി-
ത്തങ്കക്കിരീടത്തൊട്ടും,
തങ്കപ്പട്ടണിമെയ്യുപ്പകളുമായ്,
വീയിച്ചു വെഞ്ചാമരം,
അങ്കത്തിങ്കൽ നവോദയാകമവനി-
ലക്ഷ്മീവിലാസത്തൊടൊ-
ത്തൻകണ്ണേ ഹഹ! കാങ്കു വേദികയിൽ നിൻ
ചിത്രർക്കുപുണ്യോൽകരം!!

97

ഭാഗം 2.

I സ്നേഹാർദ്രഭക്തിഭരണാഹാരവാന്തവരമാഹാത്മ്യമാപ്രജ-
കൾകണ്ടു — മദമൊടുമുറണ്ടു — ഹൃദയമൊളികൊണ്ടു -
നിജഭവകഫലമഖിലമരുളുമയമതുലഭജ ബലസഹിത
നിതി മനസി കരുതി നടക്കൊണ്ടു.

- II ചേലോലമിപ്പുതുമയാലോലവാർത്തയൊടുമാലോക-
രൊക്കെയുമറിഞ്ഞു — അവരവർ പറഞ്ഞു — ധരണി
യിൽനിറഞ്ഞു — വലിയതിരുവടിയമുതകിരണനുടെ ച-
രമഗതി വിതരമഴലിരുളിനുടെ കഠിനതകറഞ്ഞു
- III ബാലാരണൻറെ മൂഴലോലാഭ ദിഗ്ഗമലയവേലാന്തര-
ത്തിൽനിഴലിച്ചു — പറവകൾനടിച്ചു — ഉദയമറിയി-
ച്ചു — ജനഗൃഹമുഖനയനസരസിരുഹനിവഹമതി
ലൊളിവിതറി വിതറി നവദിനകരണദിച്ചു.
- IV നൃനരപശ്യേനിലയിലുനംപൊടാതെ ബത! യാനംതുടങ്ങി
ധരവഞ്ചി — നവസുഷമതഞ്ചി — കളിരൊളിയൊടഞ്ചി
ഗതിവിഗതികളിലത്തര ചൊടിയിളകിയഭിരമണ വര
വരണമനു സുദതിരിവ ധരണി കൊഞ്ചി.

ശ്ലോ 5.

ഹര ഹര! ശിവ ശിവ! സുകൃതമഹൊ പുരുസുകൃതം!
മതി മതി! തിരുവടി വയസി കമാരകനാകിലുമിതമൊടു മ-
നസി ച സുകൃതികമാരൻ, മതി മതി! ദൈവമലിഞ്ഞിതു,
വഞ്ചിജയിച്ചു, ജനങ്ങൾ കൃതാത്ഥരഹൊ! ബഹുഭാഗ്യം! വ-
രുമിനിയഭിനവരുചിരപരിഷ്കൃതഭരണമിളാപതി ചിത്തിര-
ജൻതുടരും ക്ഷിതിതലമിതിലനവരതം നടമാടുമുദഞ്ചിത ഭ-
വുകഫലങ്ങൾ! നമുക്കിനിയഭിനവശാസ്ത്ര കലാവിഭവങ്ങൾ
കഴിവുകളുള്ളമശേഷസുഖാനുഭവങ്ങൾ ദിനംപ്രതിവരു-
മിനി! അഖിലസമൃദ്ധിയൊടും നരപുക്കളൊളിയും പാലം

ബുധിനടുവെ പൊന്നുംതിരുവടി ചിത്തിരജൻനിജവഞ്ചിയെ
 യമരമിണക്കി നയിച്ചുലമുണ്ണിക്കണ്ണൻ പാറകുപോലിയുല
 കിടമമരുലകാക്കിടുമുതവിയകലവികൾ കൺകളിലുടനടി
 കാണണമാപ്പുപകജയഗളി ജയിക്കണമെങ്ങടെ സങ്കട
 മഖിലവുമകലണമെങ്ങടെ മിഴിയിണസഫലതപുകണമെ
 ങ്ങടെ ജനിചരിതാത്മമാവണമിങ്ങിനെ പകലിരവനപദ
 മുയരുമുദഗ്രമഹാഗ്രഹമൊടു ജനവിതതിവിനാഴികതാണ്ടിക്ക
 ഴിയെ; ഹരഹരശിവശിവ! ചിത്രമിന്തെന്തതിചിത്രതരം ശ്രുതി
 യിണയിലണഞ്ഞതുവിഷമയവചനം!! ജനപദപുരജനപരി
 വൃശരനവധി പദഭൂവി വീണ കരഞ്ഞുഴറിയില്ല, മിതമൊടു
 സചിവനമുപസചിവരുമനുപദമടിയിണ തൊഴുതത്മിച്ചി
 ടില്ല, മന്വിനൊടെ ബഹുവന്ധിയലും ഗുരുവരനവധിഗുണ
 ഭോഷിച്ചിയില്ല, മകതളിരിടറിയണഞ്ഞുപണിഞ്ഞടിമലരി
 ണപുണരലൊടവനിയിരുന്ന കരഞ്ഞുഴറിയില്ല, മപഗതയര
 ണീഭരണസമുൽസുകഹൃദയമിളാപതികിമചിനിശ്രുതം മന
 സിവഹൻ ജനനീസഹജായുഗുരുഭാഹപരിമിതപരിജനപ
 റികരവിഭവമകസ്താൽ ഉരഗവരാഭിധപുരിയൊടു വഞ്ചിധരാ
 മചി കദനപയോധിയിലാക്കിവിഹായവില്ലര, വിദ്യാഭ്യാസ
 ഫലമൊടുടിനമനുഹൃദ്യാഭിപ്രപുലനുള്ളും പരിപാവനശോ
 ഭാവരിയാനഭിയാൽ പരിവൃതനരവാനിവസനപുരിയായ്
 പ്രകൃതിമനോഹരകാനന്ദഗിരിവാതടിനീസരസീ സൈ കത
 പദയാം മഹിഷപുരേശപരധരണിതലംപ്രതി യഹിവരശയ
 നപദാംബുജഭാസൻ ചിത്രർക്കുൻ തിരുവടിയയഴുനളിയതെ
 രുവിചിത്രവിലാസവിശേഷം!!

ആജ്ഞാനന്ദലക്ഷ്മീം പരമസുചരിതാം
 അത്ര മാതൃഷ്വസാരം
 റീജൻറാക്കി പ്രജാപാലനവിധികൾ സമ-
 പ്രീച്ചിരുന്നെങ്കിലും താൻ
 രാജശ്രീ ബാലരാമപ്രഭുവിനുടെ വിധോ-
 ഗത്തിൽ വേണുടലം നി-
 വ്യാജക്ലേശാർത്തിയാർന്നു പുരജനതയുമായ്
 പണ്ടയോധ്യാപുരംപോൽ!

98

ആഴംകൂട്ടുന്ന ഭാഗ്യഗ്രഹപതി പതിന്നൊ-
 ന്നാമിടത്തിന്നു വീണ്ടും
 വ്യാഴം വക്രിച്ചു പത്തിൽഗുതിയരുളിയപോ-
 ലാഹിതക്ലേശഭാരം,
 പാഴററുകൊണ്ടൊരോരോമൽപ്രിയനകലെയെഴു-
 നുള്ളവെ വഞ്ചിമാതാ-
 വൃഴം കാണാതെ കേണാള,രഹസ്! ഭൂരിതം
 തീരുകില്ലെന്നുതാനോ!!

99

അമ്മേ ശ്രീവഞ്ചിഭൂവേ, കടനമരു,തിനി-
 ബ്ഭാവിഭാഗ്യപ്രദീപം
 നിന്മേലമ്പോട്ടു തേയ്ക്കും കരിനിഴലുക-
 ളാണീയനിഷ്ടങ്ങളെല്ലാം;

ചെമ്മേ കാലം പ്രതീക്ഷിച്ചുള്ളക, ജഗത്താം
 ധർമ്മമുഖ്യ ലക്ഷ്മീം
 സമ്മേളിപ്പിക്കുമങ്ങിൽത്തിരുവടിയചിരാൻ
 ചിത്തിരർക്കുൻ പുരാൻ മെ.

100

അത്യാനന്ദേന മൈസുർക്കുതിപതി തിരുവാം
 കൂർമഹാരാജലക്ഷ്മി-
 ക്കത്യാനന്ദത്തിടമ്പായ് നറുമൊളി ചിതറും
 ചിത്തിരത്തമ്പുരാനെ
 ഭൂത്യാമാത്യാത്മസജ്ജീകൃതവിഭവമൊട്ടും
 സ്വീകരിച്ചാത്മപത്യാം
 പ്രത്യാശിച്ചാശു കൈയ്വെന്നൊരു നിധിവ-
 ടപാസിച്ചു വാഴിച്ചുകൊണ്ടാൻ!

101

അഹരഹരിഹ മൈസുർബുദ്ധിപാലന്റെ സമൃക്-
 സഹകരണമൊടൊപ്പം വഞ്ചിഭൂമീമണാളൻ
 സ്ഫുലയൊടഥ തുടർന്നു ജ്ഞാനവിജ്ഞാനവിദ്യാ-
 വിഹരണവിധി തത്തദ്ദേശികാശ്രോപദിഷ്ടം.

102

പുതുപുക്കളൊളിച്ചാത്താമൈസുരിനും തടയിടുന്നു,
 ചതുരത വഴിഞ്ഞെററം വഞ്ചീശിതർഹൃദയത്തിനും,
 അതുലതരമാം ഭാഗ്യം വേണാട്ടിനും നൃപശിക്ഷണ-
 കൃതുവതിലുദാരാഭം ഭംഗ്യാ വളൻ ഭിന്നേ ഭിന്നേ.

103

അഭവൽ കോപി ദിക്കാല
 ദ്വിവിധജ്ഞാനപണ്ഡിതഃ
 ചിത്രർക്ഷസ്യാവനീജിജ്ഞാ
 രാജ്യതന്ത്രേഷു ദേശികഃ

104

ആ മാനുനാം ഗുരുവിൽനിന്നിഹ രാജ്യതന്ത്ര-
 മീമാംസ രണ്ടുവിധവും ശരിയായ് പഠിച്ചും
 ക്ഷേമാർഹമാം ഭരണരീതികൾ കണ്ടറിഞ്ഞും
 ലീമാനവധ്യയസൈന ഗുരവേ പ്രമോദം.

105

ആമന്ദം രാജ്യമോരോന്നിലുമരചനൈഴ്-
 നജ്ജിയാചായ്തുന്നൊത്തു-
 ഭ്രാമശ്രീഭൂമിപന്മാരുടെ ഭരണകലാ-
 രീതി കണ്ടും പഠിച്ചും
 ആ മന്നിൻനാഥരത്യുത്തരകുതുകരും
 ചെമ്പു സൽക്കാരമേറും
 കാമം ശ്രീചിത്തിരർക്ഷൻതിരുവടിയഖിലാ-
 രാജ്യനായ് വന്ന മേന്മേൽ.

106

ചരിത്രപ്രഖ്യാതം പുരികൾ, പല തീർത്ഥങ്ങൾ, ഹിമവൽ-
 ശിരിപ്രാന്നം, ക്ഷേത്രം, പലപടനിലം, സ്ഥാപനഗണം
 പരിഷ്കാരശ്രീതൻകലകളിവയീയിന്ത്യ മുഴുവൻ
 ചരിച്ചാരാഞ്ഞുദ്യൽകുതുകമെഴുന്നള്ളി നരവരൻ!!

107

നാനാഭാഷകൾ ഭൂഷണങ്ങൾ ഭിന്നച-
 യ്യാചാരകർമ്മങ്ങളും
 നാനാവൃത്തികൾ ശിക്ഷണങ്ങൾ നരർത്ഥൻ
 നാനാസ്വഭാവങ്ങളും
 താനാരാഞ്ഞഭിവന്ദ്യനാം ഗുരുവുമായ്
 ഇന്ത്യാമഹിഷങ്ങളെഴും
 നാനാത്വങ്ങൾ സമഗ്രമായ് തിരുമന-
 ഷാമ്പിൽ ഉൾരിച്ചു വൃപൻ!

108

പുരാതനാധുനാത്മസംസ്കൃതിപ്രകാരഭേദവും
 ചിരാദുപാത്തമിന്ത്യതൻ പരാശ്രയാനുഭൂതിയും
 വരാവതാം ഭാഗ്യഭക്തർജാതവും സ്വശിഷ്യനാം
 നരാധിനാഥനോടു വിസ്തരിച്ചുരച്ച ഭേശികൻ!

109

ബംബാഭൂവിന്റെ കർമ്മക്ഷമത, യുരതകം
 വംശഭൂസ്സാഭിമാനം,
 വമ്പായ് മാറാട്ടു യീത്ഥമിരഗതി, രജപു-
 ത്രായ് സംസ്കാരവീര്യം,
 അൻപാളം കേരളത്തിൻ ലഘുശുചിവിഭവാ-
 ഡംബരം ജീവിതത്തെ-
 ടമ്പാ!! ശ്രീഭാരതത്തിൻ മഹിമകൾ പലതെൻ
 തമ്പുരാനിൽ തിളങ്ങി!

110

ശ്രീകാഭോഗം വളർന്നിനെയനങ്ങിവസം

ശുക്ലപക്ഷത്തിലെശ്ശു-

ലാകാശംപോൽ വിരിഞ്ഞു തിരുവുള,മവിടെ

ത്തങ്ങി മിന്നിത്തിളങ്ങി

രാകാചന്ദ്രൻകണക്കെത്തിരുട്ടിയ,മതിൽ

ചുറ്റുമായ് പ്രസ്ഫുരത്താ-

മാകാരംപൂണ്ടു വിദ്യാകലവികളൊളിചി-

ന്നു താരങ്ങരപോലെ.

111

സദയമവനിപങ്കൽജന്മനാ ചേൻ, രാജ്യ

പദമനുപരിവേഷവ്യഗ്രതാമാവഹന്ത്യാ

സദരഭരമിദാനീം യൗവരാജ്യശ്രീയാ തൽ-

പദമകുരുത സമൃദ്ധ സുഗ്രഹേ വിഗ്രഹേപി. 112

വിളങ്ങി പൊൻചെന്താമരമലരൊളിപ്പൊൽത്തിരുമുഖം,

വളർന്നു തൽഗാത്രം കനകകുളികാണുസുഭഗം,

വളർത്തുകൈയ് രണ്ടും ഭുവനതലഭാരോപഹരനിഷ്-

കളപ്രാജ്യോജസ്സാൻ തളി തിരുവക്ഷസ്സമൊട്ടം. 113

കാമൻ കാണാ ജനാനാം, ഭുവനതലപരി-

ത്രാണദാക്ഷ്യത്തിലാശ്രി-

താമൻ, സദൃശത്തുദ്യുതകവലയപരമാ-

നന്ദസന്ദായി സോമൻ;

ഈമട്ടോരോ കലാംശദ്യതിയഭിനവതാ-
 രുണ്യലാവണ്യലക്ഷി-
 ശ്രീമൽപ്രേമക്കടക്കൻനരകളിരൊളിയാ-
 ണ്മ്പുരാനല്ലസിച്ചു.

114

ലോകാവസാനപരമാവധി മിന്നി ലോകാ-
 ലോകാചലോപരി തെളിഞ്ഞുലകത്തിന്നെന്നും
 ഏതാഭയേകമൊരു പൊന്നുകെടാവിളക്കായ്
 ഭൂകാമുകന്റെ തിരുമെയ് സുതരാം വിളങ്ങി. 115

ഗദ്യം 5.

അന്നഭിനമസദൃശമഹിമതകം മന്ദാംശമഹത്തമകല
 ശപയോധിയിലുദിതകലാനിധിയുലകിനശേവധി പരിണ
 തമായയിളവമൊളിവിതറി വിളങ്ങിടമഞ്ചിതവഞ്ചിമഹി
 മഹിളാഗളമംഗളസൂത്രം ജഗതിപവിത്രം സുമനോമിത്രം
 പുരുശുഭവിത്രർക്കുമാഹശ്വിത്രരാകൃതി സമധിഗതാഖില
 വിമലകലാഗുണപൂർണ്ണിമയാർന്നധിയെഴുന്നരാജ്യമഹാസിം
 ഹാസനമടിയരുളി, കൃതകമനകളേബരസുഷമാമൃതരസകല
 ശമുഖാഭഭിഷേകമണിഞ്ഞുതെളിഞ്ഞുവിളങ്ങിയരറിയുവറി
 യുവരഹരഹരകമതിലതിമഹദാദരകൗതുകഭക്തിപരായണ
 ഭാവമൊട്ടും പലഹൃപതികമാരകമാരികളും, പ്രഭുവരും, മമാ
 തൃനരഷ്ടഭും, പലഭിനവധാരണീഭാണകലാസുവിശാരദ
 രാകിയ ഭാണധൂരന്ധര, ഭിമതരഭിനവശാസ്ത്രനിരീക്ഷകര, ന

പഥധീഷണാവൈഭവശാലികൾ വേദവനാന്തവിഹാരികൾ,
 കാവ്യസുഗമോപവനാന്തവിലാസികൾ, ആത്മബ്രഹ്മനഭഃസ്ഥ
 ലചാരികൾ, ജനപദപുരവരനേതുവരേണ്യർ, മഹത്തുകൾ
 വംശർ, കലിംഗർ, മരാട്ടികൾ, കോസലരും, ഗമമാവനിവാ
 സികൾ, സിന്ധൂർ, പഞ്ചാബികൾ, രജപുത്രരരിംഭമർ മാള
 വർ, മഗധർ, മഹാഗുജറാട്ടികൾ, പാണ്ഡ്യർ, തെലുങ്കർ, മഹ
 മ്മദ, രാം, ഗലാദിമഹാമാരഹമഹമികയാവന്ന യഥാവിധി,
 വഞ്ചിതടത്തിൽമുളച്ചു മുതിന്നൊളിയഞ്ചിയകേരളമാകെവള
 ന്നം വഞ്ചിതഭാവുകഭാരതഭൂവിനഞ്ചിതഭൂപ്രഫലങ്ങളുതി
 പ്താൻപളരും കല്പകതരുവായരുളിന തിരുവടികണ്ടുവണങ്ങി
 യഥാമതി ഏതതുകവിസ്തുപരവശഭാവമിയന്നും സുബഹു
 പരഞ്ജുപകഴ്ത്തിപ്പിരിവതുദിനമനുഭവേദ്വിതോൽകലികാ
 കലമിതമൊട്ട ഭാരതസമ്രാട് പ്രതിനിധി സവിനയഭക്തി
 ഭോക്തൃനവയൈത സമുചിതബഹുമതിയംഗീകൃതപാ ബദ്ധാ
 ദരഭരമദ്ധാ സുവിശദഹൃത്താം ഗുരുവാടുമൊത്തു മഹേന്ദ്രപ്ര
 സ്ഥമണത്തളവാപ്രഭുതിലകൻ സതപരമതിരേറുചിത
 മൊരുക്കിയ സൽക്കാരങ്ങൾസമംഗീകൃത്യ സമസ്താദരവാടു
 മവിടെവസിക്കെ, ചിരതരപരിചിതഭാരതപുണ്യപുരാതനരാ
 ജമഹാച്യുതഭാവമഹാപ്രസരിമയും, തിരുമുഖബിംബമതിങ്ക
 ലധൃഷ്ടവുമഭിഗമ്യവുമായ് വിലസും ഭാവവ്യക്തികൾതൻ
 പൃഷ്ഠശക്തിയു, മുരുതരയുക്തിയു, മധുനാതനഭവനത്തിലെ വി
 വിധജ്ഞാനവിലാസവു, മായതദൃഷ്ടിവിശേഷവു, മവനകലാ
 സ്വതീഗഹനപദാസ്വപീപരിണതചരിചയസുഗമതയം,
 സമചിത്തതയും, സ്ഥിരനിശ്ചയവും, മതജാതിവിഭേദസഹി

പുത്തയും, നിഖിലോപരി വിനയവിലാസവിശേഷവും, മീശ്വര
ഭക്തിദൃശീകൃതവൃദ്ധയും, മതിലാലുജീവിതചയ്യുകളും, ബഹുക്
ണ്ടുപരീക്ഷിച്ചുനപദമരുളിയ പരമകരുണാലതൃപ്തിവളർന്നു
ലാശ്വത്യുത്തൊടു പാശ്ചാത്യോത്തമഭരണകലാപടുവില്ലിംഗ്
൯൦൦൦ കല്പൻനമ്രാഡ്തുല്യൻ പലവുരുവാഴ്ത്തിയരോ
തലതാഴ്ത്തിനമിച്ച “ധരാഭരണം സ്വയമേല്ക്കണമെ! സ്വ
യമേല്ക്കണമെ! തിരുമേനിമഹാമതിവഞ്ചിധരിത്രിയയേറു
ഭരിച്ചുരുക്കെ”ന്നനവധികരിവിനയമൊടത്മിച്ചുകൊടുബ
ഹുവിധനൽക്കരണങ്ങൾകഴിച്ചുനിജബഹുപരിവാരത്തൊ
ടുമനുഗമനംചെയ്തതിമിയെവിരവാടുയാത്രയയച്ചു!—

കില്ലിപ്പിള്ളനെ വഞ്ചിവാസികൾമുതൽ
ചൊല്ലൊണ്ടവൈസ്രായിയാം
വില്ലിങ്ങ്൯൦൦൦ ചുവോളവും ജനതയാൽ
സമൃദ്ധ്യതാഭ്യർത്ഥനൻ
തെല്ലിന്നിറക്കുയാതെകാലമവനം
കൈയ്യേല്ക്കുകെന്തൊരഴം
ചൊല്ലിൽ തുറപ്പിവരാതെ പാർത്തിതവിടെ
ഛാൻതമ്പുരാൻ പിന്നെയും.

116

അമാഹിതാശേഷഗുണാനഭാവ-
സ്തമാവിയെ ഭൂപതി കാലഘട്ടെ
പ്രമാഹ്നി മൈസൂർനഗര തപന്ത-
പ്രമാഭരണം തത്ര വസിച്ചിരുന്നു.

117

ഒരിയ്ക്ക, ലല്ലൊട്ടൊരുപാതിയും പോ-
യിരിക്കണം; പട്ടണമാകമാനം
ശരിക്കു നിശ്ശബ്ദതകാത്തനക്കും
തരിമ്പുമില്ലാതെ കിടന്നിരുന്നു.

118

പ്രിയപ്പെട്ടും വെൺമുഴുതിങ്കൾബിംബം
വിയത്തലേ നിന്നു തെളിഞ്ഞിരുന്നു,
അയത്നമാപ്പാലൊളിവെണ്ണിലാവിൽ
സ്വയം പുരിശോഭ വളർന്നിരുന്നു.

119

മിളൽസുഖം പള്ളിയറയ്ക്കുകത്തെ
വിളക്കു തെല്ലൊന്നൊളിതാണിരുന്നു;
വളർപ്പാടങ്ങളിലിട്ട സാക്ഷാ-
തിളക്കമെന്ത്യേ ദൃഢമായിരുന്നു.

120

നനഞ്ഞവെൺപട്ടണിമത്തമേൽ ഭൂ-
ധവൻ സുചന്ദ്രന്റെ കിടന്നിരുന്നു;
ശരണദീസൈകതമാൻ പഞ്ചാ-
നനൻ കിടക്കുന്നതുപോലിരുന്നു.

121

നിറന്ന തൃക്കണ്ണിണ പാതിയോളം
മറഞ്ഞു നിശ്ചഞ്ചലമായിരുന്നു,
നിറഞ്ഞ നാനാനിനവാൻ പള്ളി-
ക്കുറുപ്പമാന്തിക്കുകയായിരുന്നു.

122

മുറയ്ക്കു പള്ളിത്തവണയ്ക്കു വാർക്കാർ
പുറത്തു ജോറായ് നിലകൊണ്ടിരുന്നു;
നിറച്ചതോക്കേന്തിയ യോധർ ഗാട്ടി-
ട്ടറക്കിളച്ചുങ്ങിനെ നിന്നിരുന്നു.

123

ഒരുത്തി—തൻഭർത്തുവിയോഗദുഃഖം
വരുത്തിട്ടും ക്ലാന്തി മുഖത്തിയന്നോർ
നിരുത്സവം; പള്ളിയറയ്ക്കുകത്തേ-
യ്ക്കൊരുത്തി വന്നാൾ—ഒരുക്കേരളസ്രീ.

124

അടഞ്ഞകണ്ഠപോള തുറന്നു, തെല്ലൊ
ന്നിരിപ്പുറപ്പിച്ചുരചൻ സ്വമഞ്ചെ,
പരിസ്ഫുരൽഗൗരവ,മാസ്ഥയെന്ത്യ
ശരിക്കു കല്പിച്ചരുൾചെയ്തിതേവം.

125

“ആരാം ശുഭേ, മത്സവിധത്തിലെന്തി-
ന്നീരാവിൽ നീയെങ്ങിനെ വന്നുചേർന്നു?
ലോരാത്തിയെന്തെ,ന്റെ മനസ്സധർമ്മ-
മോരാത്തതെന്നോത്തു, പറഞ്ഞുകൊൾക”

126

ക്ഷണത്തിലാബ്ദാമിനി കൂപ്പുകൈമൊ-
ട്ടണച്ച ശീഘ്ര, മണികുട്ടിമത്തിൽ,
വണക്കമായ്, മുട്ടുകൾകത്തിനിന്നൊ-
ട്ടണത്തിനാൾ ഭൂപനൊടിപ്രകാരം.

127

“പ്രാണനാഥ, പരിപാഥിമാം മദവലംബ-
 മായ പരദൈവമെ,
 രീണസർവ്വസുഖയാകമെന്നിലവിടുന്ന-
 ലിത്തു പുലരേണമേ!!
 ക്ഷീണശക്തിയിഹ തൃക്കുഴൽത്തണലിൽ വീണ-
 കേണഴിടുന്ന ഞാ-
 നാനന്തപുരാജധാനി, മമ പൂർവ്വ-
 പുണ്യപരിപാകമെ!

128

മാസമല്ല വരിഷങ്ങളെത്ര വളരെക്ക-
 ശിഞ്ഞിതു ഭവദിധിയോ-
 ഗാസഹിഷ്ണുതയിലാത്തായാ പരമനാഥ-
 യായുഴിടുന്നു ഞാൻ;
 ഭാസമാനതരണാരുണാംബുരുഹലോഭ-
 നീയകമനിയതാ-
 വാസമായ ഭവദീയചാരചരണദ-
 യം ബത! തലോടുവാൻ.

129

ഫേതുവെന്തിവളിലീവിധം തിരുവുളം പരാ-
 ദ്ദമുഖതയേലുവാ,-
 നേതുമൊട്ടിവരില്ല ഞാൻ പിഴകൾ ചെയ്ത-
 തായൊരുവിധത്തിലും;

കാതുവാനരു രാജ്യഭൃന്ധിതികൾ, മാമ-
കപ്രജകൾ “രമ്പുരാ-
നേതു ദിക്കിലവിടേയ്ക്കു പോകവയ”മെന്നി-
രന്നു കഴിയുന്നിതെ.

130

“പൊന്നുചോവടികളെങ്ങൾതൻ പ്രിയപിതാവെ-
ഴുന്നരുളിയെങ്ങുവാ-
ന്നെന്നു വിണ്ടുമഴുനുള്ളുമഞ്ച വസുധേ”, പ്ര-
ജരാലമിതികേഴവെ,
“ഇന്നു നാളെ”യിതി ചൊന്നുചൊന്നു വിഷമിച്ചു,
വഞ്ചി ഭവദാഗമ-
ത്തിന്നുവേണ്ടിയുപവാസമായ് ഭജതി
പത്മനാഭപദപങ്കജം.

131

“നോക്കിനമ്പിളിയുദിച്ചുപോലെയെഴുന്നള്ളി-
ടുന്നഹമ രമ്പുരാൻ!
നോക്കിതാവരുവി”ന്നെന്നുടൻ ജയജയാര-
വങ്ങളൊടുക്കൂടവെ
പേക്കിനാവുകളിലോമനപ്രജകൾ ആത്മ
കേട്ടു ധരവഞ്ചിയാൾ
നോക്കിനോക്കി നയനാശ്രുധാര ബത വാത്മ
വാത്മ കരയുന്നിതെ!

132

സമ്പദുഷ്ടവി, പരിഷ്കൃതിപ്രവണ, ഭക്തി-
 മൽപ്രജ, ഭവൽത്തിരു-
 ഷ്യാൻപദത്തിലനരകത, സൽപ്രകൃതിരാമ-
 ണീയകവിലാസിനീ
 ഇമ്പമേവമിയലുന്ന വഞ്ചി യുവശക്തി
 വൈദുഷികളിൽ പരം
 വമ്പനാകുമവിടേയ്ക്കു പാരമന്തരൂപ-
 യല്ലി കരുണാനിയേ?

133

എന്തിനേറെ, മുഴുതിങ്കൾബിംബമൊടു വേർപി-
 റിഞ്ഞിരുളുകത്തലം
 മുനിടും രജനിപോൽ സമസ്തജനഗർവ്വം-
 ണീയരുചിയായി ഞാൻ;
 പൊന്തിരുപ്പദമഖണ്ഡബാലരവിബിംബ-
 മായുടയമേലുവാൻ
 പിന്തിരികു കനിവോടനന്തപുരരാജ-
 ധാനിയിവളിൽ പ്രഭോ!!

134

ഞാനിവണ്ണമവിഷമുമാം കടനവഹി-
 യേറുരുകിയാലു“മെ-
 സ്സാനി”യായ“വരികയല്ല ചെയ്തതഭിമാനി-
 യാകിയ മമ പ്രഭോ!

മാനിതൻ സ്വകുലദൈവമായ വിള പത്മ-
നാഭപെരുമാൾക്കെഴും
ശ്രീനിദേശവചനം തദാജ്ഞയൊടു വന്ന-
ഞാനിനിയുണർത്തിടാം.

135

“കാലമോ കലിമുഴുത്തധർമ്മണിയിട്ടു
ഹിംസ്രപരിഷൽകൊടും-
കോലമായുലകു; വത്സ ഹെ, മനുക്ലോത്ത-
മോത്തമവതംസമെ;
കാലതാമസമലം, സ്വരാജ്യഭരണം തുട-
ൻ തനതായ ചെ-
ങ്കോലണച്ചു പുനരുദ്ധരിച്ചരുൾക ധർമ്മ-
മസ്തു ഭവതേ ശുഭം.”

136

പടിമയൊടുമുരച്ചീവാക്യമഹനായ മിന്നൽ-
ക്കൊടിയുടെവടിവാസ്യീരണമെങ്ങോ മറഞ്ഞു.
ത്വധിതി ശയനമഞ്ചംവിട്ടെഴുന്നേറ്റ ഭൂപൻ
തുടിതമതി, നമിച്ചാൻ പത്മനാഭംശ്രീപത്മം 137

“എന്താണേതാണിതു കഥ! ഹരേ
പത്മനാഭപ്രഭോ, രൂപ-
ച്ചിന്താശകതിപ്രഭവമഖിലം, പാഹി
മാ”മെന്നിവണ്ണം

സ്വന്താമോഹപ്രതിഭയിലുറപ്പിച്ചു

കല്പിച്ച ഭൂമി-

യന്താനേതും ശയനമഗമദ്രാതി-

ശേഷം സജോഷം.

138

മഞ്ചംപൂകിഷണാൽത്തൻ മനസി പെരുകിടം

ചിന്തയോരോന്നൊതുക്കി

ഞഞ്ചത്തിൽത്തൃക്കടക്കണ്ണുകൾ പകരിയട-

ഞ്ഞിലിതിൻമുമ്പു വീണ്ടും

ചെഞ്ചമ്മേ കാണമാറായൊരു രുചിപടലം,

“പോകപോകപ്പുനേതും

നൊഞ്ചംവാടാതെ, പാലിച്ചുരുളുക കലയ-

മത്തെ”യെന്നാശു കേൾക്കായ്.

139

നെഞ്ചിത്തൃക്കടക്കണ്ണിണ രധടിരി തു-

ന്നീടവേ, ഫന്ത! കാണായ്

പൊന്നമ്മാവന്റെ — മൂലംതിരുവടിയുടെയാ-

നിമ്ബലാത്മസ്വരൂപം;

മന്നൻ ചാടിപ്പിടഞ്ഞൊറടിമുടിപ്പളകും

പൂണ്ടുമോ ഭക്തിബാഷ്പ-

കിന്നപ്പുമേനി, പൊന്മാതുലനടിമലരിൽ

ഞാണുവീണാനമിച്ചാൻ!!

140

“എന്നപ്പൻ പോവുകസ്തുൽക്കലസമുചിതമാം

ധർമ്മക്ഷയം, നീണാർ

ഉന്നമം വാഴ്ചയും തെ ജയവുമരുളിടും

നാഥനാം പത്മനാഭൻ”

എന്നഞ്ചിക്കേട്ടു വീണ്ടും ധൃതപുളകമെഴു-

ന്നേറു നോക്കിക്കവെ ഹാ!

— സുന്നം സർപ്പം, ചിന്താക്കലതയൊടു നൂപൻ

പോക്കിനാൻ ബാക്കിനേരം.

141

ഭണ്ഡകം ൩

എന്നാങ്കബിംബമൊളിതാണാപതിച്ചുഭയശോണാഭ

പൂർപ്പിശിപൊങ്ങി — ഉഡുവിതതിമങ്ങി — മണിയൊ

ലിമുഴങ്ങി — ശുകനിവഹപടഹശതരവമുഖരമരിയ

പുര,മലർതതിയിലിനയ പതുമണമൊടുവിളങ്ങി.

1

പള്ളിക്കുറുപ്പൊഴിയെയുള്ളിൽപ്രിയത്തൊടേഴുന്നള്ളി-

പ്പറത്തുനരപാലൻ — ധരയിലനുകൂലൻ — പുരഗമന

ലോലൻ — ഗുരുജനനിസഹജരനുചരരിവരൊ-

ടരിയനിജപുരഗമനനിനവരുളി കമനതരശീലൻ.

2

തന്നാതിലേയനൊടുചെന്നാത്മനിർഗ്ഗമനസന്നാഹകാർ-

മറിയിച്ചു — പരമതിശയിച്ചു — വൃഥയനുഭവിച്ചു — മഹി

ഷപുരോപന തനതതിഥിയുടെ വിരഹമതികുറിയതര

കുടനകരമിതികരംപകച്ചു

3

കാത്തൊത്തു തന്നതിഥിയാത്രോത്സവായനരഗോത്രാരി
കല്പനകൊടുത്തു — പുരിയണിയലൊത്തു — സുഷമ-
കളുതിർത്തു — രഥതുരഗഗജവിവിധബലസഹിതമവ-
നിപതി സചിവമുഖപരിജനമൊടതിഥിയൊടുത്തു.

4

ആരാജകീയപടഹാരാവലോഷമൊട്ടു മാരാൽജനങ്ങ-
ളുതറിഞ്ഞു — വഴികളിൽനിറഞ്ഞു — നഗരിയിലണഞ്ഞു —
ഉരഗവരനഗരനരവരകമനമുഖകമലദരിശനസദ-
ഭിലഷിതമകമതിൽ വഴിഞ്ഞു —

5

വമ്പാൻകമ്പടിയിലമ്പാരിയാനയുടെ മുമ്പാതിഥേയന-
മിറങ്ങി — പടഹമൊടിഞ്ഞി — അണിവെടിമുഴങ്ങി —
ഒരുപുതിയമണികനകരചിരരഥമതിലതിഥിഗൃപതി
ജനവിതതിയുടെനടുവതിൽവിളങ്ങി.

6

“ജയധർമ്മരാജ, ജയകലശേഖരപ്പരമപൈരുമാറജയിക്ക
ചിരകാലം” — ജനത സുമജാലം — വിതറിയനുവേലം
സതതമിതിജയവിളികളുയരെയനുഗമനപഥി കളിർ
പവനനരുളി ശുഭശങ്കനമനുക്രമം!

7

മുനിട്ടന്നന്യാത്രയായി മഹിഷക്ഷോണി-

ധവൻ വഞ്ചിരാ-

ഞൊന്നിച്ചെത്തിയകമ്പടിപ്പടയുമായന്യോ-

ന്യുമേതാവുളള

തന്നിൽത്തന്നിലെഴുന്ന ഭക്തിബഹുമാ-
നാനന്ദഭാവോക്തിഭി-

സ്തന്നിത്യസ്മരണാർദ്ധായോരുവിധം
തമ്മിൽ പിരിഞ്ഞിടിനാർ.

142

അതിരുവരയെകമ്പടിയ്ക്കു മൈസൂർ-
ക്ഷിതിപനയച്ചൊരു സേനയോടുകൂടി
പ്രതിനഗരമണത്തു വിശ്രമിച്ചാ-

സ്സധിയെഴുന്നള്ളി നൃപർഷി ചിത്തിരർക്കുൻ.

143

അരുളിയതിരകംപുക്കെന്നതൊന്നല്ലമോ നി-
ന്തിരുവടി മയിസൂർവിട്ടന്നതൊട്ടുള്ളതെല്ലാം
തെരുതെരെ വരുമോരോകമ്പിമൂലം ധരിച്ചു
വിരുതൊടു തിരുവാംകൂർപെരരാബാലവൃദ്ധം

144

അങ്കോപവിഷ്ണുനവയെഴുന്നലക്ഷ്മിയായ് ഞ്ഞാൽ-
ച്ചെങ്കോൽവഹിപ്പരിന്റ പൊന്തിരുമേനിയാരാൽ
ചെങ്കോട്ടയാമതിരിലെത്തുവതിന്നുമുന്നേ
വിൻകോമളഭൃതികലൻ വിളങ്ങി രാജ്യം.

145

നാടര്യം പരമഹർഷമണച്ച ഗോപ-
വാടത്തിൽനിന്ന ഭഗവാൻ മധുരാപുരിക്കായ്
കേടറെഴുന്നള്ളി പന്നളവാപ്പരം വ-
ന്വോടര പുണ്ട പുരുമോടികലൻ രാജ്യം.

146

ആരാജഭത്ഥ, മപദാനജയപ്രശംസാ-
 സാരാങ്കിതങ്ങൾ കൊടി, മാലകൾ, തോരണങ്ങൾ
 വാരാൻ പൊൻതിരുമനസ്സേഴുന്നള്ളിയെത്തു-
 മാരാജവീഥികളിലൊക്കെയലങ്കരിച്ചു.

147

സ്വന്തംപിതാവിലധികം പ്രിയമുള്ളിലേറും
 പൊൻതമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സേഴുന്നള്ളിടന്നു
 ചന്തവെട്ടും സുദിനമാട്ടിനമംബ വഞ്ചി-
 യ്ക്കുന്തർബഹിഷ പരമോത്സവമായിരുന്നു.

148

സാനന്ദം വന്നെഴുന്നള്ളിന തിരുവടിയെ
 സ്വീകരിച്ചാദരിപ്പാൻ
 വാനഞ്ചും രാജപാതയ്ക്കുരുകിരുവശവും
 പൂവണിപ്പന്തൽകെട്ടി
 പീനശ്രീ നെയ് വിളക്കും നിറപറകളുമാ-
 യഷ്ടമംഗല്യവും വ-
 ച്ചുനംകൂടാതെ തൻതൻനടകളിൽ നിലയായ്
 പെരുരരും പെരുരിമാരും.

149

അണിവെടികൾ മുഴങ്ങി, ഹന്ത! ഭൂട്ട-
 ണ്ണി തിരുവഞ്ചിയിലൂന്നി പാദപത്മം!!
 കണിശൂഭ, മെഴുന്നള്ളിടം ക്ഷണം ക-
 ണ്ണിയിൽ തുറന്നിഹ കണ്ടു തൃപ്തരാവാം.

150

കൂമഞ്ഞാട്ടു വളൻ വായുക്കുവയാപ്പുമേളങ്ങളും
സുമങ്ങളുതിരുന്നപാതയിൽ വരും രഥാഭ്യന്തരേ
സുമന്ദാസിതാസ്യബിംബമഹ! കാക്ക കണ്ണേ! സ്വയം
സുമംഗളരവേണപൊങ്ങിയിതു കൂപ്പുകൈയ്ക്കൊട്ടുകൾ. 151

സ്ഫീതാനനസ്തിതമിരുന്നഭിവന്ദ്യയായ
മാതാവുമാത്മസഹജാതരുമയ്ക്കു രഥത്തിൽ
ഹാ! താണുകൂപ്പിയ ജനാവലിയിൽ കടാക്ഷ-
പാതാമൃതം ബത! തളിച്ചെഴുന്നള്ളി ദേവൻ!! 152

“ജയതു ജയതു ചിത്രാഭ്രമിപോത്തംസമെന്റേ,
ജയതു നൃപരവംശം; വഞ്ചിമാതെ! ജയം തേ”
സ്വയമിതുവിധമാർത്താർത്താജ്ഞനേഴാം തദാ പൊൻ-
മയരഥമതുപോകുന്നോരുമേ പിന്തുടർന്നു. 153

വ്രജകലമണിക്കൊപ്പം പൊൻതമ്പുരാന്റെ മഹസ്സിലാ
പ്രജകളുവർത്തൻ ഭക്ത്യൽകഷ്ണത്തിലാത്തിരുമേനിയും
നിജനിജമഹാഭാഗ്യം വാഴ്ത്തിപ്പുറസ്സത്രേപ്പിയിൽ
സ്തജവമിതാനന്ദം ഭൂരാധിപാൽ സ്വപുരീവരം. 154

ആനം നിദാഹസമയഗ്ഗുപിതാന്തരംഗോ-
ദ്യാനത്തിലമ്പൊട്ടു വസന്തമണഞ്ഞപോലെ,
പീനം ഘനാസ്തമസാമൃതവാരിരശി-
സ്ഥാനത്തുയന്നു ശരദിന്ദുവുദിച്ചപോലെ, 155

കേണാത്തയാകിയ സതിക്കു വിധുക്കുതന്നും സ്വപ്നം
 പ്രാണാധിനാഥനരികിൽ ബത! വന്നപോലെ;
 ക്ഷീണാത്മയാമൊരു കുടുംബിനിയാർക്കുകാണെയ
 ചേണാൻ നല്ല നിധി കൈക്കലാണെത്തപോലെ, 156

തുണച്ചുമാംതലയിലേറ്റി വൃഥാ ചുമന്ന
 കാണം വിളക്കിലൊളിനാളമണഞ്ഞപോലെ
 കേണരുകാത്തൊരതിസുന്ദരസുപ്തമയിൽ
 ചൂണം പുലൻ നവജാഗരശക്തപോലെ 157

മാനിച്ചുകൊ തിരുവനന്തപുരംപുരാജ-
 ധാനിക്കു ചേരനയുമുത്സവവും വിശേഷാൽ
 ആ നിസ്തുലാത്മപതിരൻ പുനരാഗമത്തിൽ
 തേനിൽ കവിഞ്ഞ രുചിയിൽ പ്രകടീകരിച്ചു!! 158

ആ മാനുഷകോസലധരാവലയത്തിലാ ശ്രീ-
 രാമാഗമത്തിലുളവായ മഹാമാമം താൻ
 ഭൂമാവിയന്നു വരവഞ്ചിയിലെന്നു ബാല-
 രാമാഗമത്തിലിരവും പകലും വളർന്നു. 159

ചിത്താറ്റാടം വിളങ്ങി പ്രജകളിലഖിലം,
 രാജ്യമാകെത്തിളങ്ങി,
 ഉദ്യോഗസ്ഥക്കിണങ്ങി ചൊടി, ഖലജനത-
 യ്ക്കുള്ള പൊള്ളിത്തുടങ്ങി,

സദ്യോ വാഴ്ചയ്ക്കുരുങ്ങി, നൂപരകലമതിൽ
 പൂർണ്ണസ്വരൂപം തിങ്ങി,
 വിദ്യോത്തമകീർത്തിപൊങ്ങി, സകലജനതയും
 വന്നു തുക്കാൽവണങ്ങി!!

160

ആദരാത്തദനമാതുസോദരസമേതനായ്
 സപരിവാരനായ്
 മോദമോദ നഗരപ്രദക്ഷിണവിധിയ്ക്കെ-
 ഴുന്നരുളി തമ്പുരാൻ;
 ശ്രീഭനായ് സ്വകലഭൈരവമായ വിദ്യാപത്മ-
 നാഭനുടെ പൊൽത്തിരു-
 പ്ലാഭപത്മയുഗളം വണങ്ങിയതുലാത്മ-
 തുപ്ലിയുമിഹനീതേ!!

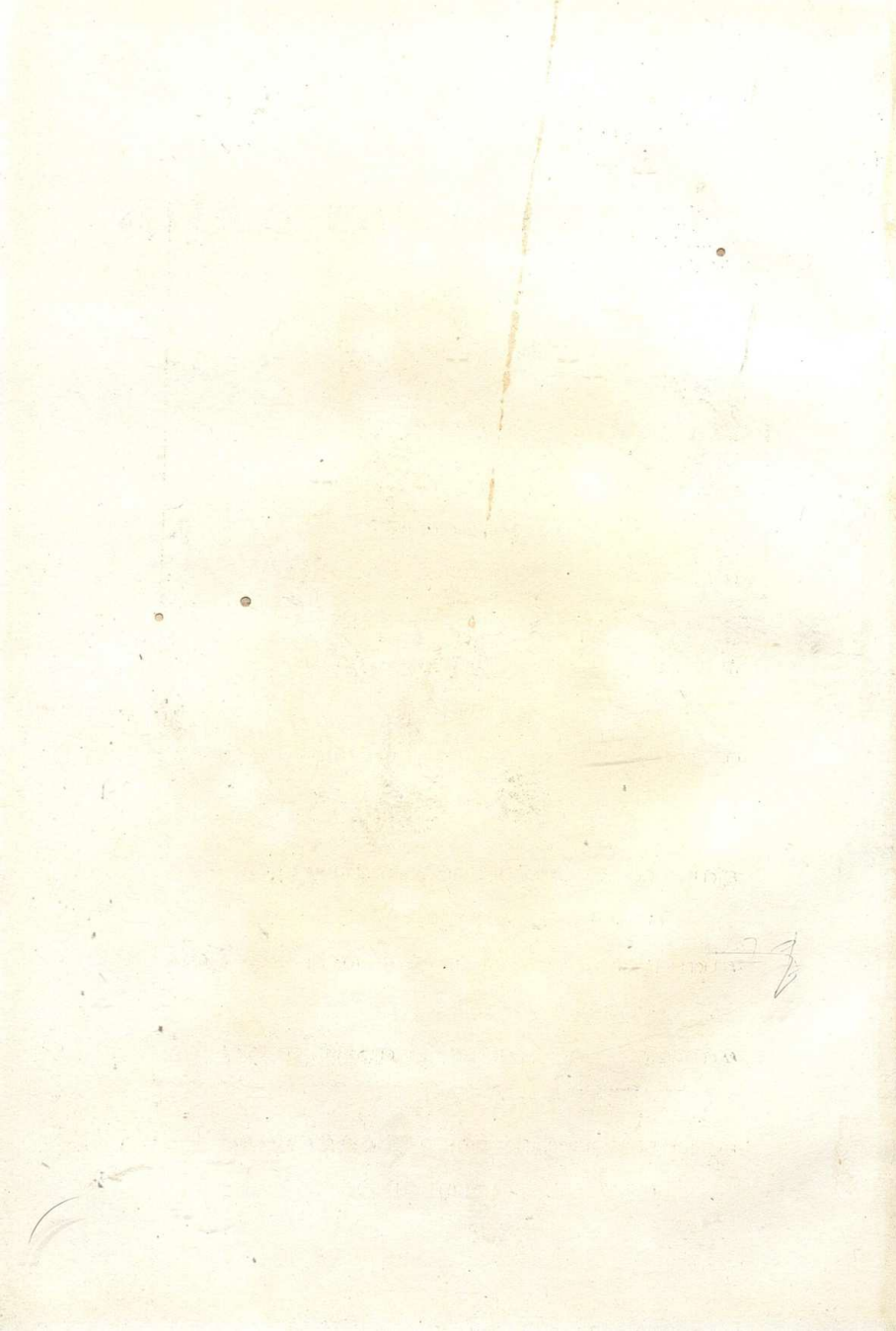
161

മുട്ടാതങ്ങെത്തി മന്ത്രിപ്രമുഖാധികൃതന്മാർ
 മുറയ്ക്കുന്ന “പട്ടം
 കൊട്ടാരം” പൂക്കു വഞ്ചിക്ഷിതിയുടെ പരമഭൈ-
 വത്തെ വന്ദിച്ചുനിന്നാർ;
 ഒട്ടാരാൽ തുക്കക്കണ്ണരുളിയുചിതമാ-
 യാദരിച്ചാജനത്തെ
 പട്ടാളംമേനി ഭേദൻ വിടയരുളിയവ-
 ക്കു, തു വിശ്രാമമാന്നാൻ!!

162

ചിന്നം ഭക്തിത്തികവാടുപദാമുദപഹന്തോ മഹാന്തോ
വന്നും പോയും ദിനമനുമാപൌസാമനമുച്ചർ
ചൊന്നും കേട്ടും നിജധരയിലെ ക്ഷേമച്ചുത്താന്നമെല്ലാം
തന്നുംക്കാനിൽ ക്ഷിതിപതിധരിച്ചു ധരമോദം വസിച്ച്..!!

ശ്രീ

ചിത്രാഭിഷേകം ചമ്പു.

മൂന്നാം ഭാഗം.

ധർമ്മം നേക്ഷലരിക്കാനിനിയവതരണം
വഞ്ചിരാജാനപയത്തിൽ
ശർമ്മത്തിന്നൊത്തുചെയ്യാമിതി കലശ-
പയോരാശിമുത്സുജ്യ ന്തനം
കർമ്മശ്രീഭൂവനന്താലയനഗരിയിതിൽ
പ്പോന്നു പള്ളിക്കുറുപ്പാം
നർമ്മത്താൽബാക്തരക്ഷാവിഹൃതിയരുളിടം
പത്മനാഭം ഭജേമാഃ!!

1

മൂന്നം ശ്രീവഞ്ചിധർമ്മാലരണമരുളുവാൻ
ശങ്കരാചാര്യരേപ്പോ-
ലിന്നസ്മൽ ചിത്തിരർക്ഷൻ തിരുവടിയെ മുദാ-
ഭൂതലേ ജാതനാക്കി
മന്നഞ്ചും വഞ്ചിരാജേശ്വരി സൂകൃതിനിയാം
പാപ്തീഭായിറാണി-
ഘ്നാനമ്മത്തമ്പുരാൻതൻ പകേമലയുഗം
ഭക്തിപൂർവ്വം തൊഴുന്നേൻ.

2

കാതാവല്ലെൻപ്രമോദം സഭയിലയിസഖെ,

കണ്ടനേരം ഭവനം

പ്രീതാശം രാജ്യഭാരോദപഹനമൊടരമ-

പ്പത്രനാം ചിത്തിരർക്ഷൻ

ശ്രീതാവും സ്വന്ദനത്തിൽപ്പദവിയൊടേഴുന-

ള്ളുന്നതാലോക്യ ന്നനം

മാതാ പൊൻരമ്പുരാട്ടിയ്ക്കുകതളിരിൽവള-

ന്നുള്ളമഹിംകണക്കെ!!

8

ചിവദിനമിഹ വിശ്രമിച്ചു ദേവൻ

ഭരണകലാതരണാനന്ദീയമാനൻ

പട്ടമതി നിജരാഷ്ട്രകൂടകത്തിൻ

നില പരിശോധനചെയ്തുവാനൊരുങ്ങി.

4

സക്കാരിൻചട്ടമൊപ്പിച്ചുതതു തുറ ഭരി-

ക്കുന്ന മേധാവിവർഗ്ഗം

റിക്കാട്ടല്ലാം ശരിക്കുണ്ടിന്ന രധദിതി തയ്യാർ

ചെയ്തു സന്നദ്ധരായി

തൃക്കാലുനും മുഹൂർത്തം നിമിഷമനു തദാ

കാത്തുകാത്താവസിച്ചു-

രക്കാലം, ഭക്തിശങ്കാഭയപാവശരായ്

സ്വസ്വകാത്യാന്തരേഷു.

5

വരാഭമെഴുന്നള്ളിവന്നതതുകക്കുയെപ്പറി നി-
 ഭാദരഭരണ ഭൂപനരുചെയ്ത ചോദ്യങ്ങളിൽ
 ഞാളുമുടനത്തരത്തിനു തരപ്പെടും യുക്തി കൈയ്-
 വരാത്തവിധമുറപ്പുകപ്പിൽ വിഷമിച്ച മേധാവികൾ.

ഓരോകക്ഷകൾ തന്നവസ്ഥകളും, മാ-
 മേധാവികൾക്കുള്ളതാ-
 മോരോ പ്രാപ്തികളും, ശരിക്കുശരിക-
 ണേഭാരോന്നിനും തക്കപോൽ
 യീരോദാത്തനിലായവന്റെ മുഖഭാ-
 വത്തിൻപ്രഭേദങ്ങള-
 ന്നോരോ ചിത്തവികാരമേകി നിമൃതം
 മേധാവികൾക്കൊക്കെയും.

7

തിരുമുഖമതിൽവന്ന മന്ദഹാസം
 കരുതിയൊരാൾ നിജ ചാരിതാത്മ്യമായി;
 ഒരു ചെറുതലയാട്ടമന്യനോത്താൻ
 പെരുമയിതിൽപ്പരമില്ല വേറെയെന്നായ്.

8

പുരികലതയിലാൻ കോട്ടമന്യ-
 ന്നരിപൊരിയായ് ജനിയുമകേതുപോലെ;
 ഒരു തിരുവടത്തുറ്റുപ്പ് വേറി-
 ഞ്ഞവനു ദാവകൃശാനവായ് ഭവിച്ചു.

9

പരന്ത 'ശരി' ഒരൊറ്റവാക്കത്തേപ്പോ
 പരമസുധാകലശാഭിഷേകമായി;
 വിരസതയൊടൊരൊറ്റനോക്കൊരാൾക്കൊ-
 നന്നിടിവാളതുറന്നെയായിരുന്നു.

10

അരുമയൊടൊരു ഹസ്തഭാഗമയ്യോ!
 പുരുഷനവൻ പുരുഹൂതനായ് കഴിഞ്ഞു!
 വിരതൊടു തുറയൊക്കെയീവിധം നി-
 ന്നിരുവടി കണ്ടെഴുന്നള്ളിനാനതന്ത്രം.

11

കലവിയൊടഥ വഞ്ചിക്കുള്ളിലെ ക്ഷേത്രതീർത്ഥ-
 സ്ഥലമതതുകൾ തുക്കൻപാത്തു താലൂക്കുതോറും
 നലമതിയെഴുന്നള്ളി രാശിചക്രത്തിലോരോ
 നിലയിലുമണയും ശ്രീഭാഗനമാനേക്കണക്കെ.

12

മുട്ടാതിങ്ങനെവന്ന മാതൃസഹജാ-
 ചാഞ്ചല്യസ്സമേതസ്സടി-
 ത്തപിട്ടാളം തന്ന ചിത്തിരർക്കുനവനീ-
 പാലൈകചൂഡാമണിഃ
 ഒട്ടാരാൽ പ്രജകൾക്കുശേഷമമിതാ-
 നന്ദത്തൊടാലപ്പഴ-
 കൊട്ടാരത്തിൽ വസിച്ചു; പെരുരവിടെ
 കൊണ്ടാടിനാരുത്സവം.

13

പാത്തലം മുഴുവനിലുണ്ടെന്ന ചുറ്റി-
 പ്താത്തലം പടുതമൻ നരദേവൻ
 ചേർത്തലയ്ക്കുമെഴുന്നള്ളിട്ടുമെന്നാ-
 യോർത്തണഞ്ഞിതവിടെത്തമശീൽക്കാൻ.

14

“പോരില്ല ചേർത്തലയിലീവഴി വൈയ്ക്ക”മെന്ന
 നേരിട്ടറിഞ്ഞളവിലാബ്ഭരണാധികാരി
 പാരിച്ചതാപമൊടു ചേർത്തല വന്നു പര-
 ന്നാരിൽ പ്രമാണികളൊടോതി യഥാർത്ഥമെല്ലാം

15

“എന്തിപ്പറഞ്ഞതെഴുന്നള്ളൽ കരപ്പറഞ്ഞ-
 ചിന്തിപ്പതില്ലി,തുവഴിക്കു വരില്ലയെന്നോ!
 എന്തിന്നു പിന്നിവിടെ വാഴ്വതു നമ്മളും ഹാ!
 ചിന്തിക്കുവിൻ വരുവിനെ”ന്നു മുതിന്നു പരരൻ.

16

ആറാത്തസങ്കടമൊടന്നവരൊത്തു നാല-
 ബാറാൾ കരപ്പറമഹീതലമെരുകതികങ്ങൾ
 കൂറാളമങ്ങു തിരുമുസ്സിലണഞ്ഞു കണ്ണി-
 രാറാടിനിന്നു തൊഴുകൈയൊടുണർത്തിയേവം.

17

“കണ്ണിനത്സവമണച്ചെഴുന്നള്ളിവന്ന
 പൊന്നുപരദൈവമേ,
 നണ്ണിയാലരുതിയറിയെന്നാരടിയങ്ങൾ
 തൻ പരമഭാഗ്യമേ,

വിണ്ണിലും വളരൊളിക്കുതിർക്കലപര-
 ത്തിടും ഭവനഭീപമേ,
 ചെണ്ണിലാപ്പുകളൊടീത്തിരുപ്പടയുഗം
 ജയിച്ചു പുലരേണമേ!

18

ജീവിതത്തിലിതരാനപേക്ഷമടിയങ്ങൾ
 നേന്നുരുളമീപ്പട-
 പ്പുവിലെന്നിയിനിയെങ്ങുവാനുഴലുണ-
 ത്തിടേണ്ടതിവരെന്നമേ!
 ഇതവിധം ബത! കരപ്പറഞ്ഞ വിഗണിച്ചു
 ഭേതരടിയങ്ങളെ
 ബാഭാവിയാതെ ഹതഭാഗ്യരാക്കി വെടി-
 യൊല്ല ഹന്ത! കരുണാനിധേ!!

19

“ഇന്നുനാളെ വളരും, വളന്നു, തിരുമെയ്”
 അതൊന്നു കണികാണവാ-
 നെന്നയോഗ”മിതി കേണുകേണു കൊതിച്ചു-
 ണ്ടു വത്സരമനേകമായ്
 ഒന്നുപോൽ പ്രജകൾ രണ്ടുലക്ഷമിടരാൻ-
 വാഴ് വൊരു കരപ്പറ-
 ത്തിന്നു യോഗ,മതിനില്ലയെങ്കിലവിലാ-
 ശയും ബത! ഹന്തം ഹന്തം!

20

പൊന്നുചേവടികളൊന്നുപൂണുതിന്നു ഹന്ത!

ചേർത്തലയനഹായ-

കുന്തവെങ്കിലവരും വഞ്ചിനാട്ടിലഭിമാന-

മെങ്ങിനെ പുലർത്തിടും!

എന്നുമല്ലരിയനിന്നിരുച്ചുണഭക്തിയിൽ

പ്പരമഭാഗ്യരായ്

വന്നുയന്നൊരടിയങ്ങളാമഹിയിൽ വാഴ്ത്ത-

യെങ്ങിനെ സമീച്ചിടും!!

21

രണ്ടുലക്ഷമൊളിപൂണ്ടു വാസനതിരണ്ടു •

ഭക്തിമകരന്ദമരും-

ക്കൊണ്ടു പൊന്തിരുമുവാഭയേന്തിവിടി-

രേണ്ട ഹൃത്സരജങ്ങളിൽ

രണ്ടുലഞ്ഞടിയുമാറു വൻകടന്നമേഘ-

ബാഷ്പജലസേചനം-

കൊണ്ടു ഹാനിയരുളാതെ ചേർത്തലവഴി-

ക്കെഴുന്നരുളിടേണമേ."

22

കേടകുന്ന വരവഞ്ചിനാഥപദസേവയിൽ

ക്കാതി മുഴുകയാൽ

മാടഭൂവരനെ വിട്ടൊരീബ്ഭരണി-

പ്രസിദ്ധകളരികളും

ഇടലംവളരമീക്കരപ്പറമഗണ്യമായ്
 തിരുവളത്തിലും
 കേടണച്ച ധരയെങ്കിൽ-എന്തിനടിയ-
 ളെളെങ്ങിനെയുണർത്തിടും!!

23

നാശിതാപലരചി രാജഭക്തിയലതല്ലി-
 ടുന്നൊരു പയഃപയോ-
 രാശിപോൽ, ഹൃദയശുദ്ധിതൻ ധവളകാന്തി
 ചിന്തിയ പരപ്പുപോൽ
 വീശി വെണ്മ ദിവി, വഞ്ചിമാതിനടെ വെന്തി-
 വെൺകൊടിയൊടൊപ്പമാ-
 ശ്രീശിവങ്കരി കരപ്പറംജനനിതൻ
 മഹസ്സു വളരുന്നതും,

24

തപിദിയന്നരിയ കൊച്ചി“യാലനദി”യി-
 പ്പുരങ്ങളിലെ വൻപണ-
 പ്പെട്ടി കാലു മതുപോൽത്തലയ്ക്കു മന-
 ലോപധാനനികരോപമം
 കെട്ടിവച്ചു, നരപഞ്ചസാരമണൽവെ-
 ണ്ണിലാവൊളിവളൻവെൺ-
 പട്ടുമെത്തയതിലംബ ചേർത്തല പുകരപ്പ-
 രപ്പൊട്ടു ശയിപ്പതും,

25

കായലും കടലുമാദരത്തോടിയഭാഗ-
 വും നിജതിരക്കര-
 തോയബിന്ദുമണിമെഴുകതികങ്ങളെയണച്ച-
 ണത്തു തടവുന്നതും,
 ആയതാഭമണിയിട്ടുനിന്നു ജനനിയ്ക്ക
 കേരനിരീ ശതള-
 ഛായചേർത്തു കരചാമരാവലികൾ വിശി-
 യിമ്പമരുളുന്നതും,

26.

ശമഭായിനി കരപ്പറം ജനനിതൻ വെ-
 ഉത്ത തിരുമാറതിൽ
 ചെമ്മണത്തു വിലസുന്ന ചെന്നളിനമാല-
 യൊത്ത നെടുവിമിയിൽ
 സമ്മദത്തൊടു മുരണ്ടുകൊണ്ടളികൾപോൽപ്പ-
 റന്നു കിഴമേൽ മുതി-
 ന്നമ്മതൻമഹിമ നാടനീളെ വിളയിച്ചു
 കാറുകൾ ചരിപ്പതും,

27

ചാരുശാരദനിശീഥിനീഷു നടുവിണ്ണിൽ
 നിന്നു മുഴുതിങ്കൾതൻ
 വാരതിൻ നടുവെണ്ണിലാവൊഴുകിവിണ
 ചേർത്തല മഹീതലം

ചേരമാ രുചിരപഞ്ചസാരമണൽവെണ്മ-
 വീശിയുമവണ്ണ മാ-
 യോര സൽപ്രകൃതിരാമണീയകത വാഴ്ത്ത-
 വാനരുതനന്തനം!!

28

ഏതുകൊണ്ടുമഭിമാനനീയവിഭവപ്രജാ-
 പ്രകൃതിരമ്യമായ്,
 കാതുകൺകരളിവറയിൽ സഹൃദയക്കുക-
 കുളിരണപ്പതായ്,
 ശ്രീ ഉലോം വളരമീക്കരപ്പറമഗണ്യ-
 മാം തിരുവുളത്തിലെ-
 ന്നേതുമെന്നു മടിയരുൾതൻ പഴമനസ്സ-
 റിഞ്ഞ കഥയല്ലതാൻ!

29

കാത്തുകൊൾക കരുണാനിധേ! ചരണഭക്ത-
 റിൽത്തിരുവുളം പരം
 ചേർത്ത ചേവടികൾ ചേർത്തലയ്ക്കുമെഴുന്നള്ള-
 മാറു ഭവുകാസ്സഭം".
 ചേർത്തമിഴിനെയുണർത്തിനിന്നു ഭയനീയ-
 ഓഴിയൊടു കണ്ണനിർ
 വാർത്തുവാർത്തു തിരുമമ്പിലാപ്പരുഷർ ഭണ്ഡ-
 വൽ പ്രണിപതിച്ചിതെ!!

30

“മതിമതി പരിതാപം, നാം വരും ചേർത്തല”യ്ക്കെ-
 ന്നതിമധുരഗഭീരം വാചമാകണ്ഠയന്തഃ
 രുതിയൊടുമെഴുന്നേറ്റൊപ്പെഴുതർ തൃപ്പാദഭൂവിൽ,
 കൃതികൾ, തൊഴുതു ഫഷാദുത്തരംമാന്തരംഗം. 31

സന്താപാശുപ്രവാഹം ദൂതമഥ പരിതോ-
 ഷാശ്രവായ്ത്തീൻ, പാരം
 ചിന്താക്ലാന്നം മുഖത്തെക്കരിനിഴലഭിമാ-
 നാവലേപത്തുടുപ്പായ്,
 സ്വന്താശാവല്ലിപൂത്താപ്രകൃതിമധുരിമ-
 ശ്രീയൊടാച്ചേർത്തലക്കാർ
 ചെന്താർപ്പാദങ്ങൾകൂപ്പിച്ചുനരപി വിടവാ-
 ണിച്ചു തൻനാടു പുക്കാർ!! 32

സരഭസമവർ ചേർത്തലയ്ക്കുചെന്നാ-
 വരവെതിരേറ്റിടതുൻ പെഴുരരോടായ്
 “തിരുവടിയെഴുന്നള്ള”മെന്നുണർത്തി;
 പരമതിരസ്സലൊടുസ്വരം വളർത്തി!! 33

ഗദ്യം 1.

അഥ ഖത സുകൃതിനി സുഗുണിനി ശുഭജനി ജനനി-
 കരപ്പറമൊന്നുതെളിഞ്ഞു * തിരുവടിമലരിണപുണരുമൊര

സുലഭപദവിയിലുടമയൊടൊന്നുഞെളിഞ്ഞു * അവിരളനവ
 സുവപരിമളരചിയൊടുവിവരമരചിലരുമുടനെയറിഞ്ഞു *
 ജനിഫലമവനവനതകിയനിലയലൊന്നുചമുഭംബുധി കര
 കൾകവിഞ്ഞു * ഗുണനിധിബലിയുടെ വരവിലുമൊരുശത
 ഗുണാമാളിയൊടു നറുചൊടിയിടതിങ്ങി * പുറവരസരണി
 കൾ ചമയലിലഭിനവകലവികളൊടുജനനികരമിറങ്ങി *
 ആലപ്പുഴമുതലിതമൊടുചേർത്തലയേലും പന്തിരുന്നാഴികനീ
 ളും * നലരചിയൊടുപുറവരമതിനകമിഹ വിലസിനപെ
 രുവഴിയമ്പലമോളം * ഇഹഭവിമരുവിനബഹുജനതതിയ
 ടെ മഹിതമതികളിലെയുജ്ജ്വതകണക്കെ * വളവൊടുതിരി
 വുകളുവിലമുകലെയതിവളരൊളിവിലസിയ സരണിമുഴ
 ക്കെ * കരളൊടുമിഴിയിണകവരുമഴകിലതിസുരഭിലതര
 മലർമാലകളാലെ * ചടുലരചിയുതകുമുചിതമുയരമൊടു
 നെടുനെടുപന്തൽചമച്ചിഹചാലെ * കട കൊടി തഴ നറുത
 ളിരിലമലരിവയിടയിടെനിറയെയിതത്തൊടുചാർത്തി * അ
 ടിയിലെയരണിമവിലസിന സരണിയിലതിസിതനറുമ
 ണൽ നിറയെനിറത്തി * അതിലതിപരിമുദശബളവസന
 തരി പരിചൊടുനടുവിൽചിരിച്ചുഴകേകീ * പ്രതിനവവിക
 സിത സുരഭിലകസുമവിതതിയതിലുഡുഗണരചിയൊടുതു
 കീ * തിരുവടിപുണരണമിതിപഥി പെരുകിയ റുദ്രയപര
 ബാരപോലവമിനീ * പലനിറമുതവിയ പരിമുദതുകിലണി
 കമുകളിരുവരിതൂണകളുനീ * കൊടികനിനറുമലർകല
 പലതവകളിലടിമുതൽമുടിവരെ വിരവൊടുതൂക്കി * ചിര
 കൃതജനശതസുകൃതനിവഹഫലമരചചരണയുഗ സമുചിത

മാക്കി * വെളുവെളുവിലസിന മണലിനന്തപതിലലമഴ
കൊഴുകിയപെരുവഴിചാലെ * വിരുന്നാട്ടുവിലസിയിതതിസു
ഖമൊഴുകുമൊരുമതകം സുഷമാനദിപോലെ * കലവി
യൊടതിസിതസികതയിൽനിവരപെ വിലസിനന്തമഴവി
ല്ലതുപോലെ * സുമഹിതഗുണനിധിധരണിജനനിയുടെ ക
മനാട്ടുദന്തരനാളികപോലെ * ഇരുവശമവരവരുടെപടി
കളിലണിവിരുതമമമമികയൊട്ടമിടക്രൂട്ടി * സുമഹലകിസ
ലയവിഭവകലിതബഹുപമയലിലഭിനവമോടികൾകാട്ടി *
നിറപറദശസുമകലശശുഭകണികൾ നിറയെനിരത്തി വിള
ക്കുകൊളുത്തി * വനിതകൾനിജശിശുനിരയൊടു നിജനിജ
സദനശരീരവിശുദ്ധിവരുത്തി * കനകമണിവസനുകമന
മണിയലൊടു വഴിയിരുവശ പൂമണഞ്ഞുനിരന്നു * അലകൾ
പെരുകിയിരുവശവുമൊരു മനുജജലനിധിതുരുതുരവെന്തപ
രന്നു * ധാരയുടെഗളതലമണി നരവരമണിതിരുവടിയുടെ
യെഴുന്നള്ളലടുത്തു * ജനതതി നിജനിജഹൃദയമുഖനയനവ
നരുഹവിതതിയെ വിരയെവിടിത്തു * പ്രതിപദശശിയുടെ
കലയുടെദരിശനരതിയവരുടെ വളർമിഴികളിലൂർന്നു * ത
ലകളിൽമുകുളിതകരതലപ്പടമൊടു നിലകളിൽവഴുതിവല
ഞ്ഞവർനിന്നു * ഉടമയിലസിലതനളികമിവകളൊടു ഭട
രിരുവശമണിയിട്ടുനിരന്നു * രക്ഷികളവരുടെജനശതനിയ
മനശിക്ഷണനയപരിപാടികൾതെറ്റി * തിരുവടിയുടെമ
ണിരഥമതിനൊരുവഴിയുള്ളവതിനു കഴിയാതവർപുറം *
അളവതിലകലെയൊരണിവെടിയുടെ രവമതുലമിരവിവി
യത്തിൽമുഴങ്ങി * കലവികളൊട്ടുമുടനിലകിയജനമയജല

ധിയതിളകിമറിഞ്ഞുപുഴങ്ങി * പ്രഹരപടഹമൊട്ടുക്കുവ
കൾ ജയവിളിബഹളമിരമ്പിയിരമ്പിയുയർന്നു * ഭൂതരവ
രിമളകസുമനികരമിത്വശവുമമന്നവർ വാരിയെറിഞ്ഞു *
ജയജയവിളിയൊട്ടുമുയരെവിയതി കരമുകളുപടലിയളവെ
ന്നിനിറഞ്ഞു *

കാണായപ്പോ, ഉരികിലണയെ
ക്ഷോഭമെല്ലാമടങ്ങി
മേണാന്നാരാൽ ജനതയകലും
പാതയിൽത്തെല്ല ഭൂരെ
വേണടാളും പ്രജകൾ സുധിരാ
ചെയ്തു പുണ്യോൽക്കരത്തിൻ
കാണായ വന്നോരനചഫലമുൾ-
ക്കൊള്ളുമാസ്യന്ദനാഗ്രം!

34

കണ്ടാൽനിരമ്പിയ ജനങ്ങളുയർത്തിടും കൈയ്-
ത്തണ്ടാർക്കടങ്ങും തണലേകി നിരന്ന നീളെ
കൊണ്ടാട്ടുമാക്കമനവീഥിയിലാമണിപ്പൊൽ-
ച്ചെണ്ടാം നൃപാനുയരമം വരവായി മന്ദം!!

35

ആനന്ദഭക്തിമയബാഷ്പമധുളിയാം ഹൃൽ-
സുനന്ദരം ചേർത്തലയിലുള്ളവ രണ്ടുലക്ഷം
നാനം പൊഴിഞ്ഞകമിയുന്നതുമൂലമാവാം
യാനം ക്രമാദ്രഥവരത്തിനു മന്ദമായി!!

36

ചെന്തൊരാളിത്തെളിമഥത്തിനകത്തു മാതു-
 സന്താനവല്ലിയുടെ പൂങ്കുലതൻനടുക്കാമ്പ്
 സ്വന്താനജാതകലികാവൃതനായ് വിടിൻ
 പൊൻതാരുപോലെ തിരുമേനി സമുല്പസിച്ചു! 37

ഓമൽപ്രജാനിവഹസഞ്ചിതപൂർവ്വപണ്യ-
 ധാമപ്രകാശമെഴുമാ മുഖചന്ദ്രബിംബം
 ഈ മട്ടു ചേർത്തലെയുദിച്ചു വളർത്തി മന്തു-
 സ്തോമപ്രഹർഷജലരാശിയിൽ വേലിയേറ്റം! 38

നിരന്തരനമസ്കീർത്തകൾ വശങ്ങളിൽത്തിങ്ങി നി-
 ഭ്രം സുരഭിയായ പൂമഴ ചൊരിഞ്ഞൊരാ വീഥിയിൽ
 സുമൃസുഖദർശനോത്സവമിഴഞ്ഞതാ ചേർത്തല-
 ്പ്പുരത്തിനണിസീമ പൂകി നവരാനയശ്രീരഥം! 39

ഓ! കണ്ണും കരളും വപുസ്സുമൊരുപോൽ
 പ്രോരുണലാക്കിൽബലാ-
 ലാകർഷിച്ചതുപോലെ, യാമണിരഥം
 മുന്വിട്ടു പിന്വേ ജവാൽ
 സ്തോകം സ്തോകമൊലിച്ചൊലിച്ചു തടിനി-
 രൂപങ്ങളായ് വന്നവ-
 ന്നാകപ്പൊരുത മർത്യപാരിനിധിയായ്
 ത്തിർന്നു പുരപ്രാകുണം!! 40

വീരാളിപ്പട്ടു മുത്തുക്കുട തഴകൾ കൊടി-

ശുഭ മാലാകലാചം

വാരാളം തോരണം തൊട്ടണിയലണി

കലന്നാപ്രദേശം മുഴക്കെ-

ധാരാളം ചെന്തളിർച്ചാത്തൊളിയൊട്ടു നിറയെ

പ്പമരം പൂത്തു തിങ്ങ-

ന്നാരാമംപോലെ ശോഭിച്ചിതു സുഷമരകം

ചേർത്തലശ്രീപുരാഗ്രം!!

41

മിന്നു രജതലക്കെട്ടണിയല്ലൊടണിയായ്

മത്തമാതംഗർ പന്ത്ര-

ണ്ടിന്നും ചേലൊത്തപച്ചക്കുടകൾ ചമരിവ-

ലാലവട്ടങ്ങൾ ചാർത്തി

ഉന്നിദ്രം പഞ്ചവാദ്യം പറ തുടി പടരും

ബാൻറുമേളങ്ങളെല്ലാ-

മൊന്നിച്ചാച്ചേർത്തലക്കാർ സരഭസമെതിരേ-

ല്ലിന്നു മുന്നിട്ടുചെന്നാർ.

42

ഏവം സഡംബരമകമ്പിസേവയോടൊ-

ത്താവവെഴും വിവിധവാദ്യരവം മുഴങ്ങി

ഭൂവഞ്ചുമുത്സവമിയന്നെഴുന്നള്ളിനാനാ-

ഭേവൻ ദയാംബുനിധി വഞ്ചിമഹീമണാളൻ!

43

നിരുപമതരം തുക്കൺപാത്താക്കരപ്പൊരമാണെഴും
 തിരുവടിയിലെബഭ്രേത്യല്ലെഴും പരം പരിതൃപ്തിയിൽ
 തിരുവുള്ളമലിഞ്ഞാനന്ദത്തിൻപരാൽപരകോടി നി-
 ത്തിരുവടി തദാ ധ്യായം ധ്യായം സ്വദിച്ഛേഴുന്നള്ളിനാൻ!!

കേൾവിപ്പെടും ഭഗവതീനിലയാഗ്രഭൂവിൽ-
 തേന്തർവിട്ടിറങ്ങിയുടനംബികയേ വണങ്ങി
 ദേവിക്കു ചേൻ വഴിവാടു നടത്തി നന്നായ്
 സേവിച്ചു വീണ്ടുമെഴുന്നള്ളി രഥേ ഹൃപാലൻ! 45

തന്നച്ചസ്ഥാനമാനാദ്യചിതമണിയലോ-
 ടൊത്തു കൈകെട്ടി മുന്നേ
 ചെന്നുദ്യോഗസ്ഥർ പെരുരാവലിയൊടണിനിർ-
 ന്നാത്തമെന്തനം തദാനീം
 മിന്നും കായൽക്കരപ്പെൊങ്ങിയ മതിലിനക-
 ത്തുല്പസിക്കുന്ന സത്രം
 തന്നദ്യാനപ്പടിപ്പന്തലിലണയുകയായ്
 സുന്ദനം മന്ദമന്ദം. 46

കണ്ണാടിച്ചിലിനൊപ്പം തെളുത്തെളെ വിലസി-
 ടുന്ന കായൽപ്പുരപ്പിൽ
 കണ്ണാടിച്ചിന്നിടും വിൻപ്രതിഫലനമിതെ-
 ന്നാരുമോരംവിധത്തിൽ

എണ്ണാനാവാത്ത മോടിപ്പൊലിമകൾ നിഴലി-
 പ്പിടുകമാസ്സതമുദ്യ-
 ദപണ്ണാലങ്കാരഭംഗിത്തികവൊടു വിലസീ
 മത്തുവാരാശിമദ്ധ്യേ.

47

ചേലേറും ചാരുവേഷാഭരണമൊടു കരം
 കെട്ടി വായ്പൊത്തി വെള്ളി-
 ക്കോലേന്തീടും ഹരിക്കാർ കനകരഥകവാ-
 ടങ്ങൾ മന്ദം തുറക്കെ
 ബാലേന്ദ്രശ്രീവിരാജനുമ്പരചിയൊടെഴു-
 ന്നുള്ളിനാൻ ചിത്തിരർക്കും
 ഫാലേ ഭംഗ്യാവഹിക്കും തൊടുകുറിയരുമ-
 തമ്പുരാനമ്പിനോടേ.

48

നീരാളമെത്തകൾ പടുത്തു മിന്നത്ത സത്ര-
 ദപാരാങ്കണപ്പടികൾ തുക്കഴൽവച്ചു കേറി
 ആ രാജസിംഹനെയുമുള്ളി മുക്കപ്പിലുദ്യത്-
 സ്ഫാരാഭനാം ഹരിയധിത്യകയിൽകണക്കെ.

49

വിരുതിൽ വിജയശ്രീതാൻ മെയ്പൂണ്ടെന്നത്തു പുരോഗമി-
 ചുരുളിടുമുഷ്ടശ്രീമാതാവിൻമഹാപരിഭീഷ്ണിയിൽ
 പെരുമപുകളൊടൊക്കും തൻസോദരങ്ങളുമായ്ത്തദാ
 തരുണരവിപോൽത്തേജോമൂർത്യാ വിളങ്ങി ഗുപ്തഭംഗം. 50

ഉന്നിദ്രശ്രീയൊടോമൽപ്രിയസഹജമാ
 വന്ദ്യമാതാവുമായി-
 ഏപ്രാന്നിൻസിംഹാസനങ്ങൾക്കധിനികടമെഴു-
 നള്ളിയാപ്പമുകപ്പിൽ
 ഒന്നിച്ചൊപ്പംനിരന്നാത്തിരുവദനസുധാ-
 രശ്മിബിംബങ്ങൾ നാലും
 മിനിക്കുണ്ടാത്തിരമ്പിജനത ജലധിപോ-
 ലത്തരംഗീഭവിച്ചു!!

51

സ്തോത്രീനറുവെണ്ണിലാവൊളിപൊഴി-
 ണ്ണിമ്പംവളർത്തിപ്പരം
 കാരുണ്യമുതയാരയൂറിവഴിയും
 തൃക്കൈടാക്ഷങ്ങളാൽ
 ആരമ്യപ്രിയമുല്ലസിച്ഛരളമാ-
 പ്പുന്തിങ്കളാസ്യങ്ങള-
 നേരം കണ്ട ജനങ്ങൾ നിർവൃതിപദം
 പൂണ്ടിടീനാരോചരം.

52

അത്യർഹമാഭയോടുമാത്മപുതർമകങ്ങൾ
 അത്യന്തസന്നിധിയിൽ നാലുമണഞ്ഞപോലെ
 പ്രത്യക്ഷമാത്തിരുമുഖങ്ങൾ തെളിഞ്ഞു കണ്ടു
 സത്യം കൃതാർത്ഥതയിയന്നിതു ചേർത്തലക്കാർ!

53

വിരവാടുമഥ കല്പനപ്രകാരം
നരപതിതൻ തിരുമുന്വിലേയ്ക്കു ണഞ്ഞാർ
വരഗുണധി കരപ്പറത്തു നാനാ-
തരമുരപൊങ്ങിടുമെടുപെരവീരർ.

54

രാട്ടച്ചിധത്തിലുള്ളും ബഹുമാനമൊന്നേ
നേട്ടം സ്വമെന്നു കരുതും പുരനായകന്മാർ
കോട്ടംവെടിഞ്ഞു തിരുമുന്വിലണഞ്ഞതായ
കൂട്ടത്തിലീക്കവിയുമന്നിടപെട്ടിരുന്നു.

55

പൊന്നും പട്ടം മണികൾ മലർമാലുങ്ങളും സ്ഥാനമാനം
ചിന്തം പെരപ്രവരൻ തിരുമുൽക്കാഴ്ചവച്ചാനമിച്ചു,
തന്നുള്ളത്തിൽക്കവിയെ വളരും ഭക്തി ഗാനത്തിലാക്കി
പ്പെന്നുംതൂക്കാലിണകവിയുമാരാധനംചെയ്തുകൊണ്ടാൻ. 56

ഉന്നംവച്ചിയെളിയ കവിതൻ ഗാനമാകർണ്യ മന്നോർ-
മന്നൻ ദേവൻ തിരുമുഖമിളംപുഞ്ചിരിക്കൊണ്ടുനില്ക്കും
പെന്നമ്മപ്പെൺത്തിരുവടി മഹാരാണി ഹർഷാശ്രുധാരാ-
കീണശ്രീയായരുളിയ മുഖാംഭോജമിന്നും തൊഴുന്നേൻ!! 57

വിവിധകശലമോതിപ്പെരരഞ്ഞുപുരാക്കി,
ക്കവിയെയൊരു കടാക്ഷംകൊണ്ടുതാൻ ധന്യനാക്കി,
അവികലരുചി മർത്യശുദ്ധത്തെ ദേവൻ കടാക്ഷ-
മുഖിയിലഥ മയക്കിജ്ജന്മസാഫല്യമേകി.

58

സ്വസിതി പടമഭേരികാഹളാരാവപൂരം
 വെടികൾ കുറവയാപ്പോടൊത്തു വലിച്ചുഭാരം
 പൊടിതകുതിമുഴങ്ങി പുഷ്പവർഷംപൊഴിക്കും
 ഞൊടിയിടയിലെഴുന്നള്ളത്തിനാരംഭമായി.

59

ഉള്ളിൽപ്പണ്ടേ കരുതിയമഹാ-
 ഭാഗ്യമിന്നെങ്കിലും ത-
 നുള്ളിൽത്തങ്ങാനിടവരികയാ-
 ലുമഭാഭോപപൂർവ്വം
 വെള്ളിത്തട്ടിൻപടി തിളകിടും
 കായലിൽകൂടിയന്നാ-
 പ്പുള്ളിഞ്ചോട്ടാനരവരകടുംബത്തെ-
 യുറുകൊണ്ടു പാഞ്ഞു!!

60

തേടിക്കിട്ടിയ പൊന്നശേഖധിയെയുര-
 കൊണ്ടോടവേ കായലിൽ
 ച്ചാടിഞ്ചോട്ടിനുമുറുമായണിനിര-
 നെത്തും ഹൃദന്തങ്ങൾപോൽ
 മോടിയൊത്തു നരപ്പുള്ളകമണിമാ-
 ല്യംചാത്തിയാരോമനി-
 ചോടിബഭ്രുപനേ വേർവിടാതണകയായ്
 കായൽത്തരംഗങ്ങളും.

61

ജീവാതു പൊന്നുതിരുമേനിയെയുദഹിച്ചാ-
 നാവായിപൻ കുതിയടന്നു നോക്കിനോക്കി
 ആവാക്കു ചേതനകൾപോയ മനുജൗലമേതു-
 മാവാതെ കായലരികത്തു മിഴിച്ചുനിന്നു!!

62

തക്കത്തിൽ കായലോരപ്രകൃതിയുടെ വിലാ-
 സങ്ങളും കണ്ടുകണ്ടാ-
 വൈക്കത്തന്നന്നദാനപ്രഭുവിനുടെ പദാം-
 ഭോരുമം കൈയ്ക്കണങ്ങി
 പൂക്കണ്ഠം പൂണ്യതീർത്ഥസ്ഥലമഥ പരമ-
 നീവിയം രാജ്യമാകെ
 ആക്കുൻപാത്താത്മതുപ്ലിത്തികവാടു ഗുഹരൻ
 രാജധാനീമഗാൽ സ്വപാം.

63

ഗദ്യം ൨.

തദനുനന്നായകൻ താർക്ക്യകേതുപ്രിയൻ ചിത്തിരർ
 ക്ഷൻപുരാനത്രചെങ്കോൽവഹിച്ചാത്മരക്ഷാഭരം സ്വപാത്മ-
 നൈവോദഹിക്കുമുള്ളത്ത് സമീപിച്ചുസത്തുഷ്ടിയാൽ ഭ്രാ-
 ജടുത്സാഹമാ രാജധാനിക്കമല്ലോജസാ രാജ്യമാകെത്തുടൻ
 ഉളകോലാഹലോദ്യഭസം ചൊല്ലവല്ലേതമെ!! മന്ത്രിയോടൊ-
 ത്തുപമന്ത്രിമാർ പൗരരും ഹന്തരാത്രിന്ദിവം കായ്മ്മോരോ-
 നിലും ഭാരമേററപ്പുരന്നാലുപാടും നിരന്നങ്ങിറങ്ങിപരം. ച-
 ന്തമേറും നെടുംപന്തൽ സൌധങ്ങൾ വിഗ്നാപണശ്രേണി

വാചിതടാകങ്ങളാരാമമൈതാന ലീലാവിനോദസ്ഥലീവപ്ര
 കൃഷ്ണൻ ദേവാലയൈരൂപം പതാകാലപജം ഗോപുരവാര
 നാട്ടാലയം പുത്തനായ്കെട്ടിയും കേടരീത്തുന്നവോദ്യൽപ
 രിഷ്ണാരംഗ്യാ പുരപ്രാന്തമെല്ലാം നിറഞ്ഞല്ലസിചൂതനേട.
 എണ്ണിയാലററമില്ലാത്തപോൽചുറ്റിലുംകണ്ണിനുംകാതിനും
 നാക്കിനുംമുക്കിനും പ്രീതിയത്രുതൂതശ്രീതിരണ്ടുട്ടിടം ഭൂതിമ
 ത്താംപദാത്മേമാൽകരംസർപ്പദാ ദൂരദേശങ്ങളോരോന്നിൽനി
 ന്നാദരാൽ വന്നുവന്നെങ്ങുമേ കുന്നുകുന്നായ് പുരത്തിങ്ങിവിങ്ങി
 ക്കമിച്ചൂടിനുംതോറുമേ. വർണ്ണമാനതപിഷാ വണ്ണവൈചി
 ത്ര്യമോടൊത്തലംകാരമാധംബരപ്രൗഢിയിൽ ഗണ്യമായ്
 ത്താഴെയുംമോളിലുപത്തനം തന്നിലെല്ലാംവൃന്തത്താൻതുട
 ങ്ങിശ്രമം. വീടശേഷംപതുക്കിപ്പരക്കെപ്പകിട്ടാടിമീൻപുര
 സ്രീകളുംപെരരും ചാരുലീലാവിലാസപ്രിയോൽസാഹമാ
 യ് സുന്ദനാഘോഷയാത്രോത്സവംകാണുവാൻ ചിത്രമാംവേ
 ഷഭൂഷാ സമാലംകൃതിച്ചാഞ്ഞൊരോന്നായടുക്കിത്തളിർപ്പട്ടവ
 സ്രങ്ങളും പൊട്ടണിച്ചായവുവാസനാഭ്രവ്യവും പൊന്മണി
 ച്ചാത്തലം ആപണംതോറുമെ നോക്കിനോക്കിപ്രിയംപോ
 ലവെശേഖരിപ്പാൻതുടങ്ങിശ്രമം. ഘോഷയാത്രക്കെഴുംവേഷ
 ഭൂഷാദിയും വാഴ്ചപൊൻതമ്പുരാനെന്നസംഗീതവും ചെക്കൊ
 ടിക്കുറയുത്തൻവശത്താക്കുവാൻ തംകമുത്സാഹമായ് ബാലി
 കാബാലരും. തത്തദുത്സാഹമോടൊത്തുന്നാനാജനംപത്തനം
 തന്നിൽവന്നെത്തിനാൻനിത്യവും. സദ്യസർപ്പാണിയുംദാനവും
 ധർമ്മവും ഹൃദ്യമാശിച്ചഭൂദേവലക്ഷങ്ങളും വിദ്യകാണിച്ചു സ
 മാനമശ്ശിച്ചുകൊണ്ടുദ്യശസ്സാംകലാകോവിദന്മാർ മഹാന

ത്തകന്മാർ മഹാഗായകന്മാർ വണീകുസത്തമന്മാർമഹാഭ്യാ
 സിവക്തൃം ഭിഷങ്നായകന്മാർനടന്മാർവിടന്മാർ പ്രസംഗ
 പ്രിയന്മാർകവിപ്രൗഢർ ശാസ്ത്രപ്രവാദോൽസുകന്മാർമഹാ
 രാഷ്ട്രകണ്ഠാടവങ്കാളുജ്ജ്വലപഞ്ചാബതേലുക മാളവ്യചോ
 ളാവനിവാസിലോകത്തൊടൊത്താംഗളന്മാർ പരന്ത്രീസുകാ
 രെന്നാനാജനൈഃപലംഭിനന്തോരുമേ വന്നവന്നങ്ങുമിങ്ങും
 നടന്നുതിരഞ്ഞുപെരും താവളംതിങ്ങിവിങ്ങിപുരപ്രാന്തമോട
 കണം. വീഥിയെല്ലാംമഹാലോകരാലും രഥശ്രേണിയാലും
 ഗജാശ്വങ്ങളാലും ചമുരാജിയാലുംചമഞ്ഞത്തരികും വിതാ
 നങ്ങളാലുംവിമാനങ്ങളാലുംനിറഞ്ഞത്തുരപ്പു മുതിന്നായിര
 തോടമെഴ് നൂറുമേഴുംതുടന്നായവർഷം തുലാമാസവിംശത്യ
 ഛത്രീയദശ്ചവിധൗ നല്ലനന്താലയശ്രീപുരത്തിൻപരിഭ്രാ
 ന്തികോലാഹലം!

എന്നല്ലനേയ്ക്കു കല്പിച്ചുള്ളിയ തിരുനി-
 ട്വാദരാൽ സ്വീകരിച്ചും,
 തന്നത്താൻ വഞ്ചിഭൂവിൻപ്രകൃതിസുഷമയെ-
 ക്കാണുവാനാഗ്രഹിച്ചും,
 ഉന്നമും ചിത്തിരക്ഷാപതിയുടെഭരണോ-
 ഭാഹമോത്തിമ്പമാന്തം
 മന്നന്മാരെത്തു ലക്ഷപ്രഭുവരരുമുദാ-
 രാഭമെത്തിത്തുടങ്ങി.

ഫലപ്രശ്നമായ മൈസൂർക്കുതിപതി, മതിമാൻ
 ഗോക്കുതിശൻ, പ്രസിദ്ധൻ
 കൊല്ലങ്കോടത്ത്, സാറുവനിപതി, മഹാൻ
 ശ്രീമദേശ്വരനായൻ,
 നല്ലിന്റേർക്കാരനാകും നൃപതി, മദനഗോ-
 പാലരായൻതുടങ്ങി-
 ക്കല്യമാൻ ഭൂപതി തൽപ്രതിനിധികളുമൊ-
 ടേറെയെത്തിത്തുടങ്ങി.

65

മമാലുൽകന്മാർസേനാ-
 പതിലോരപതിപ്രഭു
 അണ്ണാസാഹോബ് ഹിന്ദുരായ-
 നാലുരും വന്നുചേർന്നിതേ.

66

ശ്രീമാൻ വെങ്കിടസുബ്ബറാവു, മതിമാൻ
 പണ്ടാല, മദ്രാസിലെ-
 ഖീമാൻ വെങ്കടരാമശാസ്ത്രിമുതലാ-
 മാപ്രാധ്വിപാകേരളം,
 സ്വാമാത്യാചിതനാസ്തിനും, നൂറുവരൻ
 ഡാഡപല്ല, ജില്ലാധിപൻ
 കെ. ബാസറുതുടങ്ങിപ്പോ ധരകളും
 മാദാമമാരും പരം.

67

സാമത്വത്തോടു ചിത്രർക്കുജന വലതുകൈയ്
 വഞ്ചിഭൂമിക്കുദൃഢ-
 ക്ഷേമശ്രീമൂല, മിന്തുക്കുനടിനമഭിമാ-
 നത്തിനാലംബഭൂതൻ
 രാമസ്വാമ്യയുർ സർ. സി. പി-യുമുദിതമഹാ-
 സ്തേഹഭക്തിപ്രകാശം-
 ദ്രാമം വഞ്ചിശഭാരോദപാദനകലവിയിൽ
 കൈതുകംപ്യുണ്ടെന്നെന്തു!!

68

പാരിക്ഷം പ്രാവേത്തിൽപ്പുടവികളുപ-
 തെട്ടുമുറിക്കൊള്ളുമാളാ-
 ബ്ബേരിത്തന്ത്രാക്കൾ വായ്യാൻ വടു മുതലളവി-
 ല്ലാത്തസന്നാഹപൂർവ്വം
 നേരിട്ടുജാഷ്ടയമ്ം ദൃതിവിതരി വപു-
 സ്സേന്തിയെത്തുവിധത്തിൽ
 ഭൂരിശ്രീയാമനന്താലയപുരിയിലണ-
 ണ്തിടിനാനന്ദശമോദം.

69

അത്രാത്തരേ മതമഹാഗുരുഭൂതരായ
 മെത്രാപ്പാലീത്തകൾ ബിഷപ്പുകളും വിശേഷാൽ
 തത്രാത്തനാ നൃപന്ദ ഭാവിശുഭങ്ങൾ നേർ
 ചിത്രാവനീശഭരണോദപാദനത്തിനെത്തി.

70

ഭുള്ളാനീടാതെ നാനാവിധമുതവിതകം
 രാജഭക്താശ്വർ മുപ്പിം-
 മുളമാർ തങ്ങളന്മാരിവരുമുചിതമായ്
 വന്നുചേന്നാർ തടാനീം
 കൊളാമെന്നോത്തു കാബൂളികളൊടുസമമാ-
 ഇജ്ജതരും പട്ടണത്തി-
 നുള്ളാകെത്തിങ്ങിവിങ്ങുപടിയണയുകയായ്
 ലാടർ ഗോസായിമാരും.

71

ആലങ്ങാടു, പന്ത, രനന്തപുരവും,
 പുത്താ, റിപ്പള്ളിയും,
 ശ്രീലക്ഷ്മീപുരമോടു, മൊത്തിളയിടം,
 കായംകുളം, പന്തളം,
 തെക്കുംകൂറ, തുപോൽ വടക്കു, കിളിമാ-
 ന്തരോ, ടിടം, ഗ്രാമവും
 ചൊൽക്കൊള്ളുന്നിവർ വന്നിതേ തെരുതെരെ-
 സ്സാമന്തദ്രുപാലരും.

72

ആ മാടമ്പികൾ, ജന്മിമാ, റിടവകക്കാർ,
 പുത്തനെമ്മൽ. സിമാർ,
 കേമന്മാർ പരിവാരമോടനുപദം
 വന്നെത്തുമീലോകരെ

കാമം തത്തദവസ്ഥപോലുചിതമായ്

നിർദ്ദിഷ്ടമായുള്ളൊരോ-

ധാമത്തിങ്കൽനയിക്കയായധിക്രത-

ന്മാരും ഭടപ്രേരഡരും.

73

പ്രതിദിവസമിവണ്ണം രാപ്പകൽബ്ദേദമില്ലാ-

തഥിതികളളവെന്തേ കാണിലോകുപ്പരപ്പം

പ്രതിപദമിടതിങ്ങിത്തങ്ങി വലിച്ചിരമ്പി-

പ്പുതിയനരസമുദ്രംപോലെയായപ്പരാഗ്രം.

74

അക്കച്ചോടത്തിരക്കും, വഴികളിൽനിറയെ-

ത്തുവിതാനപ്പകിടും,

പക്കം തിങ്ങും ജനക്കൂട്ടവു, മതിനിടയിൽ-

സ്സൈന്യസന്നാഹമായ്ചും;

ചിക്കുന്നങ്ങിങ്ങു പായും രഥതുരഗവുരോ-

ദ്ധുതധൂളിപ്പരപ്പം

തക്കത്തിൽചേന്നനന്താലയനഗരിവിശേ-

ഷങ്ങളെന്തോതിടേണ്ടു!!

75

ഇതികലവിനൊടായിരത്തിനൂറ്റേ-

ഴതിലിയലുന്ന തുലാം തുലാതിഗാഭം

അതികതുകമൊടാഞ്ഞുപാഞ്ഞു പത്തെ-

മ്പതിലെയഹസ്സമെരിഞ്ഞടങ്ങുമാറായ്.

76

ഇഴവിധമുൾക്കടം തിരുവനന്തപുരത്തിലേഴും
 ശ്രീവിദ്യോന്നതം കലവി കണ്ടു കരുഹലിയായ്
 താവിടമാദരാതിശയഭാരമൊടും തരസാ
 പാവിതലോകനെത്തി രവി യും ചാമാദ്രിതടം. 77

ചിത്തിരർക്കുജനി വഞ്ചിഭൂവരന നാളെ-
 യല്ലിയഖിലാശയോ-
 ടൊത്തിണങ്ങി വിളിപ്പൊങ്ങിടും ഭൂവനഭാര-
 സഭപരനമധപരം!!
 മുത്തിയന്നരുളുമുസ്സവങ്ങളിലുദഞ്ചി-
 തപ്രഭുപരത്തി വ-
 ന്നത്തിടാൻ കരുതിയായിടാം കതിരവൻ മറ-
 ണ്ണിതതിവേഗമായ് 78

“പാരാതീരാവൊഴിഞ്ഞാൽ മതി ധരണിയൊടൊ-
 ണ്ണെങ്ങൾതൻഭാരമുദ്യൽ
 സ്ഫാരാഭംചേന്നചെങ്കോലുമയൊടുവഹി
 ചെങ്ങൾതൻരമ്പുരാനെ
 ആരാൽക്കാണാം, നമുക്കീമിഴികളുടെമഹാ-
 ജന്മസാഹചര്യമുന്നി-
 ചേരാ”മെന്നൊറുന്നോറൊരജനിയൊരുവിധം
 താണ്ടി മാലോകരെല്ലാം. 79

ഭൂവിൽ ചിത്രാധികാരോത്സവമതു തുടരും
 പാവനശ്രീമുഹൂർത്തം
 ഭ്യോവിൽ പ്രചാപനംചെയ്തെന്നിവെടി-
 യിരുപത്തൊന്നു മേന്മേൽ മുഴക്കി
 ദേവി ശ്രീമൽപ്രകൃത്യംബികയിരുൾമറയെ
 തട്ടിനീക്കീടവെ വ-
 ന്നാവിർഭൂതാമനന്താലയപുരസുഷമാം
 വണ്ണയാമഃ കഥം ഭദ്രാ!

80

ഗദ്യം ന.

ചിത്തിരനരവരമകുടമാമാണി ധരണീഭരണസമുപ-
 ഛന്നത്തിനൊരുങ്ങിയ ശുഭകരദിവസമിയന്നിടുമുത്സവക-
 ലവിയിലഹിവരശയനമാപുരിയും പരിസരവുമിയന്നു
 വളൻവിളങ്ങിയസുഷമകൾ സുരനരചഗമഗാഢദയമനോ
 ജ്ഞം!! ദിവിവിലസിനവളരൊളിമഴവില്ലുപിഴിഞ്ഞുനിരപ്പു
 വിതച്ചതുപോലെ, നവരത്നങ്ങൾതരിപ്പണമാക്കിയപൊടി
 പടലംബഹൂവിതരിയപോലെ, സൽപഥിപെരുകിയസുര-
 വരരിതമൊടു കല്പകമലർകൾപൊഴിച്ചതുപോലെ, മണിക-
 നകാംബരവിതതികലണൊരു കനകമാമഴപെയ്തതുപോ-
 ലെ, അഞ്ചിതവണ്ണദ്യുതിയൊടുദിശിദിശി വഞ്ചിധരാധിപ-
 നഗരിയിലിയലും സുന്ദരമന്ദിരസൗധഗൃഹാങ്കണഗോപുര-
 ഭൂതാരണശതശതമാം പുരവീഥികളാപണരാജിയുമതിലസ

ടുപവനവിഹരണവേദികളും മതിൽവെട്ടുമഹാവലയങ്ങളും
 മമരവാലയനിലയുമണിപഥി നിറയെയനോകമരതി
 യും മുറ്റത്തുക്കടകൾ നിറങ്കലരും തഴ ചാമരവും മലർമാല
 കളും കൊടിതോരണവും പലപലവിധമണിയലിലരുളിയ
 സുഷമകൾ കരളൊടുക്കുണുകവൻവിശേഷം ഗഗനചരാവ
 ലിപറയുകിലുചിതം. മണിയൊലി ശംഖൊലി കാമള
 വീണാവേണരവം പടുപടമമൃദംഗശതലാപനി നരവരമംഗ
 ളഗാനമുലലാപനി പുരുഷാരമിരച്ചിയലുണൊരിരമ്പലമ
 ണിയണിവെടികൾമുഴക്കുമായ് മുഖരീകൃതഗഗനതലം ബ
 ഹുധാബധരീകൃതജനമായ് പുരമതു തരസാ. ഒരിടത്തരിമ
 യൊടരുമറപൊരുളുകളുരുവിട്ടു മവനിബുധേശ്വരനിലയം.
 ഒരിടത്തനവധിനവസനാശന വിതരവിവിധജനോൽക്കട
 ബഹളം. ഒരിടത്തതിഥികളവനിവരമാർക്കതകിയബഹുവി
 ധസത്തുതിമേളം പലവഴിപലതിരുമുഴറിനടന്നിടുമധികൃത
 രുടെപുരുസംഭ്രമവും കുതിരപ്പടയഴകിൽവരുംവരവുംമടയാന
 കളണിയലൊടൊത്തുവരുന്നതുമൊരുമയൊടരിയ പദാതി
 കൾദിശിദിശിനളികകളേന്തിനിരക്കുവതും കപചിദംഗന
 മാരുടെനത്തനവും പടുഗായകരുടെസംഗീതവുമനവധി വാ
 ദകരുടെപടുകലവികളും ചില ചെപ്പടിവിദ്യകളുരുതവിദ്യ
 കൾ മല്ലിടിവിദ്യകൾഅഭ്യാസികളും നാടകവും കഥകൃത്തു
 പറച്ചിലുമഭിനവരസമൊടുത്തുള്ളലുമണിനെ ചേണിയലുംപ
 ലവാണിഭവും ബത കാണികളുടെ ഹൃദയങ്ങൾ കവർന്നിടു
 മാറുനിറഞ്ഞിതു ദിശിദിശിപദമന. അഹമഹമികയൊടു
 വീടുകളിൽപൊടിപൂരരസം ഭണണോഭാഹനോത്സവകല

വികൾ കാഞ്ചതിനണിയലിലിതമൊടുമദീനവവേഷവിശേഷ
 ഷവിലാസവിധാനാനിനോദസങ്ങളിലതിവിരുതൊടു തരു
 ണീനിരയുന്തരുണാവലിയും ചെറുബാലികമാരുമൊരുക്കുതട
 ണി ചിലരണിയിടുന്നതടങ്ങി ചിലരതുകണ്ടുസിച്ചുതട
 ണി ഇത്തരമനവധിവിഹൃതികളൊടു പരമോത്തരളിതജന
 നിവഹവിനോദനപടുതമമഹിവരപുരിയുടെ മഹിമകളനു
 പദമുയരെവളന്നുശ്രായാം:—

കാണായപ്പോളദഞ്ചലവളിമ ചുഴലെ-

ത്തിങ്ങിവിങ്ങിപ്പരന്ന-

ക്ഷീണാഭോഗത്തൊടൊത്തുന്നതിയുമിടയിടെ

തുറന്നുതുറന്നുണ്ടോടും

വേണാട്ടിൻശുഭകീർത്തിപ്രഭവമൊളിപെരും

ശ്രീതൃഷാരാചലത്തിൻ-

കോണാണെന്നാരുമോരുപടി മഹിമപുല-

ന്നുള്ള ഡർബാർനികേതം!!

81

ഉത്തുറഗ്രേഷു സൗധോത്തമവരശിഖരേ-

ഷൂന്നതേഷുലപജാഗ്രേ

മെത്തും പൊന്നിൻകൊടിക്കൂറുകളമരുലകം

തൊട്ടു പാറിപ്പറന്നു;

“തപത്തുല്യം വഞ്ചി, ചിത്രർക്ഷജനിതഭരണം

കൊൾവു, വിണ്ണേ! വരാ,”മെ-

ന്നെത്തും കൈയ് പൊക്കിനീട്ടി ലരണി ബത

വിളിച്ചോതിനില്ലുപ്രകാരം.

82

മെച്ചത്തോടിവിട്ടു തുണകളിലാ
 വെൺതികൾ ബിംബങ്ങൾ പോ-
 ലിപ്പും വൈദ്യുതഗോളങ്ങളെ വഹി-
 ച്ചോരോന്നു മീരണ്ടുമായ്
 സച്ചിത്രാകൃതിയാമിരുമ്പഴിമതിൽ-
 ക്കെട്ടിൽ പ്രശോഭിക്കുകയായ്
 പച്ചപ്പൽത്തകിടിപ്പുറപ്പു നടുവാ-
 ന്നാസ്ഥാനഫലമേന്മയാത്തമം.

83

തലകളിലലർത്തിങ്ങും ഗുലുവല്ലീവിതാനം
 കലവികളിരുപാടുംചേന്ന് പന്ഥാക്കളോടും
 വിലസി തകിടി സെന്ധത്തിന്നു മുഖാൻ ഭംഗ്യാ
 പലകരകളിണങ്ങും പച്ചവില്ലീസ്സുപോലെ.

84

നാനാനിറംകൊടികൾ മാലകൾ തോരണങ്ങൾ
 വാനാൻയന്ന് മണിഗോപുരതല്പജങ്ങൾ
 പീനാഭമീച്ചമയൽ പൊങ്ങിനിരന്നു രമ്യ-
 സ്ഥാനാഗ്രഹർമ്യഗഗനം കമനം തദാഭ്രത!

85

അററത്തിൽ കൊടിയുള്ള കുന്തവുമെടു-
 തുതുററുപെടും വാളര-
 ക്കെട്ടിൽത്തുക്കി വിചിത്രകണ്ഠകശിര-
 സ്രാലംകൃതിച്ചാത്തുമായ്

തപിതഞ്ചം കുതിരപ്പറം കയറിവ-
 ന്നാസ്ഥാനമേലും മതിൽ-
 ക്കെട്ടിൽത്തൊട്ടണിയിട്ടു നിന്നു-
 കുതിരപ്പട്ടാളമൊട്ടായിരം!!

86

തദാ വിവിധവസ്ത്രകഞ്ചുകശിരസ്രഭൂഷാഞ്ചിതം
 പദാന്തി, മഴവില്ലിഴഞ്ഞൊഴുകിവന്നചേരംവിധം
 മദാശ്വമെഴുമശപസേനയുടെ മുന്തിലായുന്മീഷ-
 യുടാ നളികവും ധരിച്ചുണിനിരന്ന സംഖ്യേതരം.

87

തെല്ലീടാൻതവിയ ലാത്തിയും ധരിച്ചാ-
 പ്പൊല്ലീസ്സാംഭരണിയിട്ടുനിന്നു ചുറ്റും
 ഉല്ലീഡാഭരഭരമാർത്തിരക്കിലുണ്ടാം
 തല്ലീലാവിരൂതികളൊട്ടൊതുക്കിടാനായ്.

88

അരിയ കനകന്നെറിപ്പട്ടവുകെട്ടിവന്നാ-
 ക്കരിവരരൊരുഭാഗെ പന്തിയായിട്ടുനിന്നു
 അരി ഗദ ചൂണി കന്തം വാളുമേന്തുന്നസേവ-
 പ്പരിഷ മറുവശത്തും സജ്ജവേഷം നിരന്നത്!!

89

ഗംഭീരാകാരവേഷത്തൊട്ടു നിജകരദ-
 ണ്യത്തിൽ നിസ്സ്രിംശമേന്തി
 ത്തൻ ഭീമാശപത്തിലേറിബ്ഭരണിയിൽനട-
 ന്നഗ്രമാമാജ്ഞയേകി

വമ്പാളം ഗോപുരത്തിൻനടകളിൽനിലയായ്
 സൈനികാധീശപരന്മാർ
 വെമ്പാതതുഗ്രഭാവലഖിലമിഹ നിയ-
 ത്രിച്ചുകൊണ്ടെടുമിങ്ങും.

90

ആരാജമാനപരിവാരപരിതനായി
 സ്ഫുലഭാസഭാവമെഴുന്നള്ളിവരുംപുരാനെ
 ഭൂരാജഭക്തിയെതിരേറുരരികരിപ്പാൻ
 ഭാരാജനത്തിൽ നിലയായിതു മന്ത്രിമുഖ്യൻ!

91

നാനാവണ്ണപ്രകാശപ്രകടരവിചമൽ-
 കാരമാം പ്രാണഭൂവാ-
 ന്നാനാളാസ്ഥാനമർമ്യപ്രചരമതുവിരാ-
 ജിച്ച ഭംഗീവിലാസം
 വാനാന്നിടുന്ന വൈമാനികർ പറയുകിലേ
 യുക്തമാവാളു; പാവം
 ഞാനാകാശത്തിലാശാശ്തുകിയെ വിടുകി-
 ലെന്തെരൂദൂരം പറക്കും."

92

ഗദ്യം ൪.

ആസ്ഥാനോത്തമസൈന്യവരാന്തകളടിമുടിയൊരുവശം
 മതിമികളും പുരവാസികളും ബഹുബാധവരും പലസാമ-
 ന്തപ്രഭുപുറവരും, മറുവശമതിരുചിരത്തരം പലപലനിര-
 മരിയടുക്കുലവിലാസമൊടും കനകഭരണങ്ങളുണിഞ്ഞുവിള

ങ്ങിയതരണികളും, ജലവിഭ്രമമേകിനവേദികയും, മണിമ
ണ്ഡപതലമതുചുഴലെന്നിരുന്നപമന്ത്രികളും, മണികനകമ
ഹാസനപന്തികളും, മുകുളണിനവരണവിതാനവിചിത്രവി
ലാസവുമാശ്ശോറാന്തൽവിളക്കുകൾ തിങ്ങുവതും, ബത! മിന്നമി
നൈമിനിയ വെളിയടച്ചുരുളുകളിതമൊടുയന്നമരുംഭൂതിയും,
സ്ഫടികാമലഭിത്തിയിലഖിലവുമിഹ നിഴലിച്ചുരുഭംഗിവ
ളത്തുവതും, നിറമാലകൾ നറുകളഭംപനിനീരിവയരുളിടമഭി
നവസൗരഭവിഹൃതിപരക്കുവതും, ബഹുകലവികളിവകൾ
കലന്നജനങ്ങൾ. നൃപേന്ദുവുദിച്ചെഴുന്നള്ളിവരുന്നതു നിജ
നിജവികസിതനയനപ്പടങ്ങൾ വിടിത്തുനിരീക്ഷിച്ചമരുന്ന
ഉവതിസരസം.

കൺകൾക്കത്രേ വിളങ്ങി വഴികളിൽ നിറയെ
ത്തിങ്ങിവിങ്ങും ജനാനാം,
ഹൃദയഞ്ചന്നംഗരക്ഷപ്പട കുതിരകളിൽ
പ്പാർപഭാഗത്തിണങ്ങി
തങ്കക്കോപ്പിട്ട വെള്ളക്കുതിരകളണിയെ
ച്ചേത്തുപൂടിസ്സമൃദ്ധൽ-
സ്സങ്കല്പാതീതഭംഗിത്തികവാടണയമാ
രാജകീയം രമാഗ്രഗം.

93

ഇരുവശമിടത്തും പൌരർ ഭക്തി-
പ്രൊരുമയൊടാത്തുവിളിച്ചു കൂപ്പിനില്ലെ
കരുണയൊടവരിൽക്കടാക്ഷമാം മ-
ട്ടരുളിയിരുന്നെഴുന്നള്ളി മാനവേന്ദ്രൻ.

94

ജനനി സഹജർ കോയിത്തമ്പുരാനാർ തൃപന്മാ-
രതീഥികൾ പലരും പൊന്തേരിലുൾപ്പെക്ക ഭംഗ്യാ
ക്ഷിതിപതിയുടെയോമഴ സ്വന്ദനത്തിന്നു പിമ്പേ
മതിയിലുദിത ഹംഷം പിന്തുടന്നാർ തദാനീം. 95

പീരങ്കിത്തോക്കൊഴിച്ചു നിറവെടികൾ, കഴൽ-
ക്കാഹളം ഭേദികൊട്ടി-

പ്രാസം മേളിച്ചു സേനാപതി, ഭടരഭിവാ-
ദ്യങ്ങൾചെയ്തൊദിച്ചു,

ആരമ്യം പൊന്മണിത്തേർ നടയിലണയവേ
സഭ്യരൊന്നായെണ്ണീററുൾ-

ത്താരഞ്ചും സംഭ്രമത്തോടഖിലരുമെതിരേ-
ലിന്നു മുനിട്ടുചെന്നു. 96

അനുഗമമൊരുമിച്ചുസ്വന്ദനം വിട്ടു നാനാ-
മനുജനിബിഡമാകും വൻസഭയ്ക്കുഗ്രഭാഗേ
അനുപമചരിവേഷശ്രീയിൽ മിന്നിത്തെളിഞ്ഞു
തനുവിയലിനചിത്രാപുണ്യപൂണ്ണസ്വരൂപം. 97

തിരുവടിയൊഴുവാൻ ഞാൻ മുമ്പു ഞാൻ മുന്തിവണ്ണം
കരുതലൊട്ടു തിരക്കും തിരക്കും തൈക്കുമായി
തിരുതകൃതികലന്നാസ്സഭ്യലോകപ്പരപ്പിൽ
പ്പെരുകി ജയജയോദ്യത്പ്രസ്തുതാരാവപുരം!! 98

സരഭസമണത്തൊരത്തിക്കല്ലൊമൊഴിച്ചെതിരേറുദാ-
 ദരവാടൈഴനളളിച്ചാസിംമാസനേ മണിമണ്ഡിതേ
 നരപരിവൃദ്ധം ഭക്ത്യാ വാഴിച്ചമാത്യനദിതപര-
 തപരമനുഗരത്തത്തൽസ്ഥാനത്തിരുത്തി യഥോചിതം. 99

സഭാജനപുരസ്സരം ബഹുളമൊക്കെയുംനിന്നലം
 സഭാജനമിരുന്ന ശാന്തികളിയാട്ടമാവേദിയിൽ
 വിഭാതരവിബിംബവൽത്തിരുമുഖം വിളങ്ങി, തദാ
 സുഭാസുരവികാസമാന്നിതു സഭാസരോജാകരം. 100

ഭണ്ഡകം

ചേണാളമാസ്സദസി ഹുണാധിനാഥധൂരി
 വാണാമഹാനഭിഗമിച്ചു
 സഭയുപചരിച്ചു, — നൃപതിയെന്നമിച്ചു,
 അരചകലമകുടമണിതിരുവടികളവനിയുടെ
 ഭരണകലതുടരുമൊരുവിവരമറിയിച്ചു!!

I

ഭാജദ്രസം തദനരീജൻറരാജ്ഞി നിജ-
 രാജതപചാഴ്വയതൊഴിഞ്ഞു
 കുശലിനിമൊഴിഞ്ഞു ശുഭ, മഥനിറഞ്ഞു
 സഭികരുടെഹൃദയമുവനയനതതിയതിലതന്ന
 രതി, നിമിഷമനുസഭയുമൊളിയൊടുതെളിഞ്ഞു

II

മുദ്രാവിഹീനവിലസദ്രാജഭക്തിയൊടുഭദ്രാസനോ-
 ന്വമിണങ്ങി — മിഴികളൊളിതിങ്ങി — ശ്രാവണരതിതങ്ങി —
 സഭികുരവഹിതകരണമുചിതതരപദവികളി-
 ലരചനടെഭവുകമയനിനവാടുവിളങ്ങി.

III

താരാപഥത്തിൽമതിനേരായ് സദസ്സിലുടനാരാജ-
 സിംഹനെയ്യനേറു — സമുചിതതനേറു —
 സഭയുമെതിരേറു — ജഗദധിപപദയുഗളികരുതിറുടി,
 സഭയൊടതിമിതമരുളിമൊഴി,യവനിഭരണകലയേറു. IV

പ്രഹരപടമഭേരീശഖജയ്ജയ്നിനാഭ-
 ഞ്ഞാടു വടികൾ മുഴങ്ങി പൂമഴച്ചാത്തിണങ്ങി
 പ്രമദമഹിമതിങ്ങിപ്പുഷ്പശബ്ദായമാന-
 സ്ഥിതിയിലിഹവിളങ്ങി വേദിയൊട്ടേറെനേര. 101

പൊൻകോടിരമണീത്തു, ശിലകലിത-
 ള്പൊൻകഞ്ചുകച്ചാത്തുമായ്,
 ചെങ്കോലേന്തി,യുരോവിരാജിതമണി-
 ഗ്രൈവേയകാഡംബരം,
 അങ്കോല്ലാസിനി രാജ്യലക്ഷ്മിയൊടുമാ-
 ചിത്രർക്കുജൻരമ്പുരാൻ
 തൻകോടിസ്മരസുന്ദരം തിരുവപു-
 സ്സാനന്ദമാനന്ദമെ!!

102

ചിത്രാലംകൃതനവ്യദിവ്യസുഷമാജ്യോതി-
 മഠാവേഷ്ഠന-
 ക്ഷത്രാത്മപ്രഭതൻ മഹാപരിധിയിൽ ശ്രീസ്വ-
 ണ്ണസിംഹാസനേ
 സത്രാശപ്രമുഖൈരലംഭിവിസൃദ്ധാർമ്മായാം
 പരിതാനിക-
 സ്സതാമേവ രരാജ സംസദി തദാ
 ചിത്രർക്ഷജൻ തമ്പുരാൻ!!

103

നന്ദിസ്തേഹങ്ങളുദ്യത്നനകരം, നവപരി-
 ഷ്ഠാരലക്ഷ്യങ്ങൾ, രാജ്യ-
 ണ്ണതാനിച്ഛേലം ജനാനാമുതവിധവരദാ-
 നങ്ങൾ ഇക്കാര്യമെല്ലാം
 ഉന്നി പ്രവ്യാപനംചെയ്തരുളിയ തിരുവാങ്ങ്-
 മാധുരീവർഷമേററാ-
 നന്ദിച്ചുളളംകളിക്കെസ്സഭികരഖിലവും
 കോരമയിക്കൊണ്ടുനിന്നാൻ!

104

സാമന്തപ്രഭുപന്തരാദിജനതാ-
 നേതാക്കൾ കാണിക്കവ-
 ച്ചോമൽത്തരൂക്കൾക്കുപ്പിനാ, രവരെയും
 മറ്റുളളലോകത്തെയും

പ്രേമപുഞ്ചിരിയിൽ കുതിന്നുള്ളമാ-
 റോമൽക്കടാക്ഷങ്ങളാൽ
 കാമം മുത്തുള്ളിക്കു താത്പരതയവ-
 ക്കേകീ ധരാനായകൻ!!

105

തിരുവടിയെഴുന്നേറ്റു, നാലുപാടും
 തെരുതെരെ നിന്നുവണങ്ങി സഭ്യലോകം;
 തിരുമിഴിമുനകൊണ്ടു യാത്രചോദി-
 ച്ചരുമകലപ്പെഴുന്നള്ളലായി ഭവേൻ.

106

വന്ദിസ്തോത്രങ്ങൾ, വേദധ്വനി, പടമരവം,
 ബാൻറു, നാഗസ്വരം, വി-
 ണ്ണനിഗ്ഗജിച്ച പീരങ്കികളുടെ മുതിരം
 മന്ദഗംഭീരരാവം
 ഒന്നിച്ചിമ്മട്ടിസ്സുനളവു സഭികരാൽ
 സാദരം നീതനായി-
 ചെന്നിമ്പംപുണ്ടെഴും പൊൻമണിമയവിലസൽ-
 സ്വന്ദനം പൂകി ഭവേൻ!

107

കൂടിക്കുതാഞ്ചലികളായ ജയശബ്ദമോട-
 ള്ളാടിജനങ്ങൾ ഇരുപാടുമൊതുങ്ങിനില്പെ
 മോടിപ്പെട്ടു വിമലവിഥിയിലാമണിത്തേ-
 രോടിച്ചു ഭവപ്പെഴുന്നള്ളി നിജം നികേതം!!

108

തദനു സഭികലോകം മണ്ഡപം വിട്ടു ഹൃൽസ-
 മദമൊടികി നാനാഭിക്കിലേക്കും തിരിച്ചു.
 സഭിമതമിണങ്ങിച്ചേന്ന് ചിത്രാഭിഷേകം
 സദരമരിയമാമാങ്കത്തെയോർമ്മപ്പെടുത്തി!

109

ആവിശ്ശോഭം പ്രഭാതാൽപ്രഭൃതി മഹിതമാം
 രാജധാനീക്കകത്ത-
 ഞാവിർഭൂതങ്ങളാകും കലവികളഖിലം
 കണ്ടുകണ്ടാത്തഹർഷം
 ആ വിഖ്യാതോത്സവത്തിൽ സ്വകരപരിലസൽ
 സർവ്വസമ്പത്തുമൊപ്പം
 തുവിത്തുവി ക്രമത്തിൽ ചരമഗിരിതടം-
 പുകി മാർത്താണ്ഡഭവൻ!!

110

ഗദ്യം ൫.

ഹന്ത കാഞ്ചനതിന്തെന്തെന്തുരോഭോന്തരാളം തിളങ്ങുന്ന
 തേജോമഹാമണ്ഡലം! അത്രചിത്രാഭിഷേകോത്സവോല്പാസ
 മോടൊത്തു ചന്ദ്രോത്സവം ചേന്നുമേളിക്കുവാൻ ചന്ദ്രനദ്യൽപ്ര
 ജാതാരകാകോടിയൊത്താത്മബിംബങ്ങൾ ഹൃദായിരം കാട്ടി
 വന്നന്തരാജധാനീകടാഹാന്തരം ദന്തരാഭം നിറഞ്ഞൊത്തു
 ശോഭിച്ചുപോൽ, ധർമ്മമുഖത്തു മാത്താവതാരൻപുരാൻ തന്മ
 ഫസ്സോടുസാരപ്രമീളിക്കയാൽ വന്നിണങ്ങിത്തിളങ്ങിപ്പരി
 ക്കളളിലങ്ങിങ്ങുതിങ്ങും മഹദ്യുത്തമാത്മാക്കൾപോൽ, ശില്പ

രൂപസ്ഫുരദ്വീകനങ്ങളായപ്പോൾ തിങ്ങിവിങ്ങിപ്പരന്നുള്ള
 മുപ്പത്തിമുക്കോടിയാംദേവതാത്മാക്കൾപോൽ, രാജഹമ്മ്യ
 ങ്ങൾ ദേവാലയൗഘങ്ങളും വപ്രങ്ങളുത്സൃഗഘണ്ടാനികേത
 ങ്ങൾ വീഥ്യാപണാഗാരഗേഹങ്ങളും വിരുല്ലതാവൃക്ഷശാഖാശ
 തസ്തംഭലക്ഷണങ്ങൾതൻ മേൽപ്പുറപ്പുകലംപ്രാന്തഭാഗത്തിലും
 ഭൂവിലുംദ്വോവിലുംവീണുതങ്ങിത്തടഞ്ഞത്തരുട്ടുൽപ്രഭാപുഞ്ജ
 മായുള്ളവിദ്യന്മാരാഗോളലക്ഷോപലക്ഷങ്ങളാൽഹന്തമിന്നി
 കടാഹാന്തരമുഴവെരാജിതാശേഷവസ്തുൽകരവഞ്ചിഭൂരാ
 ജധാനീവിശേഷംവിരാജിച്ചിതെ. ഇമ്പമേറുന്നപട്ടാംബരാ
 ഡംബരസപ്തർരതപ്രഭാഭൂഷിതാംഗശ്രീയാ പഞ്ചവണ്ണപ്പിട
 പ്പെങ്കിളിക്കൊഞ്ചലോടംഗലാവണ്യ സമ്പത്തിലാറാടിവ
 ന്നപ്പരസ്സന്ദരിച്ചുദരിത്യാനിറഞ്ഞപ്പുരസ്ത്രീകളാൽ സൈന്യ
 ലോകംകണക്കുപൊഴഞ്ഞപ്പരിഷ്കാരമാം വേഷഭൂഷാവിലാ
 സാഞ്ചിതലോപവീക്ഷാവിശേഷങ്ങളോടെക്കുമേ തിങ്ങി
 നില്ക്കുയുവത്രേണിയാൽ നവ്യമാംയൗവലോകംകണക്കു
 ണ്ചിതം വേണുവീണാമണികപാണസംഗീതസങ്കീർത്തനാനന്ദ
 മാധുര്യചാതുര്യധൂര്യം മഹാഗാനലോകംകണക്കുത്തരോട്ഷ്ട
 ഗന്ധംപുകച്ചുപനിനീർതളിച്ചും നരംചന്ദനച്ചുരണിഞ്ഞും
 സുമൗഘംചൊരിഞ്ഞും പരന്നുൽഗമിക്കുന്നസൗരഭ്യപൂരത്തി
 നാൽ നിർഗ്ഗുളൽസമ്മദാമോദലോകംകണക്കുഴവണ്ണത്തി
 ലുംതോരണൗഘംകൊടികൂറമത്തുക്കുടപ്പുഷ്ടമാലാവിരാനങ്ങ
 ളെക്കുമിറഞ്ഞുല്പസഭപ്പണ്ണസാകല്യലോകംകണക്കുഭയാവി
 രവാളിദുക്തലങ്ങളാൽ പാരവ്യംമേൽക്കുമേൽ മൂടിമൂടിഞ്ഞളി
 ഞ്ഞുളിടുംസപ്തന്നീരാളലോകംകണക്കുക്കന്തിനേറെസ്സമന്വേ

പ്രിയാകഷ്കംസന്തതശ്രീമയംകാണിലോകംകണ, ക്ഷന്തരുൽ
 ഭൂതസൗന്ദര്യലോകംകണ, ക്ഷന്തിനില്ക്കുന്നസാരസ്വലോകംക
 ണ, ക്ഷാതമസംപൂണ്ണസംതുഷ്ടിലോകംകണ, ക്ഷേറിയൽകൂല
 മാംഗ്ഗാദലോകംകണ, ക്ഷാറിടാതുളളാരാനദലോകംകണ,
 ക്ഷേവനം നിത്യനിവാണലോകംകണക്കാവിരാസീത്തദാ രാ
 ജധാനിക്കകം:—

നന്ദം രണ്ടാമതുണ്ടായൊരു സുരപുരിയാം

രാജധാന്യാം കിഴക്കേ-

ഭക്തപാരം തുടങ്ങിക്കൊടിയ കവടിയാർ.

ക്ഷണകൊട്ടാരമോളം

നിഗ്ഗമന്നവ്യവിദ്യുൽപ്രയേലയിടി

ഞ്ഞനി മിന്നിത്തിളങ്ങി

സ്വപ്തപാരോചിതോദ്യുൽസുഷമയൊടു മഹാ-

രാജവീഥീപ്രകാശം.

111

ഇരുവശമെഴുമട്ടാഗാരസൗധങ്ങൾതന്മേൽ-

ഇറയിൽ വരികളായിച്ചുറബിംബങ്ങൾപോലെ

നിറകതിരൊളി വീശിത്തുങ്ങി മേളിച്ചു നാനാ-

നിറമുതലിയ വിദ്യുദ്ദീപഗോളങ്ങൾ നീളേ.

112

ആ വൻ സൗധാഗ്രഭാഗമുതലടിവരെയും

രണ്ടുപാശ്ചത്തിലെന്ന-

ല്ലേവം നൽത്തോരണംപോലണിയണിവരിയായ്

മോളിലും മേളിതാഭം

തുവണ്ണാസംഖ്യരൂപസംഹാരദുനികര
 സ്വഗതിതാനപ്രപഞ്ച-
 ശ്രീവിദ്യതഗോളമാലാകലവികൾ നുവരാ-
 യപാവണിഞ്ഞുല്ലസിച്ച്!!

113

നീളത്തിൽപ്പാർപ്പസയവലിയുടെ നടുവാ-
 നിന്ദനീലാശുലക്ഷ്മി-
 മേളത്തോടൊത്തു പാരം മിന്നമിനെ മിന്നസ-
 പ്പെട്ട വിമുത്തരാളം
 കാളിന്ദ്രഭംഭുപ്രവാഹപ്രതിമമിളകിയാ
 വിദ്യഭാഭുപ്രകീർട്ട-
 റോളം വെട്ടിത്തിളങ്ങി നരനയനയുഗം
 മഞ്ചിയഞ്ചംവിധത്തിൽ.

114

കൊണ്ടാടി രാജപദവീപരിവാരമോടൊ-
 ത്തുണ്ടാകുന്നതരമോത്സവഘോഷയാത്രാം
 കണ്ടാവു! ഹാ സഹലമിജ്ജനിയെന്ന നേർന്ന-
 കൊണ്ടാപ്പരംകവിയെ വന്ന ജനങ്ങൾ തിങ്ങി.

115

പലനിറമെഴും പട്ടം ചാമീകരാഭരണങ്ങളും
 കലവിയൊടണിഞ്ഞന്നാഞ്ഞപ്പരിഷ്കൃതരീതിയിൽ
 വിലസിയൊളിപ്പൂണ്ടധപ്രാസാദപാകതിയണഞ്ഞ മേൽ-
 നിലകൾ നിറയെത്തിങ്ങിക്കൂടി പുരിതരങ്ങീജനം.

116

നമൃൽസുരേന്ദ്രപുരഭൃതിപുലൻ വീഥീ-
 ഹർമ്യങ്ങൾതൻ മുകൾമുകപ്പുകൾതോറുമെത്തി
 രമ്യം രഥോത്സവദിദൃക്ഷയൊടുംനിരന്ത
 സമൃദ് തദാ നരവരാതിഥിതല്പജങ്ങൾ.

117

പാരാഞ്ഞിബ്ഭടന്മാരധിക്രതരൊരുമി-
 ച്ചാർത്തിരക്ഷം നിയന്ത്രി-
 ച്ചാരാജദ്രാജവീഥികിരുവശമിടി-
 ട്ടങ്ങ ഗാട്ടിട്ടുനില്ക്ക
 ആരൂൽ കേൾക്കായിതപ്പോളണിവെടി തുടരെ,
 ഘോഷയാത്രയ്ക്കൊരുങ്ങി
 പ്പാരാളം ചിത്തിരർക്ഷൻ തിരുവടി സുരഥം
 പുകെഴുന്നള്ളി നൃണം!!

118

ഗദ്യം ന.

അണിവെടിയുടെവനിശമനനിമിഷമൊടിയവരിയും
 മണിഹർമ്യവരാനന്തകൾ മുകളിലെടുപ്പുകൾ വീഥികളിവക
 ളിൽ നിവരെയിരുന്ന പരസ്പരവീക്ഷണരസികസുചാനഭവ
 ണ്തിൽ മുതിന്നമരം തരുണീതരുണാഭിജനാവലി യുഗപദദ
 ണ്ചിതഭക്തിവിക്രമവിഭോകനഗതി നവകന്ദസുമങ്ങമളി
 കളുമിടയിടനിന്ന വിളങ്ങിയഭംഗി വിളങ്ങുമപാംഗഗണം ന
 രവരനൈഴനള്ളിവരംദിശി നേക്കുനടത്തി നിരത്തി രമിച്ചുദ
 ശായാം. ഒളിയലതല്പി വളൻപരന്നൊഴുകും പുരവീഥിയിലി

തമൊടുകാണായ് നരവരന്മാരെ പരിവാരമൊരോന്നണിചമയലൊടികിടന്നതുപദമനു. രുചിരവിചിത്രകുമാസുതപുഷ്പമുഖാവരണൻമദവാരണമതിൽ 'നയിപ്പാക്കൊടിയും', പുറകെഴുമൊരുമദകരിയുടെ പുറമതിൽനഗരാവടിയും, തപനീയമുഖാംഗവിഭൂഷകൾ നിറുകയിലുതവിത് ചാമരകലവിയാടൊപ്പമണിഞ്ഞു മദിച്ചുപുളച്ച മഹാശ്വരങ്ങളിലേറിക്കവചശരസ്രവിശേഷഭൂതിയൊടു കടിയിലിണങ്ങിയൊരസിലതയിടതുകരത്തിൽവഹിച്ചൊരു കുന്തവുമായിസ്സാദിപവരൻ നയിച്ചുവരും കുതിരപ്പടയും, പലനിറമൊളിയുടെ വിചിത്രതവേഷവിധാനവിലാസതന്ത്രപ്രഭയൊടു നളികങ്ങൾ വഹിച്ചണിഞ്ഞിരുന്നവരിയായ് മഴവില്ലൊളിവിശിയ ഭംഗി കലർന്നുവരുന്ന പദാതിപ്പടയും, തകിൽതുടിപടമുമുദാകഗോമുഖമല്ലഭദേഹികൾ തിത്തികൾക്കൈയ്മണി തിമിലയുഡുക്കുകൾ മുരളികൾ വീണകൾ കൊമ്പുകൾ കഴലുകൾ ശംഖശതാദികൾ വാദനമഹിതമഹാവപുരിതനഗരവരോദരഗഗനതലം പെരുക്കും ബഹുവാദകസേനകളും, പലപലനിറമുതവിയകുടതഴചമരികൾ കൊടികളുമേന്തിവരും പരിവാരവുമമ്പുകൾ വില്ലുകളിട്ടികൾ ഘുണികൾ കടുത്തിലത്തുലമുസ്രങ്ങളികാരികൾ പട്ടസഗദകൾ പരശ്വധപരിചകൾ വാളുകൾ കുന്തശതാദിമഹായുധമേന്തിയണഞ്ഞിടുമായുധവാഹകസേനകളും, ധവളാംബരയുഗപരിധാനമൊടാരമശിരസ്സിൽനിബന്ധിതധവളാംശുകരായ് പരിചകളിടതുകരത്തിൽവലത്തതിലസിലതയും രണരസമൊടെടുത്തരുമത്തിരുമയ്ക്കണിരക്ഷകർ നായരകമ്പടിയും, പലതമ്പികളും, ചില ന

നികളും, നൃപവരചിഹ്നനമുദ്രകൾ, വെള്ളിത്തടികളും, മാനെ
ടകത്തുവിളക്കുകളും, ധരണീസുരസേവകപരിജനനിവഹവും,
മുരപെരുകിനവരമന്ത്രിയൊടൊത്തുപമന്ത്രികളും, തിരുമുമ്പി-
ലകമ്പടി സേവതുടൻതിമന്ദമണഞ്ഞു തുടൻഉവേഞ്ചത!!

മിന്നം പൊന്നിൻതലക്കെട്ടുകൾ വിരവിലണി-

ഞ്ഞുള്ള മത്തടിപന്മാർ

തന്നച്ചിത്തദിലമ്പാരികളൊട്ടുമണിയായ്

നീന്നിടും വീഥിയിങ്കൽ

ഉന്നിക്കാണായിരപ്പോൾ കനകമണിരഥോ-

ന്നിദതേജോവിലാസം

മുന്നിൽ പ്രഭുഷസന്ധ്യാഭിതമുദയഗിരി-

ശ്രീവിലാസംകണക്കെ.

119

ധാടിയൊക്കുന്ന വേഷപ്പൊലിമയൊട്ടു പുറ-

ത്തേരി വാണം, പരം കൊ-

ണ്ടാടിപ്പൊൻചാമരച്ചാത്തരികിലിരുവശം-

നീന്നമാസ്സാഭിവാദ്യം,

മൂടിപ്പൊൻകോപ്പിൽ വെള്ളക്കുതിരകളണിയെ

പ്പൂട്ടി, മുൻപിൻപിണക്കും

മോടിക്കൊത്തങ്ങു കാണായ് വരുവതു നൃവര-

സ്യന്ദനം മന്ദമന്ദം.

120

73

വിതിപ്പെട്ടുള്ള വീഥിയ്ക്കു കമൊളിയലത
 ല്ലന്ന കോടാനകോടി
 ജ്യോതിർബിംബങ്ങളൊപ്പം ചൊരിയെ വളരമാ-
 ഷാന്നിപൂരപ്പരപ്പിൽ
 ഭൂതിപ്രസ്ഥാനധാമാഞ്ചിതരുചിനവരത-
 പ്രഭാപുഞ്ജപൂണ്ണ-
 ശ്രീതിങ്ങും സ്യന്ദനം തൽബ്രഹ്മജനനയനാ-
 നന്ദകന്ദം വിളങ്ങി.

121

ഇഴാളം രത്തഷണ്ഡാവലിയരികമണി-
 ത്തുമ്പിലാടുന്ന തങ്ക-
 ശ്ശാഭരശ്ശമ്പു കൊററക്കടയുടെ മണിഭ-
 ണ്ഡാകമാസ്യന്ദനത്തിൽ
 വാടാമാലുങ്ങളാടുംവിധമിരുവശവും
 ചാമരം മുന്നിൽവീശും
 നീടാർദപാരേ വിരാജിച്ചുരുളിനസൃഷ്ടമാ
 ബിംബമെന്തെന്തയ്യാ!!

122

ശ്രീസന്ധ്യാനവരാമണീയകമണി-
 ചെപ്പിൻമുകപ്പോ, നരം
 വാസന്തോജപലവാടികാവലിയിലെ
 സ്തംഭപ്രഭാപുഞ്ജമോ,

ഭാസത്താം കരുണാപയോനിധിയിലെ

പ്പുനികളിൽബിംബമോ,

ഓ! സമൃദ്ധ്നരലോകഭാഗ്യപരിപാ-

കത്തിന്റെ മുത്താഭയോ;

123

ക്ഷത്രശ്രീയുടെ ധാർമികപ്രഭുചോരി-

ഞ്ഞീടുന്ന സലാമമോ,

മിത്രൻതന്നെയൊരിക്കലുമുഖ-

പ്രാദർഭവൽബിംബമോ,

തത്ര പ്രസംഹിതതപിഷാ രഥമതിൽ

പ്രത്യക്ഷമാകുന്നു ഓ!

മിത്രർക്ഷൻ തിരുമേനിതൻ തിരുമുഖം

ഓഓ! ജഗൽഭാഗ്യമെ!!

124

എൻകണ്ണിൽക്കളിർവെണ്ണിലാവു, തനുവിൽ

പ്പിയുഷസേകം, മന-

സ്സകല്പത്തിനു നിമ്ബലപ്രകൃതിതൻ സൗന്ദര്യ-

സാരോത്സവം

തങ്കപ്പകജരമുമീത്തിരുമുഖജ്യോതിസ്സി-

ലാരാടിനി-

ന്നെൻകണ്ണേ! ഹൃദയത്തിൽ നിർവൃതിയെന്നി-

യ്ക്കെന്നും വളരേത്തണമെ!!

125

കിരീടമണിക്കണ്ഡലാഡ്യനവരത്നഖണ്ഡസംഹാര-
 നരീചികരപരത്തിയാത്തിരുമുഖേന്ദുവിൻമണ്ഡലം
 ഉരീകൃതമഹോദയം സുജനഭക്തിഹംഘാബ്ധിമേ-
 ല്ലരീതിയഭിതഃപുരീമലവളത്തിരമ്പിച്ചിതെ! 126

തിരുമുഖമൊളിച്ചിന്നിക്കണ്ടു ഹാഹാരവത്തോ-
 ടൊരു ജയവിളി ചുറ്റുന്നിന്നടൻ വിണ്ണിലേയ്ക്കും,
 തെരുതെയെലർവഞ്ചം ഭൂവിലേയ്ക്കും സുഗന്ധ-
 പ്പെരുമ ഏദയരമ്യം ചുറ്റിലും മുറുമുണ്ടായ് 127

അപ്പൊൻകോടീര,മാസ്സന്ദരതിരുമുഖ,മാ-
 പ്പൊൻമണിക്കഞ്ചുകച്ചാ,-
 ത്തപ്പൊൻചെങ്കോലണിത്തുക്കര,മൊളിപെരുമാ
 പ്പൊന്നുതുപ്പാനിയുഗം
 നല്ലാന്നി വശ്യദശ്ശോത്തമവകകളിലേ-
 തേതു നോക്കേണ്ട മുൻപെ-
 നപ്പാൾപസ്ഥപ്രജ്ഞലം മുഴലെ മിഴികളോ-
 ടിച്ച പാരം കഴങ്ങീ!! 128

ഹല്ലാസ്വരായുടലണിപ്പളകത്തൊടൊന്നെ-
 നില്ലാത്ത ഭക്തിയൊടു കൂപ്പുകരങ്ങൾ പൊക്കി
 നില്ലാത്ത നിർവൃതിയിൽനിന്നു മഹാജനങ്ങ-
 ളെല്ലാം വളത്തിരുമുഖത്തിന്നനേക്കു നോക്കി. 129

“ശ്രീവഞ്ചിക്ഷോണിമാതിൻ ചിരസുതരചരി-
 പാകപുണ്യത്തിടമ്പെ,
 ശ്രീവഞ്ചിക്ഷോണിപാലാനപയമഹിതമഹി-
 കല്പകത്തിന്റെ നാമ്പെ,
 ദേവ ശ്രീ ചിത്തിരർക്കുപ്രഭുവേ ജയജയ!
 ശ്രീലമിത്തുപ്പദാബ്ജം
 യാവചുന്ദാർക്കന്തരം വിരതൊടു വിജയി-
 ക്കെങ്ങരതൻരമ്പുരാനെ!!

130

അമ്മേ ശ്രീവഞ്ചിഭൂവേ സുകൃതിനാ, ജനതേ,
 കർമ്മഭൂധർമ്മമെ, ഹാ!
 നമ്മേക്കൈക്കൊണ്ടു ദൈവം, കരുതലനുസരി-
 ച്ചാശയെല്ലാം ഫലിച്ചു!
 ചെമ്മേ ശ്രീപത്മനാഭപ്രഭുവവതരണം
 ചെല്ല ചിത്രർക്കുനായി-
 നന്മേഷിക്കുന്നു ധന്യാ വയ”മിതി തൊഴുകെയ്-
 പൊക്കിയാർത്തു ജനൈവലം.

131

തരുണികളിരുപാടും മാളികത്തട്ടിൽനിന്നും
 തെരുതെരെ വിടുമോരോ നൽകടാക്ഷങ്ങളാലെ
 വിരതിലരുണനീലാംഭോജമാല്യങ്ങൾ മേന്മേ-
 ലരുമയൊടണിയിച്ചാർ കാമരൂപൻ പുരാനെ.

132

ഇരുവശവുമായ്സ്പന്ധശ്രേണീതലങ്ങളിലും തഥാ
തെരുവുകളിലുംനാനാലോകം സ്വപാണിപുടങ്ങളാൽ
തെരുതെരെ മുദാ വാരിക്കോരിച്ചൊരിഞ്ഞ സുമങ്ങളാ-
ലരുളി വഴിയിൽപ്പുന്തല്ലം തദ്രഥത്തിനു പോകുവാൻ 133

വാർത്തിങ്ങും തേരടുകെസ്സുമവരിപ്പമൊടും
കൂപ്പുകൈയ്മൊട്ടണിഞ്ഞു-
ഭ്യോതിച്ചാപ്പിട്ടിരമ്പും ജനതയുടെ നടു-
ക്കെൻപുരാനമ്പിനോടേ
പ്രീതിപ്രസ്സിദ്ധമന്ദസ്തിതമധൂരമുഖ-
ശ്രീയിലുള്ളും കുളിർക്കും
രീതിയ്ക്കോമൽകടാക്ഷാഞ്ജലമരുളി
യെഴുന്നള്ളിനാൻ മന്ദമന്ദം. 134

ഏറും താദ്രാപിലാസപ്പൊലിമയൊടെഴുന്ന-
ള്ളത്തു മുന്നോട്ടു നിങ്ങളും-
തോറും വിദ്യഭിതാനുക്കലവികളുമിര-
ച്ചാരത്തിരക്കും നിരപ്പും
ആരൂഢക്കൊണ്ടുഗ്രകാന്തി ത്തികവഴുകൊഴുകി-
പ്പാഞ്ഞു പിൻനിന്നുതള്ളി-
ക്കേറുംമട്ടിൽപ്പുറപ്പാൻയനമതൊടുവിൽ
ക്കാന്തിഭ്രമണ്ഡമായി. 135

കാന്തിപ്പാലാഴിയിൽപ്പൊന്നലകളിൽനിറയ-
 കൈരവാംഭോജപുഷ്പ-
 ബ്രാന്തീക്കുക്ഷേമഭിംബപ്രകരപരിലസ-
 ദ്രീപഗോളങ്ങൾ തിങ്ങി
 ഏന്തി ശ്രീരാജഹംസപ്രമദരസഭരം
 ഹന്ത! വൈകുണ്ഠസമൃഗ്-
 ശാന്തിപ്രസ്ഥാനമായി സപദി കവടിയാർ-
 കുന്നുകൊട്ടാരവാടം.

136

മുന്നിൽക്കൊണ്ടായി രത്നപ്രകരപരിലസ-
 ദ്രീഭൃദണ്ഡങ്ങൾ ചൂടി
 കുന്നിക്കും ദീപ്തിപൊങ്ങിച്ചൊരു നവപരിവേ-
 ഷത്തെടുണ്ടാക്കി വിണ്ണിൽ
 മിന്നിദ്ധാരതപരഷധീനാമൊളികളിടകല-
 ന്നജപലിക്കുന്ന വെള്ളി-
 കുന്നിൻശൃംഗംകണക്കെക്കാടിയ കവടിയാർ
 കുന്നുകൊട്ടാരമപ്പോൾ.

137

ചിന്താതിഗദ്യതിയൊടെട്ടു, നൃപേന്ദ്രഹർമ്മ്യ-
 പ്പൊൻതാഴികക്കടമുയന്നൊളിയാൻ മിന്നീ
 സ്വപന്താത്മശക്തി നൃപനിൽപ്പകരാനുണഞ്ഞ-
 ത്വന്താഭരം മരുവിടും ദിഗധീശർപോലെ.

138

തപിട്ടാളം വെള്ളിമാങ്കുന്നണിമുടിയിൽ നിര-
 ന്നപ്പരസ്രീകർപോലാ-
 ക്കൊട്ടാരത്തിൻമുകൾപ്പൂമുഖമതിൽ നിറയെ
 തോഴിമാരോടുകൂടി
 ഒട്ടാരാൽ ശ്രീകുമാരൻതിരുവടിയുടെയാ-
 ഗ്ഗ്ലോഷയാത്രോത്സവത്തെ-
 പ്പട്ടാംഗം പാത്തമോ നിർവൃതിയിൽ മുഴുകിനാൾ
 പാവ്തീദേവിതാനും.

139

ഒരുക്കി കൊതിതീരെക്കണ്ടിടുംമുമ്പു പോയാ-
 നരുമകലരുമോമൽത്തമ്പുരാനെന്നിവണ്ണം
 ഇരുവശവുമിടുന്നോക്കാശതീരാതെന്നില്ലെ
 ത്തിരുവടിയെഴുന്നള്ളിഗ്ലോപുരദപാരമെത്തി.

140

തന്നത്താൻ രാജകീയോതഭടപദവികളോ-
 ടൊത്തെഴുന്നള്ളിയെത്തി
 ഒപ്പാനമ്മത്തമ്പുരാൻ പൊന്മകനെ മണിരഥാ-
 ഭൃന്തരാൽ സ്വീകരിച്ചു;

സന്നദ്ധരാവമുച്ചൈർജയവിജയമഹാ-

രാവപൂരത്തൊടൊന്നി-

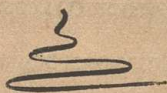
ച്ചുന്നമുഖപാനമോഷാലണിവെടികൾ തുട-

ന്നങ്ങു വീണ്ടും മുഴങ്ങി.

141

ശ്രീ ചിത്രാഭിഷേകം ചമ്പു മൂന്നാംഭാഗം

സമാപ്തം

KOTTAYAM

Acc. No. 90335

[illegible]

If the book is not returned on due date
a fine of 25 Ps. per day will be charged

MAR

SAS - S

90335

മാസ്തികം. കെ. പി

തി. ചിത്രാദിക്ഷേപം ചന്ദ്ര

